

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

STRATEGY FOR CAREER DEVELOPMENT FOR
STUDENTS IN SRISANGWAN SCHOOL

วุฒิชัย เกษพานิช

VUTICHAJ KESPANICH

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2561

KMITL-2018-ED-D-211-084

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

STRATEGY FOR CAREER DEVELOPMENT FOR
STUDENTS IN SRISANGWAN SCHOOL

วุฒิชัย เกษพานิช
VUTICHAJ KESPANICH

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2561
KMITL-2018-ED-D-211-084

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STRATEGY FOR CAREER DEVELOPMENT FOR
STUDENTS IN SRISANGWAN SCHOOL

VUTICHAJ KESPANICH

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY (EDUCATION ADMINISTRATION)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONCKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRBANG
2018

KMITL-2018-ED-D-211-084

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2018

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KINGMONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์
STRATEGY FOR CAREER DEVELOPMENT
FOR STUDENTS IN SRISANGWAN SCHOOL

นักศึกษา

นายวุฒิชัย เกษพานิช

รหัสประจำตัว

55630102

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต

สาขาวิชา

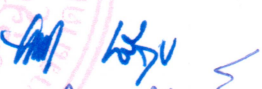

การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.มาลัย ทวีสุข

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย บุญประเสริฐ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร	
รองศาสตราจารย์ ดร.มาลัย ทวีสุข	
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี	
อาจารย์ ดร.อำภาพรณม ตันตินาครกุล	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

19 กรกฎาคม 2561 เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ

ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติยงค์ มะโน)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

วันที่ 31 เดือน ๗ พ.ศ. 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์
นักศึกษา	วุฒิชัย เกษพานิช
รหัสประจำตัว	55630102
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
พ.ศ.	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.มาลัย ทวีสุข

บทคัดย่อ

การศึกษาและการพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนพิการเป็นเรื่องสำคัญสำหรับตลาดแรงงานในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากคนพิการเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อประเทศไม่ต่างจากคนปกติทั่วไป และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ในงานวิจัยฉบับนี้ได้นำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนศรีสังวาลย์ สภาพแวดล้อมภายในประกอบด้วยการบริหารจัดการ บุคลากร สถานที่ และงบประมาณ สภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย กฎหมายคนพิการ นโยบายคนพิการ สังคมและวัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ สถานประกอบการ เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT Analysis) และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบ TOWS Matrix เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ได้ทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าด้านอาชีพของนักเรียนพิการ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ ซึ่งขั้นตอนสุดท้ายของการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดและเป็นไปได้มากที่สุดที่จะทำให้นักเรียนมีงานทำในสถานประกอบการได้

Thesis Title	Strategy for Career Development for Students in Srisangwan School
Student Name	Mr. Vutichai Kespanich
Student ID.	55630102
Degree	Doctor of Industrial Education
Program	Educational Administration
Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Tanin Ratanaolarn
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr.Malai Tawisook

ABSTRACT

Education and career development for disabled students are essential for the labor market at present since people with disabilities are valuable human resources who are as important to the country as normal people. They also tend to increase continuously each year. This research presents the career development strategies for students from Srisangwan School by analyzing the school's internal and external environment. The internal environment consists of administration, personnel, facility and budget, whereas the external environment comprises laws for disabled persons, policies for disabled persons, society and culture, development plans for the quality of life of persons with disabilities, vocational rehabilitation for disabled persons and business establishments. The analysis has been conducted to identify strengths, weaknesses, opportunities and threats (SWOT Analysis). Then, the results have been analyzed by the method of TOWS Matrix to determine five strategies which are related to career development of Srisangwan School students, i.e., Strategy 1 - participative management, Strategy 2 - collaboration with business establishments regarding vocational training, Strategy 3 - development of career advancement of disabled students, Strategy 4 - promotion of curriculum which focuses on developing essential skills in the 21st century and Strategy 5 - promotion of the application of local wisdom to develop careers for disabled students. In the final stage of this research, the author has evaluated the suitability and possibility of the career development strategies for Srisangwan School students by organizing a focus group with experts from various fields. It has been discovered that Strategy 2 - collaboration with business establishments regarding vocational training is the most appropriate one with the highest possibility to enable students to be employed in business establishments.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิ นทร์ รัตน์โอฬาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.มาลัย ทวีสุข อาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็น อย่างสูง ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อุทัย บุญประเสริฐ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ และ ดร.อำภาพรธณ ตันตินาครกุล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในขั้นตอนสุดท้ายจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ ดร.กิติมา ปรีดีติลภ ดร.สีบพงษ์ ปราบใหญ่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกยูร วงศ์ก้อม และ อาจารย์ศศิมา กานยะดามิน ที่ได้กรุณาช่วย เหลือให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อปรับปรุงให้มี คุณภาพและมีความเหมาะสมต่อการวิจัย และ ขอขอบคุณ ดร.อรุดา สุธมภ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ ในการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ บิดาและมารดาของ ผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

วุฒิชัย เกษพานิช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 กรอบแนวความคิดการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์.....	13
2.2 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศไทย.....	21
2.3 แนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ.....	25
2.4 แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ.....	26
2.5 สภาพแวดล้อมการพัฒนาอาชีพคนพิการ.....	27
2.6 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการทางการเคลื่อนไหว.....	67
2.7 โรงเรียนศรีสังวาลย์.....	72
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้.....	75
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	76
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับยุทธศาสตร์และการพัฒนาวิชาชีพคนพิการ.....	79
บทที่ 3 วิธีดำเนินการงานวิจัย.....	84
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	84
3.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	87
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	88
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ IV อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
4.1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนา อาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์.....	92
4.2 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพ นักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์.....	117
4.3 ผลการวิเคราะห์การกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพ นักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์	135
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	144
5.1 อภิปรายผลการวิจัย.....	144
5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	149
บรรณานุกรม.....	151
ภาพผนวก.....	156
ภาพผนวก ก หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	156
ภาพผนวก ข หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในสนทนากลุ่ม.....	162
ภาพผนวก ค คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก.....	169
ภาพผนวก ง หนังสือขอเข้าเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก.....	177
ภาพผนวก จ ร่างยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม.....	182
ภาพผนวก ฉ ตัวอย่างแบบประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม.....	191
ประวัติผู้เขียน.....	193

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 สรุปการดำเนินการวิจัย.....	90
4.1 สรุปประเด็นปัจจัยภายในที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการบริหารจัดการ	94
4.2 สรุปประเด็นปัจจัยภายในที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านบุคลากร.....	96
4.3 สรุปประเด็นปัจจัยภายในที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสถานที่	98
4.4 สรุปประเด็นปัจจัยภายในที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านงบประมาณ	101
4.5 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านกฎหมาย.....	104
4.6 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านนโยบาย.....	106
4.7 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสังคมและวัฒนธรรม	108
4.8 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านแผนพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ.....	110
4.9 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ.....	113
4.10 สรุปประเด็นปัจจัยภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสถานประกอบการ	116
4.11 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	117
4.12 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก.....	119
4.13 แสดงประเด็นจุดแข็งที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน	124
4.14 แสดงประเด็นจุดอ่อนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน	125
4.15 แสดงประเด็นโอกาสที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน.....	126
4.16 แสดงประเด็นอุปสรรคที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน.....	127
4.17 การวิเคราะห์ TOWS Matrix.....	130
4.18 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์	140

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 ภาพกรอบแนวความคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์	5

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนพิการเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อประเทศไม่ต่างจากคนปกติทั่วไป และมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี จากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2557: 1) มีจำนวนคนพิการที่ลงทะเบียนทั้งหมดในปีพ.ศ. 2555-2557 จำนวน 1.27 ล้านคน , 1.48 ล้านคน และ 1.58 ล้านคน ตามลำดับ และในปี 2560 มีจำนวนคนพิการที่ลงทะเบียนทั้งหมด จำนวน 1.8 ล้านคน การที่มีจำนวนคนพิการเพิ่มมากขึ้นจึงเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องให้การดูแลและให้ความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนพิการจะได้รับ และตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” (ราชกิจจานุเบกษา.2550: 15) และพรบ.การศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงและแก้ไข พ.ศ.2545 มีวัตถุประสงค์ที่จะเร่งรัดขยายบริการทางการศึกษาเพื่อคนพิการ พร้อมกับนโยบายทางการศึกษาที่ว่า “คนพิการอยากเรียนต้องได้เรียน” โดยทั่วถึงและมีความเสมอภาคกัน อีกทั้งยังตอบสนองนโยบายของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่ว่าด้วยการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำ และด้านสังคมอีกด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550: 14) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มาตรา 33 กำหนดว่า เจ้าของสถานประกอบการต้องมีจำนวนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการทุกสาขารวมกัน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เพื่อกำหนดจำนวนคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการ ทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2558: 1) จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงเป็นผลให้นักเรียนพิการทุกคนมีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานร่วมกับคนปกติทั่วไป

โรงเรียนศรีสังวาลย์ จัดตั้งโดยมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อ พ.ศ. 2499 เดิมใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสอนคนพิการ” ต่อมา เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2504 กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้มูลนิธิฯ ตั้ง “โรงเรียนสอนเด็กพิการ” ในบริเวณเดียวกับศูนย์บริการเด็กพิการ เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กพิการที่ไม่ได้รับการศึกษา และได้รับพระราชทานพระนามของพระองค์เป็นชื่อ “โรงเรียนศรีสังวาลย์” เพื่อให้บริการทางการศึกษา ซึ่งรวมถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมและอาชีพแก่เด็กพิการอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แก่เด็กพิการแขน ขา ที่อยู่ระหว่างรับการรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ โดยรับนักเรียนได้สูงสุดไม่เกิน 300 คน ซึ่งระบุไว้ในตราสารจัดตั้งนิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลของโรงเรียน พ.ศ. 2555 และส่งเสริมการมีอาชีพให้กับนักเรียนพิการด้วยการสอนวิชาชีพทางเกษตรกรรม เช่น การปลูกผัก การเลี้ยงปลา หรือการเย็บปักถักร้อย การวาดรูป เป็นต้น

ปัจจุบันนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนศรีสังวาลย์ บางส่วนต้องกลับไปศึกษาต่อในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนร่วมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก บางส่วนออกไปอยู่บ้านช่วยพ่อแม่ทำงานเล็กๆ น้อยๆ จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา (แผนกลยุทธ์โรงเรียนศรีสังวาลย์, 2554: 1) ของโรงเรียนศรีสังวาลย์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มากกว่าร้อยละ 80 ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสาขาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของร่างกายตัวเองและตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ ทั้งนี้โรงเรียนที่เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาสำหรับคนพิการในประเทศไทยมีเพียงแห่งเดียวคือโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา สามารถรองรับนักเรียนพิการได้สูงสุด 400 คนเท่านั้น โดยเปิดสอนหลักสูตร วิชาชีวะ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาการพัฒนาระบบสารสนเทศ สาขาคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจภาคภาษาอังกฤษ และ เทคโนโลยีการเขียนแบบแม่พิมพ์ และเน้นการรับนักเรียนพิการด้านลำตัวแขนขา ที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน อายุไม่ต่ำกว่า 17 ปี (โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา, 2554: 1) ซึ่งใช้เวลาศึกษาอบรมประมาณ 1 ปี ผู้เรียนจะได้รับใบประกาศนียบัตรวิชาชีพตามหลักหลักสูตรที่เรียน อีกทั้งยังขาดสาขาวิชาวิชาชีพชยกรรม เช่น การบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทำให้นักเรียนพิการที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ขาดโอกาสในการเข้ารับการศึกษาต่อในสายวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ

จากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และการจัดการศึกษาของโรงเรียนศรีสังวาลย์ พบว่าแม้สถานประกอบการจะมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงานในวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รวมถึงต้องมีทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด หรืองานบัญชี งานสำนักงานทั่วไปแต่ไม่สามารถรับคนพิการเข้าทำงานได้เนื่องจากไม่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นของทุกสถานประกอบการ รวมถึงขาดทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด บัญชี หรืองานด้านเอกสารต่างๆ ทำให้เด็กนักเรียนพิการเหล่านี้ขาดโอกาสในการเข้าร่วมทำงานกับสถานประกอบการ

การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติช่วยให้องค์กรตระหนักถึงขีดความสามารถขององค์กร จุดแข็งและจุดอ่อนภายในองค์กร โอกาสและอุปสรรคขององค์กร ที่เป็นผลกระทบมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ผู้บริหารและบุคลากรในองค์กรมีการตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เห็นโอกาสใหม่ ๆ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้บริหารและบุคลากรในระดับต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารเพื่อพัฒนาความคิด และช่วยลดการต่อต้าน การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ (สุพานี สฤกษ์วานิช, 2555: 9) นอกจากนี้การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติยังช่วยให้องค์กรมีทิศทางและแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีความสามารถในการแข่งขัน สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งจากสภาพแวดล้อมภายนอกและ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร และในท้ายที่สุดจะช่วยให้องค์กรมีสมรรถนะสูงและสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กร Lawrence (2005: 14) กล่าวว่า การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติให้ได้บรรลุผลนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยแห่งความสำเร็จ เช่น การเริ่มเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ดี การบริหารการเปลี่ยนแปลง การออกแบบโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมเอื้อต่อการประสานงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมอบหมายงานที่ชัดเจน รวมถึงการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ปัจจุบันแม้โรงเรียนศรีสังวาล์ได้จัดการศึกษาด้านวิชาชีพเกษตรกรรมผนวกเข้าไว้ในหลักสูตรก่อนสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมีการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นด้านต่างๆ ไว้แล้วก็ตาม นักเรียนเหล่านี้ก็ไม่สามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ หรือหากต้องการศึกษาต่อในสายวิชาชีพอื่นๆ ก็ขาดหน่วยงาน สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้แก่คนพิการมารองรับอย่างเพียงพอ หากโรงเรียนศรีสังวาล์สามารถจัดการศึกษาสายอาชีพอื่นๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต่อเนื่องหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นก็จะสามารถช่วยให้เหล่านี้งานทำในสาขาวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการทำการวิจัยเพื่อหายุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ เพื่อนำผลวิจัยที่ได้ มากำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเหล่านี้สามารถออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัวต่อไปได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้

1.2.1.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์

1.2.1.2 เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์

1.2.1.3 เพื่อกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์

1.3 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพ การพัฒนาอาชีพผู้พิการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล์ ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทั้งภายในและภายนอก โดยกรอบแนวคิดหลักในการวิจัยเกิดจากการประมวลแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการอาชีพ รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ (Strategy) ของ Harvard Business School. (2005: 2-4, 17-28), Sharplin, (1985) รมชัย ศรีสุวรรณนันท์ และ สุรชาติ บำรุงสุข (2536:31) ศรีวงศ์ สุมิตร และ สาลีณี วรบัณฑิต (2536: 3) ธงชัย สันติวงษ์ (2537: 41) และอุทัย บุญประเสริฐ (2537: 42) องค์ประกอบของยุทธศาสตร์ของ Wheelen and Hunger (1998: 132) โดยเป็นการวิเคราะห์ ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกผู้วิจัยได้ศึกษายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของประเทศไทย อาทิ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม (2550: 11) แผนระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 กระทรวงศึกษาธิการ (2554: 15-29) นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ (2555: 1-18) กฎหมายคนพิการ นโยบายคนพิการ สังคมและวัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ และสถานประกอบการ แนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ ของนวลศิริ เปาโลहितย์ (2541: 4-5)

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ ของนวลศิริ เปาโลहितย์ (2541: 4-5) สภาพแวดล้อมภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาอาชีพโรงเรียน ศรีสังวาลย์ ได้แก่ การบริหารจัดการ บุคลากร สถานที่ และ งบประมาณ

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส

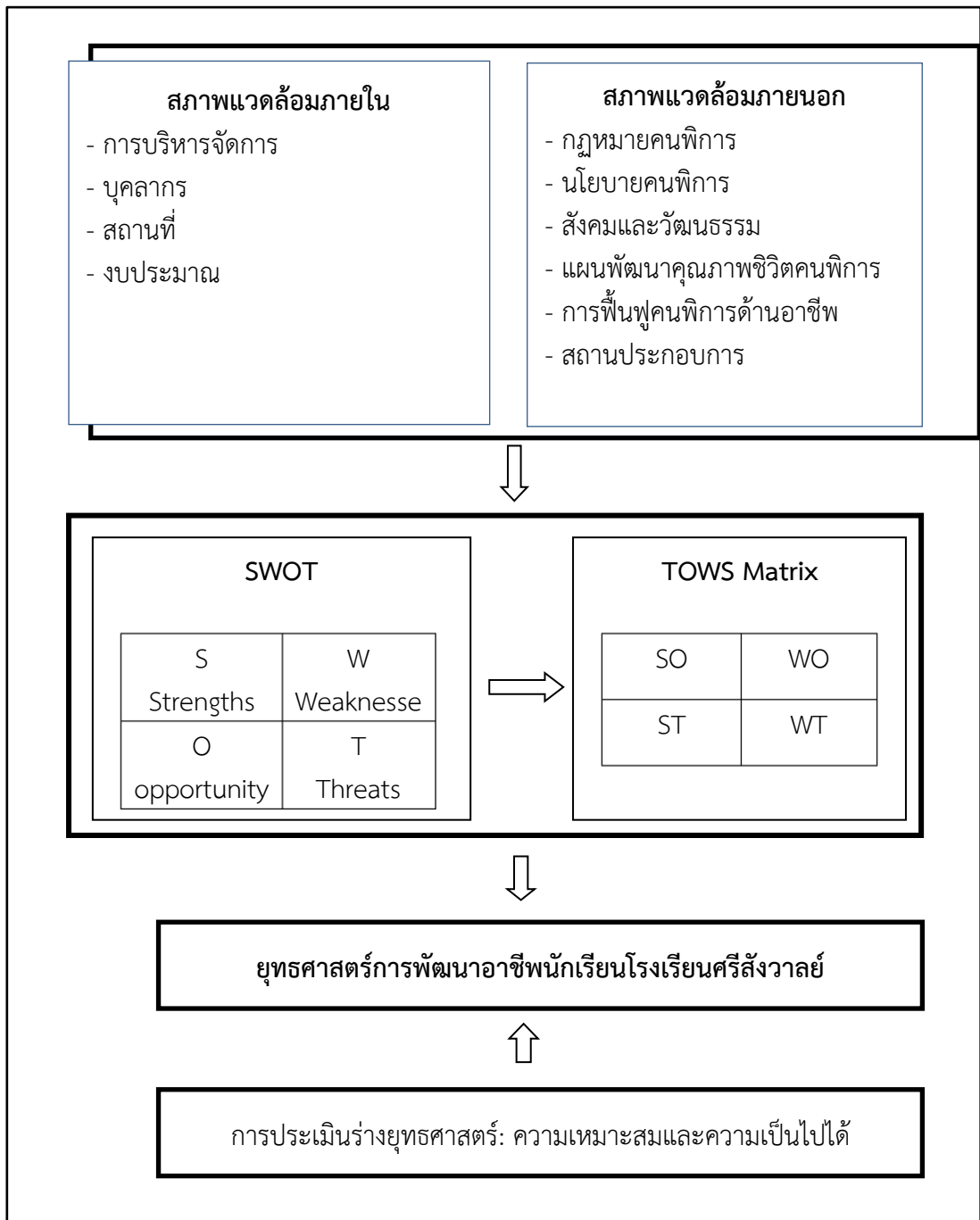
เพื่อให้ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ จากการศึกษา สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค วิเคราะห์ SWOT โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Harvard Business School. (2005: 2-4, 17-28), นันทิยา หุตานวัตร และณรงค์ หุตานวัตร (2545: 48)

แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis) แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ TOWS Matrix มาใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์โดยวิธีของ Koontz, and Wehrich (2008)

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินยุทธศาสตร์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินยุทธศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การประเมิน ของ Stufflebeam (1999, ออนไลน์) เรื่องเกณฑ์การประเมินอภิมาน ที่ประกอบไปด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ได้แก่ 1. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility) 2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) 3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม ขอบธรรม (Propriety) 4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy) โดยผู้วิจัยเลือกแบบการประเมิน 2 ด้าน คือด้านความเหมาะสม (Propriety) และความเป็นไปได้ (Feasibility) (Stufflebeam. 1971 : 40) ดังภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก รวมทั้งศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนหลังสำเร็จการศึกษา ปัญหาความต้องการการมีงานทำของนักเรียน ความต้องการของสถานประกอบการ และแรงผลักดันจากภายนอกอื่นๆ ควบคู่กับปัจจัยภายในด้านต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศึกษาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตการศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอก ของโรงเรียนศรีสังวาลย์ปีการศึกษา 2555-2557 จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ครู บุคลากรผู้ปกครอง และ สถานประกอบการ รวมทั้งหมด 9 คน

ขอบเขตการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส จากการสังเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สภาพแวดล้อมภายนอกที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์ SWOT Analysis จากผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์ ผู้บริหารในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ เป็นผู้ให้ข้อมูลรวมจำนวน 9 คน

ขอบเขตการกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์

1. การกำหนดยุทธศาสตร์โดยการวิเคราะห์ Tows Matrix จากการทำ SWOT Analysis โดยผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่านซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับขั้นตอนที่ 2

2. การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์ทางการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์สถานประกอบการ ผู้บริหาร และผู้ให้ข้อมูลรวม 7 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3.1 เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

1.5.1 สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ การบริหารจัดการ บุคลากร สถานที่ และงบประมาณ

1.5.2 สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย 6 ตัวแปร ได้แก่ กฎหมายคนพิการนโยบายคนพิการ สังคมและวัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพและสถานประกอบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 การกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์

1.5.3.1 การกำหนดยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO) ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (ST) ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (WO) และยุทธศาสตร์เชิงรับ (WT)

1.5.3.2 การประเมินยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ ความเหมาะสม และความเป็นไปได้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของศัพท์ที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ตรงกันจึง นิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้

1.6.1 ยุทธศาสตร์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการในการวางแผน นโยบายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการวางแผนพัฒนาองค์กร สถานประกอบการ เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการขององค์กร

1.6.2 การพัฒนาอาชีพ หมายถึง การให้ความรู้ทางด้านวิชาชีพ ทักษะ ประสบการณ์ ความชำนาญทางด้านวิชาชีพ ตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคนให้สามารถออกไปประกอบอาชีพได้

1.6.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการในการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการวางแผนพัฒนาวิชาชีพนักเรียน เพื่อสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้บริหาร ครู บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ นักเรียนพิการ และผู้ปกครอง ในการให้ความรู้ทางด้านวิชาชีพสำหรับนักเรียนหลังสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ความชำนาญทางด้านวิชาชีพเฉพาะตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคนเพื่อให้สามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือพัฒนาทักษะทางวิชาชีพให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของสถานประกอบการประกอบด้วย

1.6.3.1 สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง องค์กรประกอบต่างๆ ภายในโรงเรียนศรีสังวาลย์ ทั้งบรรยากาศของโรงเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนได้แก่

1.6.3.1.1 การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานในการจัดการศึกษา ให้แก่นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ครอบคลุมทั้งการจัดการเรียนการสอน การจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนาอาชีพของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3.1.2 บุคลากร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา คนพิการ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้สอน บุคลากรเหล่านี้จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดี ในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถชี้แนะและประเมิน ผลผู้ร่วมงานได้ ที่สำคัญอย่างยิ่งคืองานในส่วนที่จะต้องมีการตัดสินใจของผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่จะต้องปฏิบัติบนพื้นฐานของผลการวิจัย มาตรฐานและประสบการณ์

1.6.3.1.3 สถานที่ หมายถึง บริเวณที่ใช้สำหรับจัดการศึกษา กิจกรรม ให้ความรู้พื้นฐาน และฝึกอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

1.6.3.1.4 งบประมาณ หมายถึง เงินที่ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาภายในโรงเรียนศรีสังวาลย์ที่ได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐ เพื่อช่วยเหลือโรงเรียนสำหรับจัดการศึกษา ตามระเบียบการขอรับเงินอุดหนุนทางการศึกษา ตามกฎกระทรวงที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

1.6.3.2 สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ในด้านต่างๆ ดังนี้

1.6.3.2.1 กฎหมายคนพิการ หมายถึง ข้อกำหนดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับ คนพิการ รวมถึงการกำหนดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

1.6.3.2.2 นโยบายคนพิการ หมายถึง การกำหนดแนวทางของภาครัฐบาล ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วยแผนของกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง

1.6.3.2.3 สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง การให้ความสำคัญในการคุ้มครอง พิทักษ์สิทธิคนพิการในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านคนพิการของประเทศไทยเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรมต่อไป การให้ความช่วยเหลือ การเห็นคุณค่าของคนพิการ ตลอดจนการออกข้อกฎหมายที่เป็นสากลสำหรับคนพิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

1.6.3.2.4 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หมายถึง การพัฒนาที่ยึดหลัก การวิเคราะห์สถานการณ์โดยรอบด้าน ภายใต้การบูรณาการแนวความคิดจากทุกภาคส่วนและนำเสนอ โดยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ อ้างอิงจากแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559

1.6.3.2.5 การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ หมายถึง กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพการให้บริการด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องได้แก่ การแนะนำการประกอบอาชีพ การฝึกทักษะ การเลือกอาชีพ

1.6.3.2.6 สถานประกอบการ หมายถึง หน่วยงานที่ผู้ประกอบการต้องการ รับคนพิการแขนหรือขา เข้าทำงานตามตำแหน่งที่เหมาะสมตามความต้องการของสถานประกอบการ นั้นๆ ใช้ประกอบกิจการเป็นประจำ และหมายความรวมถึงสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่พักหรือเก็บสินค้าเป็นประจำด้วย

1.6.4 นักเรียน หมายถึง เด็กที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนศรีสังวาลย์ซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว แขน ขา และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถ ปฏิบัติกิจกรรมในโรงเรียนหรือในชีวิตประจำวันและสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้

1.6.5 โรงเรียนศรีสังวาลย์ หมายถึง สถานที่จัดการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความ ผิดปกติทางด้านการเคลื่อนไหวของมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนคริ นทราบรมราชชนนี ตั้งอยู่ที่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยม ศึกษาตอนต้น

1.6.6 การวิเคราะห์ SWOT หมายถึง การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด จากสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจ จะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุ เป้าหมายขององค์กร ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุ เป้าหมายขององค์กร

1.6.6.1 จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง ข้อได้เปรียบของโรงเรียนศรีสังวาลย์ในการ กำหนดยุทธศาสตร์ ของโรงเรียนด้านความสามารถและสถานการณ์ภายในโรงเรียนที่เป็นบวก ซึ่ง วิทยาลัยสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ เช่นความชำนาญของ บุคลากรในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ สถานที่สำหรับจัดการศึกษา หรือหมายถึง การ ดำเนินงานภายในโรงเรียนที่ทำได้ดี

1.6.6.2 จุดอ่อน (Weaknesses) หมายถึง ข้อเสียเปรียบของโรงเรียนศรีสังวาลย์ ด้านสถานการณ์ภายในโรงเรียนที่เป็นลบและด้อยความสามารถ เช่นการจัดการงบประมาณและหลัก สูตรที่ใช้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพซึ่งโรงเรียนไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อ บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง การดำเนินงานภายในโรงเรียนที่ทำไม่ได้

1.6.6.3 โอกาส (Opportunities) หมายถึง ข้อได้เปรียบของโรงเรียนศรีสังวาลย์ใน ด้านโอกาสปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกโรงเรียนที่เอื้ออำนวยให้การทำงานของโรงเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ เช่นความต้องการของสถานประกอบการในการรับคนพิการเข้าทำงาน หรือหมายถึง สภาพ แวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.6.4 อุปสรรค (Threats) หมายถึง คือ ปัญหาต่างๆ ที่เป็นปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกโรงเรียนที่ขัดขวางการทำงานของโรงเรียนไม่ให้อบรมผู้ด้อยโอกาส เช่นบุคลากรที่มาดำเนินการงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกที่จะช่วยเหลือ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อโรงเรียน

1.6.7 TOWS Matrix หมายถึง ตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ของโรงเรียนศรีสังวาลย์มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา ยุทธศาสตร์โดยการนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

1.6.7.1 SO หมายถึง ยุทธศาสตร์เชิงรุกของโรงเรียนศรีสังวาลย์ที่ใช้จุดแข็งเพื่อให้ได้รับโอกาสมากที่สุด

1.6.7.2 ST หมายถึง ยุทธศาสตร์เชิงป้องกันของโรงเรียนศรีสังวาลย์ที่ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม

1.6.7.3 WO หมายถึง ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไขของโรงเรียนศรีสังวาลย์ที่ใช้การลดจุดอ่อนเพิ่มโอกาส

1.6.7.4 WT หมายถึง ยุทธศาสตร์เชิงรับของโรงเรียนศรีสังวาลย์ที่ใช้การลดจุดอ่อนเพื่อหลีกเลี่ยงอุปสรรค

1.6.8 การประเมินยุทธศาสตร์ หมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยผู้ที่มีความชำนาญด้านต่างๆ เป็นไปได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.6.8.1 ความเหมาะสม หมายถึง ผลการประเมินความเหมาะสมของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

1.6.8.2 ความเป็นไปได้ หมายถึง ผลการประเมินความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

1.6.9 ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความชำนาญทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านยุทธศาสตร์การศึกษา หรือด้านการศึกษาพิเศษและมีประสบการณ์ในการกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์

1.6.10 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติในสถานศึกษาองค์กรภาครัฐ และสถานประกอบการ ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ รองผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์

1.6.11 ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์สถานประกอบการ หมายถึง ผู้ที่มีตำแหน่งในการวางแผนระดับนโยบาย ทำหน้าที่วางแผนกำหนดยุทธศาสตร์ของบริษัทหรือองค์กร มีประสบการณ์ด้านการกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.12 ผู้ให้ข้อมูล หมายถึง ผู้ที่เข้าร่วมในการสัมภาษณ์เชิงลึกเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยประกอบด้วยครู ผู้ปกครอง บุคลากรทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการมีงานทำของคนพิการ จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวพบว่า มีงานวิจัยและบทความของนักวิชาการกฎหมาย คนพิการ พระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์

2.1.1 ความสำคัญของยุทธศาสตร์

2.1.2 กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

2.1.3 องค์ประกอบของยุทธศาสตร์

2.1.4 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

2.1.5 TOWS Matrix

2.2 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศไทย

2.2.1 แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559

2.2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาชีพการศึกษาระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ.2551-2555)

2.2.3 นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาชีพการศึกษาระเบียบวาระแห่งชาติ

2.3 แนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ

2.4 แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ

2.5 สภาพแวดล้อมในการพัฒนาอาชีพคนพิการ

2.5.1 สภาพแวดล้อมภายใน

2.5.1.1 การบริหารจัดการ

2.5.1.2 บุคลากร

2.5.1.3 สถานที่

2.5.1.4 งบประมาณ

2.5.2 สภาพแวดล้อมภายนอก

2.5.2.1 กฎหมาย พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.5.2.2 การพัฒนาเชิงนโยบายและกฎหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.5.2.3 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

2.5.2.4 สังคมและวัฒนธรรม

2.5.2.5 การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ

2.5.2.6 สถานประกอบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2.6 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการทางการเคลื่อนไหว
 - 2.6.1 โรงเรียนศรีสังวาลย์
 - 2.6.2 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น
 - 2.6.3 โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
 - 2.6.4 โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา
- 2.7 โรงเรียนศรีสังวาลย์
 - 2.7.1 การบริหารจัดการ
 - 2.7.2 บุคลากร
 - 2.7.3 สถานที่
 - 2.7.4 งบประมาณ
 - 2.7.5 กฎหมายคนพิการ
 - 2.7.6 นโยบายคนพิการ
 - 2.7.7 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
 - 2.7.8 สังคมและวัฒนธรรม
 - 2.7.9 การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ
 - 2.7.10 สถานประกอบการ
- 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
 - 2.8.1 แนวคิดการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 2.9 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
 - 2.9.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป
 - 2.9.2 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับยุทธศาสตร์ และการพัฒนาวิชาชีพคนพิการ
 - 2.10.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ หรือ กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึงการบัญชาการของกองทัพ ยุทธศาสตร์ จึงมีความหมายถึง ศิลปะการนำทัพหรือศิลปะ ของผู้นำทัพ (the art of generalship or being general) (Sharplin, 1985) ซึ่งเป็นคำที่เริ่มใช้ในวงการทหารก่อนและแพร่หลายสู่วงการธุรกิจ แล้วจึงเริ่มเป็นที่รู้จักในแวดวงการศึกษาด้วย มีการใช้คำว่า ยุทธศาสตร์ในความหมายของการใช้ทรัพยากรหรือภารกิจ การสงครามของนายทหารระดับสูง (รณชัย ศรีสุวรรณนันท และ สุรชาติ บำรุงสุข, 2536:31)

ส่วนในวงการธุรกิจไทยใช้คำว่า กลยุทธ์ แทนคำว่า Strategy ซึ่งหมายถึงวิธีการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (ศรีวงศ์ สมิตร และ สาตินี วรบัณฑิต, 2536: 3) กรอบในการกำหนดหรือเป็นแนวทางสำหรับเรื่องที่ต้องปฏิบัติ หรือกำหนดเป็นทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการควบคุมทิศทางการดำเนินงานขององค์กร (รณชัย สันติวงษ์, 2537: 41) ส่วนในวงการศึกษานั้นให้คำอธิบายว่าเป็นวิธีการหรือเทคนิคในการปฏิบัติซึ่งเป็นวิธีอันแยบคายในการดำเนินงานไปสู่จุดหมายที่ต้องการ เป็นกลวิธีที่บุคคลใฝ่หาในการทำงาน เป็นวิธีการปฏิบัติที่ผ่านการคัดเลือกอย่างเหมาะสม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านการคิดและไตร่ตรองอย่างรอบคอบ และเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2537: 42)

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2545: 4) กล่าวว่า กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การตัดสินใจที่สัมพันธ์กับการคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม : เป็นการตัดสินใจบนฐานของสมมติฐานการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในอนาคต

Lewis and Richmond (2004: 1) ได้กล่าวว่ายุทธศาสตร์ไม่ใช่เรื่องที่จะแก้ปัญหามืองได้อย่างรวดเร็วแล้วยุทธศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือที่มุ่งเน้นผลระยะยาว ซึ่งจะช่วยให้เกิดความผูกพันต่อสภาวะแวดล้อมในอนาคต

ดังนั้นยุทธศาสตร์จึงหมายถึง วิธีทางหรือแนวทางในการปฏิบัติที่ผ่านการคิดอย่างรอบคอบเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐก็คือ กระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด รวมถึงการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ อันเป็นผลประโยชน์ของส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) ทั้งยังเป็นการสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนอีกด้วย แผนยุทธศาสตร์ของ

2.1.1 ความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์

2.1.1.1 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่ช่วยให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพราะการกำหนดแผนยุทธศาสตร์นั้นให้ความสำคัญกับการศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร

2.1.1.2 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่ช่วยให้หน่วยงานในภาครัฐกิจ ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนที่มีส่วนเอื้ออำนวยความสำเร็จและความล้มเหลวต่อเป้าประสงค์ขององค์กร

2.1.1.3 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่ช่วยส่งเสริมการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) ที่ให้ความสำคัญการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐกิจทั้งระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยในประเทศไทยเรียกว่า การปฏิรูประบบราชการ อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐกิจยังต้องดำเนินงานตามแนวทางการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งเป็นกระแสหลักในการบริหารรัฐกิจปัจจุบัน

2.1.1.4 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่มีส่วนช่วยยกระดับระบบการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budgeting)

2.1.1.5 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่มีส่วนช่วยในการสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นการพินิจพิเคราะห์ วางแผน และนำเสนอทางเลือกในการบริหารจัดการแบบใหม่ๆ ที่หลุดพ้นจากกรอบพันธนาการทางความคิด อันเกี่ยวข้องกับระเบียบปฏิบัติราชการที่ล้าสมัยและไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

2.1.1.6 แผนยุทธศาสตร์เป็นการกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่มีส่วนช่วยสนับสนุนหลักการประชาธิปไตย ในแง่ของการมีส่วนร่วม (Participation) และการกระจายอำนาจ (Decentralization)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากศึกษาถึงความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดรูปแบบของการปฏิบัติที่ช่วยให้องค์กรสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ทำให้องค์กรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนที่มีส่วนเอื้ออำนวยความสำเร็จและความล้มเหลวล้มเหลวต่อเป้าประสงค์ขององค์กร ส่งเสริมการจัดการ ปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานทั้งระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ยกระดับระบบการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน การสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นการพินิจวิเคราะห์ วางแผน และนำเสนอทางเลือกในการบริหารจัดการแบบใหม่ และมีส่วนช่วยสนับสนุนหลักการประชาธิปไตย ในแง่ของการมีส่วนร่วม และการกระจายอำนาจ

2.1.2 กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย

2.1.2.1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment)

2.1.2.1.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment)

2.1.2.2 การจัดวางทิศทางขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย

2.1.2.2.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision)

2.1.2.2.2 การกำหนดภารกิจ (Mission)

2.1.2.2.3 การกำหนดเป้าประสงค์ขององค์กร (Corporate Goal)

2.1.2.2.4 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives)

2.1.2.2.5 การกำหนดดัชนีชี้วัดผลงานระดับองค์กร (Organization's Key Performance Indicators, KPIs)

2.1.2.2.6 การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy)

2.1.2.3 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เป็นการดำเนินการเพื่อให้ยุทธศาสตร์ที่ได้ถูกกำหนดขึ้น มีความเป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้จริง อันจะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าประสงค์ขององค์กร โดยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์นั้น ประกอบด้วย

2.1.2.3.1 การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามขององค์กร หรือที่มักนิยมเรียกกันว่า การทำ SWOT Analysis อันประกอบไปด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness) การวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) และการวิเคราะห์ภัยคุกคาม (Threats) ขององค์กร

2.1.2.3.2 การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์

2.1.2.3.3 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและหน่วยงานสนับสนุน

2.1.2.3.4 การกำหนดดัชนีชี้วัดผลงานระดับองค์กรและระดับหน่วยงาน (Strategic Plan's KPIs)

2.1.2.3.5 กำหนดยุทธวิธี (Tactics) หรือแผนงานในการปฏิบัติ

2.1.2.3.6 การกำหนดเป้าหมาย (Targets) ของแต่ละกิจกรรม (Activities) พร้อมกับดัชนีชี้วัดผลงานระดับแผนปฏิบัติการ (Action Plan's KPIs) (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548:79)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากศึกษากระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์นั้นเป็นกระบวนการที่มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางยุทธศาสตร์ทั้งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก การจัดวางทิศทางขององค์การ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้ยุทธศาสตร์ที่ได้ถูกกำหนดขึ้น มีความเป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้จริง อันจะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าประสงค์ขององค์การ

2.1.3 องค์ประกอบของยุทธศาสตร์

Wheelen and Hunger (1998: 132) เสนอแบบจำลองพื้นฐานเพื่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ (Basic Model of Strategic Management) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วนดังนี้

2.1.3.1 การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental Scanning) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External) ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคม (Societal Environment) สภาพแวดล้อมของงาน (Task Environment) และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal) ได้แก่ โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ และทรัพยากร ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภัยคุกคาม หรือ SWOT Analysis นั่นเอง

2.1.3.2 การจัดทำยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) เป็นการพิจารณากำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ โดยกำหนดเงื่อนไขเวลาไว้ด้วย ยุทธศาสตร์เป็นแผนเพื่อให้บรรลุถึงภารกิจและวัตถุประสงค์ และนโยบายในการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

2.1.3.3 การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ (Strategy implementation) เป็นการนำยุทธศาสตร์และนโยบายที่กำหนดมาจัดทำเป็นโครงการ (Programs) การจัดทำงบประมาณของโครงการ และกำหนดลำดับขั้นตอนการทำงาน

2.1.3.4 การควบคุมและประเมิน (Evaluation and control) เป็นกระบวนการในการติดตามการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์และดำเนินการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง

ดังนั้นจากศึกษาองค์ประกอบของยุทธศาสตร์ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาองค์ประกอบของยุทธศาสตร์ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การตรวจสอบสภาพแวดล้อม ที่เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมของงาน และสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ได้แก่ โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การและทรัพยากร ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และภัยคุกคาม การจัดทำยุทธศาสตร์ เป็นการพิจารณากำหนดภารกิจวัตถุประสงค์ การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติเป็นการนำยุทธศาสตร์และนโยบายที่กำหนดมาจัดทำเป็นโครงการ การจัดทำงบประมาณของโครงการ และกำหนดลำดับขั้นตอนการทำงาน และการควบคุม และประเมินกระบวนการในการติดตามการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์และดำเนินการตรวจสอบควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง

2.1.4 การวิเคราะห์ SWOT

2.1.4.1 ความหมายและหลักการสำคัญของ SWOT

SWOT เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats สามารถอธิบายได้ดังนี้ (นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร, 2545:48)

2.1.4.1.1 Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวกซึ่งองค์กรนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง การดำเนินงานภายในองค์กรที่ทำได้ดี

2.1.4.1.2 Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง สถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบและด้อยความสามารถ ซึ่งองค์กรไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หรือหมายถึง การดำเนินงานภายในองค์กรที่ทำไม่ได้

2.1.4.1.3 Opportunities คือ โอกาส หมายถึง สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กร

2.1.4.1.4 Threats คือ อุปสรรค หมายถึง สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางการทำงานขององค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร

2.1.4.2 ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายองค์กร ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

2.1.4.3 ขั้นตอนการทำ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมขอบเขตของสภาพแวดล้อมที่กว้างด้วยการระบุจุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูลในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อมและสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มีน้อยที่สุดได้ ภายใต้การวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆ ด้านเพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิถีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์ และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั่นเองว่า สภาพแวดล้อมใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

1.2 จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั่นเองว่า สภาพแวดล้อมใดภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้นสามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมทางสังคมสภาพแวดล้อมทางการเมือง และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร

2.1 โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร สภาพแวดล้อมใดที่สามารถส่งผลกระทบประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

2.2 อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรสภาพแวดล้อมใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรควรหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระทบดังกล่าวได้

3. ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว ให้นำจุดแข็ง-จุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับ โอกาส-อุปสรรค จากภายนอกเพื่อดูว่าองค์กร กำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น องค์กรควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไป ในการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้องค์กรจะอยู่ในสถานการณ์ 4 รูปแบบดังนี้

3.1 สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีหลายอย่าง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (aggressive - strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดมีหาประโยชน์อย่างเต็มที่

3.2 สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลายประการ ดังนั้นทางเลือกที่ดีที่สุดคือ กลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (defensive strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด

3.3 สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-โอกาส) สถานการณ์องค์กรมีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้น ทางออกคือ กลยุทธ์การพลิกตัว (turnaround-oriented strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่ตัวองค์กรมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ ดังนั้น แทนที่จะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแตกตัวหรือขยายขอบข่ายกิจการ (diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน

2.1.4.4 ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ SWOT มีดังนี้

1. ควรวิเคราะห์แยกแยะควรทำ อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้สภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญจริงๆ เป็นสาเหตุหลักของปัญหาที่แท้จริง กล่าวคือ เป็นสภาพแวดล้อมที่มีประโยชน์ในการนำไปกำหนดเป็นนโยบาย ตลอดจนสามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ที่จะทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายที่เป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย (result) ได้จริง

2. การกำหนดสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ควรกำหนดของเขตของความหมายของสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น จุดอ่อน (W) หรือ จุดแข็ง (S) หรือ โอกาส (O) หรือ อุปสรรค (T) ให้มีความหมายคาบเกี่ยวกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดสินใจ และชี้ชัดว่าสภาพแวดล้อมที่กำหนดขึ้นมาเป็นสภาพแวดล้อมในกลุ่มใด ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมที่อยู่ต่างกลุ่มกัน ก็ต้องสมควรที่จะนำไปกำหนดกลยุทธ์ที่ต่างกันออกไป

2.1.4.5 ข้อดี-ข้อเสีย ของการทำ SWOT Analysis มีดังนี้

1. ข้อดี เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ทั้งทางธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ให้ความสะดวกเป็นอย่างมาก สำหรับผู้ที่นำ SWOT มาใช้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ด้านต่างๆ มากมาย เช่น การตัดสินใจเลือกเมื่อมีทางเลือกหลายๆ ทาง การกำหนดความสำคัญก่อนหลังของเหตุการณ์ การบริหารความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้นการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการดำเนินการ การวิเคราะห์โครงการริเริ่มใหม่ การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น การสร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่ เป็นต้น

2. ข้อเสีย ของการใช้ SWOT ก็มีอยู่ไม่น้อยเช่นกันเมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์และความหลากหลายในการประยุกต์ใช้งาน เช่น โอกาสผิดพลาดเกิดจาก คุณภาพของข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ ทักษะ ประสบการณ์ และความเข้าใจในความรู้พื้นฐานของเทคนิค SWOT ของผู้วิเคราะห์ ต้องทบทวน SWOT เป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบสภาพว่า เหตุการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่นำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ยังเหมือนเดิมหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือไม่ (ดาร์รงค์ วัฒนา, 2554: 56)

ดังนั้นจากการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT ทั้งความหมายและหลักการสำคัญ ทั้งประโยชน์ และขั้นตอนการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงหลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์ โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้านคือ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (situation analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง รู้จักสภาพแวดล้อมชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กรจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กรธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่างๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรระดับองค์กรที่เหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 TOWS Matrix

หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดแล้ว ก็จะนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบแมทริกซ์โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix (Koontz and Wehrich, 2008) โดย TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ข้อจำกัด มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ในการนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดกลยุทธ์นั้น จะมีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1.5.1 การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจะเป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดจะเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

2.1.5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าวทำให้เกิดกลยุทธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรุก เช่น กรมธนารักษ์ มีจุดแข็ง คือ ความสามารถในการผลิตเหรียญ และมีโรงษาปณ์ที่ทันสมัย มีโอกาส คือ สามารถหารายได้จากการผลิตเหรียญได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก คือ กลยุทธ์การรับจ้างผลิตเหรียญทุกประเภททั้งในและต่างประเทศ

2. กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์กรก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้

3. กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีโอกาสนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้ ตัวอย่าง ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาว ใช้เวลามากขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดกลยุทธ์เชิงแก้ไข คือ กลยุทธ์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น (e-Administration)

4. กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดภายนอกที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ ตัวอย่าง ประเทศไทย จุดอ่อน คือ ต้องนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ประกอบกับพบข้อจำกัด คือ ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งหมดนำมากำหนดกลยุทธ์ในเชิงรับ คือ กลยุทธ์การรณรงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประหยัดพลังงานทั่วประเทศอย่างจริงจัง และกลยุทธ์การหาพลังงานทดแทนที่นำทรัพยากรธรรมชาติในประเทศที่มีอยู่มาใช้มากขึ้น

ดังนั้นจากการศึกษาเกี่ยวกับ TOWS Matrix ผู้วิจัยจึงได้สรุปว่า TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นกลยุทธ์ประเภทต่างๆ ในการนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดกลยุทธ์ มีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ได้แก่การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจะเป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดจะเป็นการประเมินภายนอกองค์กร ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ที่ละเอียดในทุกแง่มุม และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัดจุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด

2.2 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศไทย

2.2.1 แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559

กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยทุกกลุ่มทุกวัยมีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีจิตสำนึกของความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดี ตระหนักและรู้คุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมที่ดีงาม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงได้จัดทำ แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ.2555 – 2559 ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้ (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 15-29)

2.2.1.1 วิสัยทัศน์

“คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีความสุข มีภูมิคุ้มกัน รู้เท่าทัน ในเวทีโลก”

2.2.1.2 พันธกิจ

2.2.1.2.1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสู่สากล

2.2.1.2.2 เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเท่า

เทียม

2.2.1.2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2.2.1.3 วัตถุประสงค์

2.2.1.3.1 เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต

2.2.1.3.2 เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.3.3 เพื่อสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน

2.2.1.3.4 เพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.2.1.3.5 เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

2.2.1.4 ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดไว้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ดังนี้

2.2.1.4.1 ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผู้เรียน ครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาและสถานศึกษา

2.2.1.4.2 ผลิตและพัฒนาคุณภาพกำลังคนรองรับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

2.2.1.4.3 ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

2.2.1.4.4 ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.2.1.4.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555–2559 มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษา และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้คนไทยทุกกลุ่มทุกวัยมีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีความเป็นพลเมืองที่ดี ตระหนักและรู้คุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมที่งดงาม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ

2.2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ. 2551-2555)

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา ได้ดำเนินการวิจัยและจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ.2551-2555) เสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับมติเห็นชอบในหลักการ มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.2.2.1 วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษา ให้คนไทยเป็นคนดี มีความรู้ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และแก้ปัญหาได้ มีคุณธรรม จริยธรรม อันจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีศักยภาพในการแข่งขัน

2.2.2.2 เป้าหมายในปี 2555

2.2.2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการทดสอบระดับชาติคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 55

2.2.2.2.2 ผู้จบการศึกษาอาชีวศึกษา และการอุดมศึกษา เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้และมีงานทำภายใน 1 ปีหลังจากจบการศึกษามากกว่าร้อยละ 90

2.2.2.2.3 สถานศึกษาในทุกระดับ/ประเภท ได้มาตรฐานตามเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มากกว่าร้อยละ 50

2.2.2.2.4 อันดับความสามารถด้านการศึกษาของไทยในระดับนานาชาติ โดยสถาบันพัฒนาการจัดการระหว่างประเทศ (IMD) ของไทยไม่เกินอันดับที่ 40 ใน 60 ประเทศ

2.2.2.3 ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม

2.2.2.4 มาตรการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ

2.2.2.4.1 ด้านการพัฒนาผู้เรียน

1. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 1 ปีก่อนเข้าเรียน ป.1

2. เร่งทบทวนเกณฑ์การจบหลักสูตรแต่ละช่วงชั้นและระบบการเรียนแบบหน่วยกิต รวมทั้งพิจารณาระบบที่ไม่มีตกซ้ำชั้นที่ให้มีการสอบซ่อมเสริมแทน เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. จัดให้มีศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อการศึกษาและการทำงาน

2.2.2.4.2 ด้านการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

1. ขอคืนอัตราเกษียณ และเกษียณก่อนกำหนด (early retire) และวงเงินให้แก่กระทรวงศึกษาธิการในอัตราร้อยละ 100 ภายใน 5 ปี

2. ยกเลิกระบบครูอัตราจ้าง และจัดให้มีระบบคัตสรรครูที่มีคุณภาพเพื่อรับบรรจุเป็นข้าราชการครู รวมทั้งปรับเกณฑ์กำหนดอัตราครูโดยพิจารณาจากภาระงานที่ชัดเจนร่วมด้วย

3. จัดให้มีสถาบันเฉพาะทางด้านการผลิต และพัฒนาครู เป็น National Institute of Education กระจายอยู่ทุกภูมิภาค ในลักษณะเครือข่าย ทำภารกิจด้านผลิตครูใหม่ พัฒนาครูประจำการ และวิจัยเพื่อความเป็นเลิศในด้านวิชาชีพครู โดยจัดการเรียนการสอนถึงระดับปริญญาเอกและมีสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับอย่างครบถ้วน

2.2.2.4.3 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

1. เชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในลักษณะ Nation Education Network โดยเชื่อมโยงทั้ง MOE-Net, Uni-net และเชื่อมโยงไปสู่ ETV หรือวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและเร่งจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และกองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการผลิตบทเรียนและเนื้อหาสาระเพื่อการเรียนรู้

2. กำหนดเป้าหมายสัดส่วนนักเรียน นักศึกษา : คอมพิวเตอร์ ในทุกระดับ/ประเภทการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.4.4 ด้านการจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

1. ส่งเสริมสถานศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน เพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโดยให้นำผลการทดสอบระดับชาติ (NT) และ O-net มาประกอบด้วย
2. จัดระบบคูปองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ด้อยโอกาส
3. มียุทธศาสตร์การพัฒนาโดยยึดพื้นที่ (Area-based total reform) โดยเฉพาะการศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และโรงเรียนชายแดน

2.2.2.4.5 ด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของสถานศึกษา

1. ส่งเสริมสถานศึกษาที่มีความพร้อม พัฒนาเป็นองค์กรมหาชน
2. ส่งเสริมธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งการพัฒนาบทบาทนายกและกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการบริหารและจัดการอุดมศึกษามากขึ้น โดยมีองค์กรขึ้นมารองรับ

2.2.2.4.6 ด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม

1. รัฐกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจนในการสนับสนุนเอกชนชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรสังคมต่างๆ เข้ามาร่วมจัดการศึกษา
2. ทบทวน ปรับแก้กฎระเบียบเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เข้ามาร่วมสนับสนุนการศึกษาที่ไม่ได้จัดโดย อปท. ได้
3. ให้มีการประมวลความต้องการของสถานศึกษาและมีกลไกการสื่อสารธรรมรงค์ในเชิงรุกให้ประชาชนทั่วไปรู้ถึงความต้องการ เพื่อสนับสนุนและบริจาคสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ.2551-2555) มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษา ให้คนไทยเป็นคนดี มีความรู้ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และแก้ปัญหาได้ มีคุณธรรม จริยธรรม อันจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีศักยภาพในการแข่งขัน กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม

2.2.3 นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการได้ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษา พ.ศ. 2555 – 2558 โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางมุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเมืองและชนบท บนพื้นฐานที่ว่าประชาชนที่เข้มแข็งและมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจนโดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็กเยาวชนผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกคนให้เท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบทตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่าพัฒนาความเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัยมีทักษะหลากหลายมีความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกโดยบูรณาการการจัดการศึกษา ภายใต้ 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ อันได้แก่

2.2.3.1 การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภทโดยมุ่งเน้นเป้าหมายคือ นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

2.2.3.2 การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม

2.2.3.3 การปฏิรูปครู เพื่อยกฐานะครูและวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การดูแลของมูลนิธิเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนด้อยโอกาส โดยไม่หวังกำไร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.4 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

2.2.3.5 การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้เกิดการศึกษาทัดเทียมกับนานาชาติ

2.2.3.6 การสนับสนุนการพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ

2.2.3.7 การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียนโดยมีกรอบแนวคิดหลักของของคุณภาพและความเท่าเทียมรวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนต้องมุ่งเน้นหลักการในการดำเนินงานประกอบด้วย โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสามารถได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้โดยขึ้นกับฐานะของผู้ปกครอง โอกาสในการเพิ่มพูนและฝึกฝนทักษะผู้เรียนทุกคนสามารถเติบโตได้ในโลกที่เป็นจริงผ่านการเรียนรู้บนฐานกิจกรรม (Activity-Based Learning) และโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้เทคโนโลยีสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ห้องสมุดพิพิธภัณฑ์หอศิลป์ศูนย์วัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาจึงยึดแนวคิดพื้นฐาน 3 ประการเพื่อนำหลักการสู่การปฏิบัติดังนี้

1. คำนึงถึงศักยภาพและบริบทรอบๆ ตัวผู้เรียน
2. พัฒนาและยกระดับองค์ความรู้และกระบวนการเรียนการสอนให้ทัดเทียมอารยะประเทศด้วยการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสมัยใหม่
3. มุ่งสู่เป้าหมายของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับศักยภาพให้แข่งขันได้ในระดับสากล (นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการกระทรวงศึกษาธิการ, 2555: 1-18)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาพ.ศ. 2555–2558 ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางมุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเมืองและชนบทบนพื้นฐานที่ว่าประชาชนที่เข้มแข็งและมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจนโดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็กเยาวชนผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทุกคนให้เท่าเทียมกันทั้งในเมือง และชนบทตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่า พัฒนาความเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัยมีทักษะหลากหลายมีความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกโดยบูรณาการการจัดการศึกษา

2.3 แนวคิดทฤษฎีการประกอบอาชีพ

ทฤษฎีการประกอบอาชีพ อาชีพ หรืออาชีพะหมายถึงการเลี้ยงชีวิตการทำมาหากินหรืองานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ (ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2538:939)

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2541: 4-5) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการประกอบอาชีพตามแนวคิดของฟรอยด์ (Freud) เกี่ยวกับการทำงานว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความรู้สึกว่าเราได้สัมผัสกับความเป็นจริงของชีวิต

ทฤษฎีความต้องการของ Hoppock's Composite Theory (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528: 52) ได้กล่าวถึงการเลือกอาชีพว่าเป็นการสนองความต้องการ ซึ่งความต้องการนั้นมีหลากหลายไม่ว่าจะเป็นความต้องการด้านร่างกายหรือจิตใจ ความต้องการที่หลากหลายเหล่านี้เป็นตัวกำหนดให้มนุษย์เลือกอาชีพที่สนองความต้องการของตนเองได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Adler (1992) เห็นว่าความหมายของชีวิตมนุษย์ขึ้นอยู่กับการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่มีความหมายกับผู้อื่นได้ และความสามารถที่จะมีความรัก ทั้งนี้มาร์กซ์ (Marx) มองว่างานมีความจำเป็นสำหรับบุคคลในแง่ของเศรษฐกิจ

Super (1990) เชื่อว่ามนุษย์จะแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจและบุคลิกภาพ และความแตกต่างนี้ ทำให้ความเหมาะสมกับแต่ละอาชีพแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามความพึงพอใจในความสามารถความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง และสถานการณ์ของชีวิตที่ดำรงอยู่ จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและประสบการณ์ ทำให้การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นสำคัญของการประกอบอาชีพได้ ดังนี้ การประกอบอาชีพทำให้เราได้สัมผัสกับความเป็นจริงของชีวิต คุณภาพชีวิตจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การได้มีงานทำเพื่อช่วยให้บุคคลมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว การประกอบอาชีพเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเป็นดัชนีแสดงสถานภาพทางสังคมของบุคคลและการได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง นำไปสู่ลักษณะการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2.4 แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ

De Cenzo and Robbins (1994: 7) ได้กล่าวความหมายของการพัฒนาอาชีพว่ากระบวนการซึ่งองค์การจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือบุคลากรในการจัดการกับอาชีพของตนเองซึ่งอาจจะได้แก่การประเมินศักยภาพของบุคคล กำหนดเส้นทางอาชีพที่เหมาะสม วางแผน และฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีกรพัฒนาและความก้าวหน้าในงาน

Thomas (1993: 15) กล่าวว่า การพัฒนาอาชีพเป็นองค์ประกอบที่เกิดจากการประสานกันระหว่างกระบวนการย่อย 2 กระบวนการ คือกระบวนการวางแผนอาชีพของบุคคล (Individual career planning) กับกระบวนการจัดการอาชีพขององค์การ (Institution career management)

Gutteridge and Hutcheson (1990: 35) ให้ความหมายของการพัฒนาอาชีพว่ากระบวนการที่เกิดจากการประสานงานกันระหว่างกระบวนการวางแผนอาชีพบุคคล (Career Planning) และกระบวนการจัดการอาชีพขององค์การ (Career Management) ซึ่งจะส่งผลให้พนักงานเข้าใจตนเองยิ่งขึ้นรวมถึงโอกาสก้าวหน้าในอาชีพในองค์การ

Dessler (1997: 242) กล่าวถึง การพัฒนาอาชีพ หมายถึง ความก้าวหน้าหรือความเติบโตของพนักงานตามการเคลื่อนไหวของความสำเร็จในอาชีพ ตามช่วงเวลาที่ผ่านมา การพัฒนาความสำเร็จในอาชีพเป็นผลกิจกรรมที่สำคัญ 2 อย่างคือ การวางแผนในอาชีพ (Career Planning) และการบริหารงานอาชีพ (Career Management)

แนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปประเด็นความหมายของการพัฒนาอาชีพว่าเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนทำงานแต่ละคนมีโอกาสเติบโตและก้าวหน้าในงานตามแผนสายอาชีพที่องค์การได้วางไว้โดยมุ่งสู่เป้าหมายอาชีพที่ตนเองถนัดเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตการทำงานสำหรับเป้าหมายของพนักงานเอง ควบคู่ไปกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในส่วนเป้าหมายขององค์การ

2.5 สภาพแวดล้อมการพัฒนาอาชีพคนพิการ

จากการศึกษาการพัฒนาวิชาชีพคนพิการ จะมีสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอาชีพคนพิการ แบ่งเป็นหัวข้อใหญ่ 2 หัวข้อ ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก

2.5.1 สภาพแวดล้อมภายใน

2.5.1.1 การบริหารจัดการ

การบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีหลักการเช่นเดียวกับการบริหารงานการศึกษาทั่วไป ทั้งนี้มีงานหลักอยู่สามประการคือ บุคลากร งาน และสภาพแวดล้อมของสังคม (Leo E. connor. 1966:10) โดยที่พิจารณางานบุคลากรในรูปของสุขภาพทางร่างกาย ความสามารถทางสติปัญญาและประสิทธิภาพทางอารมณ์ ในขณะที่มีการกระทำเกี่ยวเนื่องและตอบโต้กับงานและสภาพแวดล้อมของสังคม

1. การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ

เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของแขน ขา หรือลำตัวรวมถึงศรีษะ เป็นเด็กที่มีความผิดปกติบกพร่องหรือสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายทำให้ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ดีเท่าคนปกติ แต่ไม่ได้หมายถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นและเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแม้ว่าดวงตาและระบบการได้ยินเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายก็ตาม เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือเคลื่อนไหวสามารถสังเกตได้ดังนี้

1.1 ร่างกายเติบโตไม่ปกติ เช่น แขนหรือขาไม่เท่ากันทั้งสองข้าง ลำตัวเล็กผิดปกติ อวัยวะผิดปกติ เช่น เท้าติด เอวคด หลัง-ลำตัวโค้งงอผิดปกติ แขนขาด้วน

1.2 กล้ามเนื้อผิดปกติ เช่น แขน-ขา ลำตัวลีบ ไม่มีแรงอย่างคนปกติ

1.3 ไม่สามารถเคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ เช่น ไม่สามารถเคลื่อนลำตัว แขน-ขา มือหรือเท้าได้อย่างคนทั่วไป

1.4 ไม่สามารถนั่ง ยืนได้ด้วยตนเอง

1.5 ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ เช่น ไม่สามารถรับประทานอาหารอาบอาบน้ำ ถอด-ใส่เสื้อผ้าได้ด้วยตนเองเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวอาจมีความบกพร่องหลายอย่างในบุคคลเดียว การฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการจึงจำเป็นต้องมีหลายด้านตามสภาพความบกพร่องของเด็กแต่ละบุคคลซึ่งการบำบัดฟื้นฟูต่างๆได้แก่

1.5.1 กายภาพบำบัด เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายตั้งแต่แรกเริ่มในด้านต่างๆ เช่น การทรงตัว การนั่งหรือการยืนทรงตัวเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ ในลักษณะที่ถูกต้อง เป็นพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องต่อไป

1.5.2 กิจกรรมบำบัด เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายเพื่อเน้นให้เด็กช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีและเร็วที่สุด สามารถอยู่อย่างปกติสุขเช่นคนทั่วไปโดยเน้นทักษะกล้ามเนื้อย่อย เช่น การรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกาย การแต่งตัว เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 อรรถบำบัดหรือการแก้ไขคำพูด ในส่วนที่เด็กมีความบกพร่องทางการพูดจะต้องฝึกการควบคุมน้ำลาย การกลืน การเคี้ยวอาหาร ฝึกโดยใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเล่นที่เกี่ยวกับการออกเสียง เครื่องดนตรีชนิดเป่า การเป่ากระดาษหรืออุปกรณ์ชนิดอื่นๆให้เด็กได้รู้ว่าคนเราพูดเมื่อเวลาหายใจออกเท่านั้น

1.5.4 ศิลปะบำบัดและดนตรีบำบัด เป็นกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆให้มีการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามศักยภาพโดยคำนึงถึงความสุข สนุก ความต้องการธรรมชาติรวมถึงความจำเป็นของเด็กเป็นรายบุคคล (แนวการพัฒนาหลักสูตรพิเศษสำหรับเด็กร่างกายพิการเนื่องจากสมองและสติปัญญาในระดับอายุ 0-7 ปี (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2535)

2. การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายกับเด็กปกติ การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวได้แบ่งระดับของกิจกรรมการเรียนไว้ 3 ระดับคือ

ระดับก่อนวัยเรียน

จุดมุ่งหมายสำคัญของการให้การศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่อง ทางด้านร่างกายคือการเตรียมความพร้อมของเด็กเพื่อการเรียนร่วม เด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมแล้วเท่านั้นจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ความพร้อมที่ควรจะได้รับในระดับนี้ได้แก่ความพร้อมในการเคลื่อนไหว การช่วยเหลือตนเอง ทักษะทางสังคมและพัฒนาการทางภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายควรได้รับการทางด้านการบำบัดควบคู่กันไป การบำบัดที่จำเป็นได้แก่กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัดและการบำบัดทางภาษา

ระดับประถมศึกษา

เด็กอาจเริ่มเรียนร่วมกับเด็กปกติในลักษณะของการเรียนร่วมเต็มเวลาได้โดยไม่ต้องมีการ การบริการพิเศษเพิ่มเติม เช่น เด็กที่ใช้แขนหรือขาเทียม ซึ่งสามารถใช้หรือขาเทียมได้ดี ระดับสติปัญญาปกติและไม่มีมีความพิการด้านอื่นเด็กประเภทนี้สามารถเรียนร่วมเต็มเวลาได้ เด็กที่มีความสามารถบกพร่องทางร่างกายอื่นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ หากเด็กได้รับการเตรียมความพร้อมแล้วและทางโรงเรียนจัดบริการเพิ่มเติมให้กับเด็กพิจารณาจัดเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติพิจารณาเด็กเป็นรายบุคคล

ระดับมัธยมศึกษา

การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเน้นด้านวิชาการและพื้นฐานด้านการงานและอาชีพ หากเด็กมีความพร้อมควรให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมเต็มเวลาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เด็กที่จะเรียนร่วมได้สมควรเป็นเด็กที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในด้านการเคลื่อนไหวและการประกอบกิจวัตรประจำวันมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นและมีพื้นฐานอาชีพใกล้เคียงกับเด็กปกติ อย่างไรก็ตามเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายอาจยังต้องการบริการพิเศษ เช่น การบำบัดทางกายภาพ กิจกรรมบำบัด การแก้ไขคำพูดเบื้องต้น การพิจารณาส่งเด็กเข้าเรียนร่วมจะต้องพิจารณาความสามารถและความพร้อมของเด็กเป็นรายๆไป ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละคนมีความสามารถและระดับความพร้อมแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผล

การประเมินผล ควรดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนและตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการประเมินผลระยะสั้นทุกภาคเรียน และมีการประเมินผลระยะยาวอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การประเมินผลต้องมีผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในแผนการศึกษา มีงานเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้มากที่สุด เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพ และข้อมูลยังจำเป็นสำหรับการวางแผนระยะยาวอีกด้วย (การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน, 2453)

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในรูปแบบเรียนร่วมเต็มเวลากับเด็กปกติ นั้น ก็จัดการเรียนการสอนเหมือนปกติ เพียงแต่ครูผู้สอนที่มีเด็กพิเศษเรียนร่วมด้วยจะต้องศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเด็กพิเศษในชั้นเรียนให้เข้าใจ รู้วิธีการที่จะช่วยให้การช่วยเหลือ ตลอดจนความบกพร่องต่างๆ ของเด็กให้เข้าใจจะได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับเด็กพิเศษแต่ละคน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดเนื้อหาวิธีการสอนตลอดจนการวัดผลการประเมินผลขึ้นเป็นพิเศษให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ซึ่งเรียกว่าแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

ความหมายของแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program) เป็นแผนการศึกษาที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับคนพิการแต่ละคนที่ได้รับการบ่งชี้ว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องหรือพิการ เป็นตัวเชื่อมสำคัญระหว่างคนพิการกับการศึกษาพิเศษที่คนพิการต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนที่จัดให้เฉพาะบุคคล (ผดุง อารยะวิญญู.การทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล, 2533: 173)

วัตถุประสงค์ในการใช้แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

วัตถุประสงค์ที่ใช้ (IEP) มีอยู่ 2 ประการคือ

1. IEP เป็นแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับคนพิการคนใดคนหนึ่ง โดยคณะ IEP หรือที่ประชุมรายกรณีในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลจะมีข้อมูลในการจัดคนพิการเข้ารับบริการการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
2. IEP เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอนทั้งหมด ฉะนั้น IEP ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิธีประเมินการสอน

การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อประกันว่า การศึกษาที่จัดให้กับคนพิการ หรือคนที่มีความบกพร่องแต่ละคนนั้นเหมาะสมกับความต้องการพิเศษทางการเรียนรู้ของแต่ละคนนั้นหรือไม่และเมื่อมีการกำหนดการให้บริการทางการศึกษาพิเศษใน IEP แล้วนั้น ได้มีการให้บริการดังกล่าวจริง มีการดำเนินการควบคุมติดตามผลการให้บริการ (การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษานอกโรงเรียน:2453)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ

เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ โดยปกติแล้วมีระดับสติปัญญาเท่าเทียมคนทั่วไปไม่มีผลการวิจัยใดสรุปได้ว่าเด็กกลุ่มนี้มีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ แต่มีเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพบางประเภทเท่านั้นที่อาจเรียนอ่อนกว่าเด็กปกติ เช่น เด็กที่บกพร่องทางระบบประสาทส่วนกลาง เด็กบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพจะมีการปรับตัวและลักษณะทางอารมณ์ใกล้เคียงกับเด็กปกติหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าเด็กได้รับการฟื้นฟู ได้รับการเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจเพียงใด อย่างไรก็ตามสิ่งที่เด็กเหล่านี้ต้องดีกว่าเด็กปกติก็คือ ทักษะทางสังคมเนื่องจากเด็กมีอุปสรรคทางด้านร่างกายและสุขภาพที่จะประกอบกิจกรรมต่างๆ ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพจึงควรจัดดังนี้ (ชนิษฐา เทวินทรภักดี. 2531)

4.1 หลักสูตรสำหรับเด็กกลุ่มนี้ไม่ควรแตกต่างไปจากเด็กปกติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือประสบการณ์อื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต่อชีวิต

4.2 การเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ควรต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับเด็ก ก็คือการสอนทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน และทักษะทางอาชีพเนื่องจากความบกพร่องของเด็กไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการศึกษาเช่นคนทั่วไปได้อย่างเต็มที่ จึงต้องจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพของเด็กในหลาย ๆ กิจกรรมที่เด็กบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพไม่สามารถกระทำได้ดีเต็มที่ เช่น พลศึกษา การท่องเที่ยวศึกษานอกสถานที่หรือการใช้สถานที่ต่างๆภายในโรงเรียนโรงเรียนต้องหาทางปรับสื่อการสอนและกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก เด็กประถมศึกษาควรเน้นการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ เช่น การควบคุมศีรษะ การกลิ้ง นั่ง เดิน ยืน นอน วิ่ง การใช้กล้ามเนื้อเล็ก เช่น การหยิบ จับสิ่งของ และเน้นการช่วยเหลือตนเอง เช่นการรับประทานอาหาร การขับถ่าย การแต่งตัว สำหรับระดับสูงขึ้นเมื่อเด็กอยู่ในช่วงวัยรุ่น การเรียนการสอนควรมุ่งเน้นไปที่ทักษะทางอาชีพ และทักษะทางสังคม เมื่อเด็กเติบโตขึ้นปัญหาที่จะตามมาก็คือ ปัญหาการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและปัญหาความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ซึ่งต้องฝึกความพร้อมสำหรับปัญหาที่จะเกิดขึ้น เช่นสอนให้รู้ถึงการแสดงออกที่เหมาะสมในการคบเพื่อน การแสดงพฤติกรรมกับคนอื่น กับเพื่อนต่างเพศ สอนเรื่องเพศศึกษาและการแก้ปัญหาทางเพศ

4.3 การปรับพฤติกรรม เนื่องจากเด็กเหล่านี้ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้เหมือนคนดังนั้นจึงต้องพยายามหาทางปรับปรุงพฤติกรรมให้ใช้ประโยชน์ได้ดี และไม่ก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคม

4.4 การจัดให้บริการเสริมแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ ควรเน้นสิ่งต่อไปนี้ให้มาก

4.4.1 การให้บริการเครื่องใช้และเครื่องมือต่าง ๆ ให้แก่ โต๊ะ เก้าอี้นั่งพิเศษ เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ ที่เปิดหนังสือ ที่ตั้งหนังสือ ที่จับดินสอ ห้องสุขาเฉพาะ ทางลาดเพื่อขึ้นลงอาคาร

4.4.2 การแก้ไขและบำบัดจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ จิตแพทย์ พยาบาล นักกายภาพบำบัด นักแก้ไขการพูด และนักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

5. โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2541
 หลักสูตรโรงเรียนศรีสังวาลย์ พุทธศักราช 2556 จึงกำหนดโครงสร้าง ดังนี้

ระดับการศึกษา ได้กำหนดหลักสูตรเป็น 2 ระดับการศึกษา ดังนี้

ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สาระการเรียนรู้ สถานศึกษาได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการ
 ศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา
 และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมแนะแนว และ กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมลูกเสือ/ยุว
 กษัตริย์ กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์หลักสูตร
 สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหว

เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติของแขน ขา หรือลำตัวรวมถึงศีรษะเป็นเด็กที่มีความผิดปกติบกพร่องหรือสูญเสียอวัยวะส่วนใด
 ส่วนหนึ่งของร่างกายทำให้ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ดีเท่าคนปกติแต่ไม่ได้หมายถึงเด็กที่มีความบกพร่อง
 ทางด้านการมองเห็นและเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแม้ว่าดวงตาและระบบการได้ยินเป็นส่วน
 หนึ่งของร่างกายก็ตาม เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือเคลื่อนไหวสามารถสังเกตได้
 ดังนี้

1. ร่างกายเติบโตไม่ปกติ เช่น แขนหรือขาไม่เท่ากันทั้งสองข้าง ลำตัวเล็กผิดปกติ
 อวัยวะผิดปกติ เช่น เท้าติด เอวคด หลัง-ลำตัวโค้งงอผิดปกติ แขนขาด้วน
2. กล้ามเนื้อผิดปกติ เช่น แขน-ขา ลำตัวลีบ ไม่มีแรงอย่างคนปกติ
3. ไม่สามารถเคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ เช่น ไม่สามารถเคลื่อนลำตัว แขน-ขา มือหรือ
 เท้าได้อย่างคนทั่วไป
4. ไม่สามารถนั่ง ยืนได้ด้วยตนเอง
5. ไม่สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ เช่น ไม่สามารถรับประทานอาหาร อาบน้ำ
 ถอด-ใส่เสื้อผ้าได้ด้วยตนเอง

การให้ความช่วยเหลือ

เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวอาจมีความบกพร่องหลายอย่าง
 ในบุคคลเดียว การฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการจึงจำเป็นต้องมีหลายด้านตามสภาพความบกพร่อง
 ของเด็กแต่ละบุคคลซึ่งการบำบัดฟื้นฟูต่างๆได้แก่

กายภาพบำบัด เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายตั้งแต่แรกเริ่มในด้านต่างๆ เช่น
 การทรงตัว การนั่งหรือการยืนทรงตัวเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้เคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆในลักษณะที่ถูกต้อง
 เป็นพื้นฐานในการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องต่อไป

กิจกรรมบำบัด เป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายเพื่อเน้นให้เด็กช่วยเหลือตนเองได้มากที่สุด สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดีและเร็วที่สุด สามารถอยู่อย่างปกติสุขเช่นคนทั่วไปโดยเน้นทักษะกล้ามเนื้อย่อย เช่น การรับประทานอาหาร การทำความสะอาดร่างกาย การแต่งตัว เป็นต้น

อรรถบำบัดหรือการแก้ไขคำพูด ในส่วนที่เด็กมีความบกพร่องทางการพูดจะต้องฝึกการควบคุมน้ำลาย การกลืน การเคี้ยวอาหาร ฝึกโดยใช้อุปกรณ์ประเภทเครื่องเล่นที่เกี่ยวกับการออกเสียง เครื่องดนตรีชนิดเป่า การเป่ากระดาษหรืออุปกรณ์ชนิดอื่นๆ ให้เด็กได้รู้ว่าคนเราพูดเมื่อเวลาหายใจออกเท่านั้น

ศิลปะบำบัดและดนตรีบำบัด เป็นกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ให้มีการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามศักยภาพโดยคำนึงถึงความสุขสนาน ความต้องการธรรมชาติรวมถึงความจำเป็นของเด็กเป็นรายบุคคล

การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายกับเด็กปกติ

การเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวได้แก่ แบ่งระดับของกิจกรรมการเรียนไว้ 3 ระดับคือ

1. ระดับก่อนวัยเรียน จุดมุ่งหมายสำคัญของการให้การศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายคือ การเตรียมความพร้อมของเด็กเพื่อการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ความพร้อมที่ควรจะได้รับคือการเตรียมในระดับนี้ได้แก่ ความพร้อมในการเคลื่อนไหว การช่วยเหลือตนเอง ทักษะทางสังคม และพัฒนาการทางภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว เด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายควรได้รับบริการทางด้านกายภาพบำบัดควบคู่กันไป การบำบัดที่จำเป็นได้แก่กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด และการบำบัดทางภาษา

2. ระดับประถมศึกษา เด็กอาจเริ่มเรียนร่วมกับเด็กปกติในลักษณะของการเรียนร่วมเต็มเวลาได้โดยไม่ต้องมีการบริการพิเศษเพิ่มเติม เช่น เด็กที่ใช้แขนหรือขาเทียม ซึ่งสามารถใช้หรือขาเทียมได้ดี ระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการด้านอื่นเด็กประเภทนี้สามารถเรียนร่วมเต็มเวลาได้ เด็กที่มีความสามารถบกพร่องทางร่างกายอื่นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ หากเด็กได้รับการเตรียมความพร้อมแล้วและทางโรงเรียนจัดบริการเพิ่มเติมให้กับเด็กการพิจารณาจัดเด็กเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติพิจารณาเด็กเป็นรายบุคคล

3. ระดับมัธยมศึกษา การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเน้นด้านวิชาการและพื้นฐานด้านการงานและอาชีพหากเด็กมีความพร้อมควรให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมเต็มเวลาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เด็กที่จะเรียนร่วมได้ดีควรเป็นเด็กที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ในด้านการเคลื่อนไหวและการประกอบกิจวัตรประจำวันมีความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นและมีพื้นฐานอาชีพใกล้เคียงกับเด็กปกติ อย่างไรก็ตามเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายอาจยังต้องการบริการพิเศษ เช่น การบำบัดทางกายภาพ กิจกรรมบำบัด การแก้ไขคำพูดเบื้องต้น การพิจารณาส่งเด็กเข้าเรียนร่วมจะต้องพิจารณาความสามารถและความพร้อมของเด็กเป็นรายๆไป ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละคนมีความสามารถและระดับความพร้อมแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผล

การประเมินผล ควรดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนและตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการประเมินผลระยะสั้นทุกภาคเรียน และมีการประเมินผลระยะยาวอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การประเมินผลต้องมีผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในแผนการศึกษา มีงานเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้มากที่สุด เพื่อให้การประเมินผลมีประสิทธิภาพ และข้อมูลยังจำเป็นสำหรับการวางแผนระยะยาวอีกด้วย (การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ สถาบันส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาออกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, 2543)

ดังนั้นจากการศึกษาถึงการบริหารจัดการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาของโรงเรียนการศึกษาพิเศษว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ การจัดกิจกรรม หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรสำหรับเด็กพิการไม่ควรแตกต่างไปจากเด็กปกติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือประสบการณ์อื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อชีวิต ด้านการเรียนการสอนควรมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับเด็กก็คือการสอนทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน และทักษะทางอาชีพเนื่องจากความบกพร่องของเด็กไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการศึกษาเช่นคนทั่วไปได้อย่างเต็มที่ จึงต้องจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพของเด็กในหลาย ๆ กิจกรรมที่เด็กบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพไม่สามารถกระทำได้เต็มที่ เช่น พลศึกษา การท่องเที่ยวศึกษาออกสถานที่หรือการใช้สถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนโรงเรียนต้องหาทางปรับสื่อการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม

2.5.1.2 บุคลากร

บุคลากรในงานการศึกษาพิเศษ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในขบวนการทำงานกลุ่ม และสามารถชี้แนะและประเมินผลผู้ร่วมงานได้ ที่สำคัญอย่างยิ่งคืองานในส่วนที่จะต้องมีการตัดสินใจ ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษจะต้องปฏิบัติ โดยมีพื้นฐานของผลการวิจัย มาตรฐานและประสบการณ์ที่กว้างขวางเป็นหลัก

การที่จะสามารถเป็นผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษได้นั้นจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจลักษณะธรรมชาติของความรับผิดชอบและความศรัทธาเกี่ยวกับเด็กพิเศษตลอดถึงความรู้ในทฤษฎีต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งสรุปได้ว่าการบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ของการเป็นผู้นำ เนื่องจากการศึกษาพิเศษเป็นงานที่ต้องใช้ความมานะพยายามทั้งในด้านภายในโรงเรียนและในสังคม (ภิญโญ สาร. หลักบริหารการศึกษา. 2519: 458)

หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษ

หน้าที่หลักประการของผู้บริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษ คือ

1. การวางแผนและการประเมินผล ซึ่งครอบคลุมอยู่ตลอดขบวนการของโรงเรียนด้วยเป็นองค์ประกอบของหน้าที่ ที่บ่งหรือมีผลกระทบต่อหน้าที่อื่น ๆ ในการวางแผนและประเมินผลนี้จำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรบุคคล ผลงานการวิจัย ประสบการณ์ หรือในบางคราวต้องคำนึงถึงงบประมาณ และเอกสารข่าวที่ออกเป็นครั้งคราวด้วย

2. การจัดหน่วยงานและบริการ ได้แก่การจัดซื้อ การแจกจ่ายที่ความรับผิดชอบ การพิจารณารับนักเรียน การพิจารณาเปิดบริการและวิชา การวางระเบียบปฏิบัติ และการตัดสินใจ เป็นต้น

3. การบริหารบุคคลและการนิเทศก์ ได้แก่ งานการคัดเลือกบุคคล การส่งเสริมความก้าวหน้า การจัดบุคลากรทดแทน การทำทะเบียนประวัติ และการฝึกอบรมสัมมนา ในการคัดเลือกบุคคล หรือส่งเสริมความก้าวหน้าอันควรมีการติดต่อสัมพันธ์กับวิทยาลัยหรือ มหาวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรทางการศึกษาพิเศษอยู่ด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้มีบุคลากรที่มีความสามารถตรงสาขางาน และจะได้มีโครงการฝึกอบรมสัมมนาโดยผู้ชำนาญการเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ ผลในขั้นปลายก็คือ มาตรฐานและผลงานที่ดีเด่นของโรงเรียนนั่นเอง

4. งานธุรการและการเงิน งานธุรการและการเงินเป็นงานที่บริการและสนับสนุนงานการสอน งานนี้ความจำเป็นเพราะเหตุจำกัดทางการเงิน บุคลากร หรืออาคารสถานที่ ซึ่งเกิดขึ้นบ่อย ๆ กับงานการศึกษาพิเศษ เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษจะแสดงความสามารถในการปรับปรุงและหาทางอื่น ๆ มาชดเชยอย่างเต็มความสามารถ

5. งานบริการช่วยเหลืออื่นๆ ได้แก่งานบริการทางแพทย์ นักจิตวิทยา นักบำบัด ต่าง ๆ การจัดพาหนะรับส่ง โครงการอาหาร เป็นต้น จัดเป็นงานสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษ ในกรณีที่โรงเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ในการจัดการให้มีบริการเหล่านี้ โรงเรียนก็ควรขอความช่วยเหลือร่วมมือจากหน่วยงานอื่นหรือสถาบันสงเคราะห์อื่น ๆ เช่น สภากาชาด สภาสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

6. ประชาสัมพันธ์และแนะนำ ถือเป็นหน้าที่หนึ่งของงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งหมายรวมถึงการประชาสัมพันธ์ หนังสือพิมพ์ การพบปะสนทนาระหว่างครู การกล่าวสุนทรพจน์ ตลอดถึงการเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้เพราะการประชาสัมพันธ์ เป็นงานการให้ข่าวสาร รายละเอียดและความรู้ เหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นการเสริมคุณธรรมและความสัมพันธ์ในระหว่างคณะทำงาน ตลอดถึงระหว่างโรงเรียนและชุมชนด้วย

7. การประสานงานและการนำ หน้าที่ในการประสานงานและการนำ ในการปฏิบัติงานเป็นลักษณะเด่นของผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษ เนื่องจากงานการศึกษาพิเศษนั้นจะต้องมีการติดต่อเกี่ยวกับการจัดที่เรียน ที่ทำงานอาชีพ การวิเคราะห์ระดับและอาการของเด็กพิเศษ การส่งหรือขอข้อมูล เพื่อทำการประเมินหรือทะเบียนประวัติ การจัดโครงการแนะแนว การจัดโครงการฝึกอาชีพ เป็นต้น

8. การสอนด้วยวิธีพิเศษ การปรับวิธีสอน การพัฒนาหลักสูตร และการวิจัย ตลอดถึงการช่วยเหลือครูใหม่ การทดลอง เทคนิคใหม่ และการประเมินผล เป็นหน้าที่ที่ท้าทายความพยายามของผู้บริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นจากการศึกษาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาคนพิการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาคนพิการ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้สอน ผู้ช่วยพยาบาล บุคลากรต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในขบวนการทำงานกลุ่ม และสามารถชี้แนะ และประเมินผลผู้ร่วมงานได้ที่สำคัญอย่างยิ่งคืองานในส่วนที่จะต้องมีการตัดสินใจ ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษจะต้องปฏิบัติ โดยมีพื้นฐานของผลการวิจัย มาตรฐานและประสบการณ์ที่กว้างขวางเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1.3 สถานที่

เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ทางโรงเรียนควรเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ ที่จำเป็น ดังนี้ โต๊ะเก้าอี้ แก้วน้ำ ไม้เท้าและไม้ค้ำยัน (นักเรียนอาจเตรียมมาเอง) ดินสอขนาดใหญ่ ที่เปิดหน้าหนังสือ เครื่องช่วยเตือน อุปกรณ์อื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนเห็นว่ามีความจำเป็น ตลอดจนอุปกรณ์ด้านการเรียน การสอน

มาตรา 7 ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการรับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551: 4)

มาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง

สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระ การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด

ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อมระบบสนับสนุนการเรียนการสอนตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดสถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการ และประสานความร่วมมือจากชุมชน หรือนักวิชาชีพ เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551: 4)

ดังนั้นจากการศึกษาถึงสถานที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงสถานที่สำหรับคนพิการเพื่อให้ความรู้ ให้การศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2.5.1.4 งบประมาณ

ให้คนพิการหรือผู้ปกครองที่ประสงค์จะขอใช้สิทธิขอรับเงินอุดหนุนทางการศึกษายื่นคำขอต่อสถานศึกษาที่เขาศึกษาตามระเบียบและแบบที่คณะกรรมการกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 71 ก)

1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลซึ่งจัดทำโดยสถานศึกษาที่รับคนพิการเข้าศึกษา
2. จำนวนเงินอุดหนุนทางการศึกษาที่ประสงค์จะขอรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากการศึกษาถึงความสำคัญของงบประมาณเพื่อพัฒนาอาชีพคนพิการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงงบประมาณเพื่อพัฒนาอาชีพคนพิการนั้นควรเป็นเงินสนับสนุนที่จัดสรรจากทางภาครัฐหรือเอกชนเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนสำหรับจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตามระเบียบการขอรับเงินอุดหนุนทางการศึกษา ตามกฎกระทรวงที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2.5.2 สภาพแวดล้อมภายนอก

2.5.2.1 กฎหมาย พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งมีบทบัญญัติเพื่อกำหนดมาตรการสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพและคุ้มครองการมีงานทำของคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสใช้ความสามารถ มีรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ และลดภาระของครอบครัวและสังคมที่ต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้คนพิการเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจของครอบครัวและประเทศต่อไป จึงกำหนดวิธีการเพื่อให้คนพิการได้มีการประกอบอาชีพไว้ 3 กรณี คือ

1. รับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550

2. ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550

3. ให้สัมปทานจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขอชี้แจงแนวปฏิบัติตามกฎหมายในการจ้างงานคนพิการ ประจำปี 2557 ดังนี้

3.1 การกำหนดอัตราส่วนในการจ้างคนพิการ ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ ให้นำจำนวนลูกจ้างที่มีใจคนพิการทุกสาขารวมกัน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เพื่อคำนวณจำนวนคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีใจคนพิการทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคนเศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคนทั้งนี้ ในกรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีสำนักงานสาขาให้นำจำนวนลูกจ้างรวมทุกสาขาเข้ากับสำนักงานใหญ่ของนิติบุคคลด้วย

3.2 การปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2556 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2557 ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการพิจารณาเลือกวิธีการปฏิบัติ (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2557: 1)

ดังนั้นจากการศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งมีบทบัญญัติที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อกำหนดมาตรการสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพและคุ้มครองการมีงานทำของคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสใช้ความสามารถ มีรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ และลดภาระของครอบครัวและสังคมที่ต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้คนพิการเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างทางเศรษฐกิจของครอบครัวและประเทศ

2.5.2.2 การพัฒนาเชิงนโยบายและกฎหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

การพัฒนาในเชิงนโยบายและกฎหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงที่ผ่านมาอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านของการพัฒนานโยบายและกฎหมายที่สำคัญของประเทศ ไทย โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 นับว่าเป็นมิติใหม่ที่สำคัญอย่างยิ่งในการบูรณาการคนพิการเข้าสู่กระแสหลักของสังคม โดยได้กำหนดสิทธิ ขั้นพื้นฐานของคนพิการไว้ในมาตราต่างๆ ดังนี้

มาตรา 30 บุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมาย และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางร่างกายหรือสุขภาพ สถานะบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิด เห็นทางการการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรา 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

มาตรา 54 บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ บุคคลวิกลจริต ย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

มาตรา 80 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ (1) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2540: 9-17)

ประเทศไทยได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการโดยตรง ที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้นับเป็นนวัตกรรมทางกฎหมายด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมีสาระทั้งในด้านการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างกลไกเพื่อการคุ้มครองคนพิการในเชิงนโยบายไว้ในกฎหมายเพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิและโอกาส และการคุ้มครองจากรัฐ โดยให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่างๆ จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งในด้านฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์ การศึกษา การอาชีพ การคุ้มครอง เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการเข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร โทรคมนาคม บริการล่ามภาษามือ สิทธิในการเข้าไปใช้ในบริการสาธารณะ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ การบริหารจัดการกองทุนเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี และสิทธิในการได้รับการลดหย่อนภาษีสำหรับคนพิการและองค์กรคนพิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 แล้ว ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านการศึกษา ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีและรัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบ ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

กฎหมายด้านการศึกษาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการฉบับแรกของประเทศไทยก็คือ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในด้านสุขภาพพบว่ามีพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ซึ่งใน มาตรา 5 กำหนดให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิต ทั้งนี้ให้รวมถึงการบริการการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก และการฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการที่มีระดับความพิการอยู่ในเกณฑ์ที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติกำหนด และการลงทะเบียนในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งจะได้รับ “บัตรทอง ท.74” (สำหรับคนพิการ) สิทธิประโยชน์เฉพาะสำหรับคนพิการที่นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้แก่ สิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งในและนอกหน่วยบริการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด การประคบ/แก้ไขการปวด จิตบำบัด พฤติกรรมบำบัด การฟื้นฟูการได้ยิน การฟื้นฟูการมองเห็น การรับกายอุปกรณ์ เครื่องช่วยตามประเภทความพิการ และการพัฒนาศักยภาพในรูปแบบอื่น

พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญที่กำหนดสิทธิของผู้ป่วย โดยให้ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์และได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้ ได้รับการคุ้มครองจากการวิจัย ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคมและระบบอื่นๆ ของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตลอดจนห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยน่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วยสำหรับการเปลี่ยนแปลงในเชิงของกฎหมายดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดนโยบายสาธารณะด้านคนพิการที่สำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเต็มที่และเป็นรูปธรรมในทุกระบบมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคือทำให้คุณภาพชีวิต ของคนพิการดีขึ้น จากการได้รับการฟื้นฟูสมรรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ การส่งเสริมศักยภาพ การคุ้มครองสิทธิ ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางสังคม การได้รับบริการ สาธารณะต่างๆ (พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ.2534 (ม.ป.ท., ม.ป.ป.): 6)

นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติฉบับที่ 1-3 (พ.ศ. 2540 – 2554) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติของ ประเทศไทยนับตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 3 ได้มีการปรับ เปลี่ยนกระบวนการจัดทำแผนอย่างต่อเนื่องภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ทางสังคม ต่างๆ ทั้งภายในและนอกประเทศที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับแรกนั้นคือแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ แห่งชาติ พ.ศ. 2540 – 2544 ซึ่งได้กำหนดให้คนพิการเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการพัฒนาให้เต็ม ศักยภาพ เพื่อให้มีขีดความสามารถที่พร้อมในการปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า และมีความสุข โดยจุดเน้นในการพัฒนาจะมุ่งไปที่การฟื้นฟูสมรรถภาพ คนพิการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำ และด้านสังคม

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 – 2549 ได้มีเป้าหมาย ที่สำคัญในการเสริมสร้างเจตคติเชิงสร้างสรรค์ และสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของคนพิการ ตลอดจนพัฒนากลไกทางกฎหมายเพื่อพัฒนาและคุ้มครองสิทธิคนพิการให้มีความเสมอภาค ตลอดจน การพัฒนาคนพิการในทุกมิติ รวมถึงการส่งเสริมการรวมตัวขององค์กรด้านคนพิการอย่างเข้มแข็ง สำหรับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 3 นั้น ได้มีจุดเน้นที่สำคัญในการปรับเปลี่ยน โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานด้านคนพิการในระดับชาติ โดยเฉพาะคณะกรรมการส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ซึ่งทำให้การดำเนินงานด้านคน พิการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป้าหมายสำคัญที่ยังคงเป็นจุดเน้นของการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาของการบริหารจัดการด้านคนพิการคือการปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านคนพิการทั้งด้านการ แพทย์ การศึกษา อาชีพและการมีงานทำ บริการสังคม ก็ยังให้ความสำคัญในการพัฒนาในแผนฉบับนี้ นอกจากนี้แล้วยังพบว่าประเด็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรด้านคนพิการ การเสริมสร้าง เจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ ตลอดจนการเสริมสร้างภาพแวดล้อมที่ปราศจาก อุปสรรคต่อคนพิการและความพิการได้เป็นเป้าหมายหลักที่มีการขับเคลื่อน ตลอดระยะเวลาของแผน ฉบับที่ 3 ที่ผ่านมา

ผลของการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2550-2554 พบว่าบรรลุความสำเร็จอย่างน่าพอใจในหลายด้านด้วยกัน ใน ด้านการปฏิรูประบบบริหารจัดการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่าได้มีการผลักดัน กฎหมายที่สำคัญด้านคนพิการของประเทศไทยในหลายๆ ฉบับด้วยกันทั้งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ 2551 และพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 นอกจากนี้แล้วจากผลของการเกิดขึ้นของพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ดังกล่าวยังส่งผลให้เกิดกลไกในการขับเคลื่อน นโยบายด้านคนพิการทั้งในเชิงประเด็นและเชิงพื้นที่ อาทิเช่น คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการพิจารณาเห็นชอบนโยบาย ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ ที่มีผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผ่านการขับเคลื่อนของกลไก ระดับพื้นที่ ได้แก่ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดกรุงเทพ มหานคร และกลไกเชิงประเด็น ได้แก่ คณะอนุกรรมการตามประเภทความพิการคณะอนุกรรมการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และคณะอนุกรรมการด้านต่าง ๆ เช่น การจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ การพัฒนามาตรฐานและรับรองมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ การส่งเสริมและพัฒนาล่ามภาษามือ การส่งเสริมอาชีพคนพิการ การส่งเสริมการจัดสวัสดิการให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ การส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมสำหรับคนพิการ เป็นต้น ผลของการพัฒนาในช่วงที่ผ่านมานอกจากกลไกการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังพบว่าได้เกิดสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการในหลายด้านด้วยกัน ทั้งการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยกระบวนการแพทย์ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมพฤติกรรม สติปัญญา และการเรียนรู้

สำหรับการจัดบริการด้านการศึกษาค้นพบว่า ได้ มีสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษ ของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล (ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม. 2550: 11)

ในด้านอาชีพและการมีงานทำพบว่า ส่งเสริมอาชีพอิสระสำหรับคนพิการ และมาตรการสำหรับสนับสนุนการจ้างงานคนพิการทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนโดยระบบโควต้า สัดส่วนโดยกำหนดให้ภาครัฐหรือสถานประกอบการเอกชนใดที่มีคนงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปจะต้องจ้างงานคนพิการจำนวน 1 คนเข้าทำงาน ซึ่งเป็นพัฒนาการที่สำคัญของการจ้างงาน คนพิการของประเทศไทยที่ได้มีการปรับเปลี่ยนโควต้าสัดส่วนในการจ้างงานคนพิการเพิ่มมากขึ้นและยังครอบคลุมไปยังหน่วยงานภาครัฐอีกด้วย สำหรับชุดสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการในช่วงที่ผ่านมา นับว่ามีการก้าวข้ามการทำงานบนฐานสงเคราะห์ฟื้นฟู มุ่งสู่การดำเนินงานบนฐานสิทธิมากยิ่งขึ้น โดยได้กำหนดให้คนพิการได้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่ ทั้งนี้จะเห็นได้จากกลไกการดำเนินงานด้านคนพิการและที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตคนพิการได้มีผู้แทนจากองค์กรด้านคนพิการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการหรืออนุกรรมการในทุกๆ คณะที่ได้มีการจัดตั้งขึ้น สิ่งสำคัญอีกประการก็คือการที่ได้กำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหาทุนความว่าต่างแก่ต่างคดี การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารและบริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนบริการสาธารณะ บริการล่ามภาษามือ สิทธิสัตว์นำทาง การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ระบบผู้ช่วยเหลือคนพิการ เป็นต้น นับว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงที่ผ่านมาเป็นการวางรากฐานที่สำคัญที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการบนฐานสิทธิมากยิ่งขึ้น ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงต่อไปจะต้องมีการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามสิทธิประโยชน์ต่างๆอย่างต่อเนื่องต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559 จะต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงระยะยาวที่ได้เริ่มมาแล้วและจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับโลกและในประเทศ จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ทั้งที่คาดว่าจะเป็โอกาสให้สามารถใช้จุดแข็งในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่วนที่เป็นภัยคุกคามที่ต้องแก้ไขจุดอ่อนเพื่อระมัดระวังและป้องกันผลด้านลบที่จะเกิดขึ้นกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการดั่งนั้น จึงจำเป็นต้องประเมินสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทย ในระยะต่อไปอย่างรอบคอบ เพื่อให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสมและสามารถพัฒนาคุ้มครองสิทธิคนพิการได้อย่างเสมอภาคและเป็นรูปธรรมต่อไป

นโยบายของกระทรวงแรงงาน

กระทรวงแรงงานได้ออกคำสั่งกระทรวงแรงงาน เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการมีงานทำและคุ้มครองการทำงานของคนพิการ มีผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงแรงงานและองค์กรคนพิการเป็นกรรมการ มีหน้าที่กำหนดแนวทาง มาตรการส่งเสริมให้คนพิการได้มีงานทำตามท้องที่ ครงแรงงานระหว่างประเทศได้มีการประชุมในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเพื่อผลักดันให้ประเทศในภูมิภาคหาแนวทางในการเพิ่มโอกาสและดำเนินการให้คนพิการได้รับการพัฒนาตามกรอบอนุสัญญาของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเลขที่ 159 และ Bivako Millennium Framework กระทรวงแรงงานโดยกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจึงได้มีหนังสือสั่งการที่ รง 0403/00910 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2549 เรื่องการประกาศนโยบายส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานคนพิการร่วมกับคนปกติ โดยให้สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาคดำเนินการฝึกอบรมคนพิการร่วมกับคนปกติ แห่งละไม่น้อยกว่า 20 คน และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดดำเนินการฝึกอบรมคนพิการร่วมกับคนปกติ แห่งละไม่น้อยกว่า 10 คน พร้อมทั้งรายงานผลตามแบบฟอร์มประจำปี (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน.หนังสือสั่งการที่ รง 0403/00910 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2549.)

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อเด็กพิการในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550-2554 และได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า เด็กพิการได้รับการประกันโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาค และมีคุณภาพตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนทางการศึกษาตามที่กำหนด เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และดำรงชีวิตอิสระได้เต็มศักยภาพ มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรคและได้กำหนดเป็นพันธกิจดังนี้

1. ปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาพิเศษและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มีเด็กพิการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการจัดการศึกษาพิเศษที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กพิการ ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรเอกชนได้ร่วมกันสร้าง และพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งร่วมกันจัดการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพเด็กพิการให้สอดคล้องตามหลักสูตรและมาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษ

5. จัดสภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรค (accessible environment) รวมถึงสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด (LRE : least restrictive environment) (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1-5)

นโยบายของกระทรวงมหาดไทย

ได้มีพระราชบัญญัติต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสนับสนุนงบประมาณในการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพให้กับคนพิการดังนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ

มาตรา 16 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

(6) การส่งเสริม การฝึกและการประกอบอาชีพ

(9) การจัดการศึกษา

(10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อย

โอกาส

มาตรา 17 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง

(6) การจัดการศึกษา

(27) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อย

โอกาส” (ราชกิจจานุเบกษา. 2542: 53-54)

นโยบายของกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร กระทรวงการคลังได้ออกพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 428) พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 และส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับการบริจาคให้แก่กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม กองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2542 ดังนี้

(1) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนตาม มาตรา 47(1)(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แห่งประมวลรัษฎากรเท่าจำนวนเงินที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับเงินที่บริจาคตาม มาตรา 47(7) แห่งประมวลรัษฎากรแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายและหักลดหย่อนนั้น

(2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าของทรัพย์สินเท่าที่บริจาค แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะตาม มาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละสองของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ (ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่ม 122 ตอนที่ 8 ก วันที่ 24 มกราคม 2548:

1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจากการศึกษาการพัฒนาเชิงนโยบายและกฎหมายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากฎหมายด้านการศึกษาที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเพื่อเป็นการกำหนดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษาสถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

2.5.2.3 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559 ยึดหลักการวิเคราะห์สถานการณ์โดยรอบด้าน ภายใต้การบูรณาการแนวความคิดจากทุกภาคส่วนเน้นผลลัพธ์สุดท้าย คือ คนพิการ มีคุณภาพชีวิตที่มีความสุข ซึ่งประกอบด้วยทิศทางของแผนดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

คนพิการดำรงชีวิตอิสระร่วมกับทุกคนในสังคมอย่างมีความสุขสามารถเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

พันธกิจ

- (1) สร้างสังคมบูรณาการเพื่อคนพิการและทุกคนในสังคม
- (2) เสริมพลังคนพิการให้เข้าถึงระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
- (3) ส่งเสริมการขับเคลื่อนองค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายอย่างเต็มที่และมี

ประสิทธิภาพ

- (4) สร้างสังคมให้มีเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ

เป้าประสงค์

- (1) คนพิการและผู้ดูแลคนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ
- (2) กฎหมาย กลไก และวิธีปฏิบัติ ที่เป็นอุปสรรคได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- (3) สังคมมีสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม
- (4) คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากระบบบริการด้านสุขภาพ การศึกษา อาชีพ กีฬา และการท่องเที่ยว
- (5) กลไกด้านการเงินและการคลังได้รับการพัฒนาให้เกิดแหล่งรายได้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่มั่นคงและมีประสิทธิภาพ
- (6) การศึกษาวิจัยด้านคนพิการได้ถูกนำไปพัฒนานโยบายด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเป็นรูปธรรม
- (7) องค์กรด้านคนพิการผู้นำคนพิการและเครือข่ายทุกระดับทุกพื้นที่มีศักยภาพสามารถขับเคลื่อนงานด้านคนพิการให้เกิดประสิทธิผลต่อเนื่องและยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8) คนพิการมีความมั่นใจ ตระหนักในสิทธิ คุณค่า และศักดิ์ศรีของตนเอง รวมถึงมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

(9) สังคมมีความรู้ความเข้าใจคนพิการ และมีส่วนร่วมลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อเป็นสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

แนวทางและมาตรการ

(1) ภาครัฐมีหน้าที่จัดให้มีบริการเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายและตอบสนองความจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท

(2) สนับสนุนให้องค์กรภาคเอกชนจัดบริการตามกฎหมายให้ตอบสนองต่อความจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท

(3) เฝ้าระวังและป้องกันการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อคนพิการ

(4) พัฒนา ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย กลไก และวิธีปฏิบัติ เพื่อส่งเสริม คຸ້ມครองสิทธิ และขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อเด็กพิการและสตรีพิการ

(5) สร้างหลักประกันให้คนพิการและผู้ดูแลคนพิการในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

(6) รณรงค์ เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมทุกภาคส่วนของสังคมบูรณาการให้มีส่วนร่วมสนับสนุนการเข้าถึงสิทธิ และขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์

แนวทางและมาตรการ

(1) ภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดและส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการคมนาคมขนส่ง

(2) ภาครัฐรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดและส่งเสริม ให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และเครื่องช่วยความพิการ รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน

(3) ภาครัฐรวมถึงองค์กรอิสระ มีหน้าที่จัดและส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชน จัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ข้อมูล ข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสาร

(4) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการฝึกอบรม เกี่ยวกับการสร้างและปรับสภาพแวดล้อมโดยอาศัยหลักการการออกแบบที่เป็นสากลและเป็นธรรม เพื่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ของคนพิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) สนับสนุนการจัดตั้งกลไกให้คำปรึกษา ติดตามประเมินผล และพัฒนานวัตกรรม เพื่อส่งเสริมการปรับสภาพแวดล้อมทางสังคมและที่อยู่อาศัยให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างเสริมพลังอำนาจให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

แนวทางและมาตรการ

(1) เสริมพลังคนพิการให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างสอดคล้อง และเพียงพอกับความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคลรวมทั้ง การได้รับสิทธิประโยชน์จากบริการหลัก ประกันสุขภาพ กองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทน

(2) เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของคนพิการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบ ความพิการจนตลอดชีวิต อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

(3) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการช่วยเหลือระยะเริ่มแรกแก่คนพิการ ผู้ดูแลคนพิการและผู้เกี่ยวข้อง

(4) เสริมพลังคนพิการและผู้ดูแลคนพิการเพื่อความมั่นคงและความก้าวหน้าด้าน อาชีพ หรือการทำงาน โดยมีรายได้ที่เพียงพอ ทั้งในระบบตลาดแรงงาน นอกกระบบตลาดแรงงาน การประกอบอาชีพอิสระ รวมถึงการทำธุรกิจเพื่อสังคมของคนพิการ เพื่อร่วมสร้างเศรษฐกิจของประเทศ

(5) เสริมพลังเพื่อเข้าถึงสิทธิเสรีภาพในการเดินทาง ท่องเที่ยว และนันทนาการบน พื้นฐานของความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(6) เสริมพลังคนพิการให้มีความถึงพร้อมในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

(7) ปรับปรุงกลไกด้านการเงิน การคลังและงบประมาณเพื่อการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพ และกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นภาคประชาสังคม และภาคส่วน อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

(8) ศึกษาและดำเนินการให้มีแหล่งรายได้เพื่อสนับสนุนการเงินการคลังและงบประมาณเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างเพียงพอ และอย่างยั่งยืน

(9) จัดตั้งและสนับสนุนการดำเนินงานสถาบันทางวิชาการเพื่อการวิจัยและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ

(10) พัฒนาผลงานทางวิชาการ งานวิจัยด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่สามารถนำไปกำหนดนโยบายด้านความพิการของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและ เครือข่าย

แนวทางและมาตรการ

(1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมตัว จัดตั้ง และสร้างความเข้มแข็ง ขององค์กร ด้านคนพิการทุกประเภททั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่น

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรด้านคนพิการให้มีบทบาทในองค์กรหรือกิจกรรม ด้านคนพิการระดับนานาชาติ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากร โดยเฉพาะด้านการเงิน และวิชาการ แก่องค์กร ด้านคนพิการให้สามารถบริหารจัดการ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ ตลอดจนจัดบริการให้แก่คนพิการได้ อย่างมีมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) สนับสนุนให้องค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการในทุกระดับและทุกมิติในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

(5) สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีการสมทบงบประมาณเพื่อสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพแก่องค์กรด้านคนพิการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ

แนวทางและมาตรการ

(1) สร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักรู้เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ศักยภาพ และการดำรงชีวิตอิสระ สิทธิ และหน้าที่ของคนพิการ

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดกิจกรรมในการสร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการ คนพิการ ผู้ดูแลคนพิการ ผู้ช่วยคนพิการ และครอบครัว

(3) พัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมทางสังคมในทุกด้านเพื่อให้คนพิการสามารถแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

(4) พัฒนารูปแบบ และวิธีการ ในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ จากสังคมเวทนานิยมเป็นสังคมฐานสิทธิของคนพิการ

(5) บรรลุความรู้เรื่องความพิการและคนพิการในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกระบบ

(6) จัดตั้งและสนับสนุนสถาบันการสื่อสารสังคมเพื่อสื่อสารสาธารณะเรื่องคนพิการอย่างมีประสิทธิภาพ (แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559: 2554: 15-17)

ดังนั้นจากการศึกษาแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ โดยเน้นผลลัพธ์สุดท้าย คือคนพิการต้องมีคุณภาพชีวิตที่มีความสุข ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ สร้างเสริมพลังอำนาจให้แก่คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ ส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่าย และสร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ

2.5.2.4 สังคมและวัฒนธรรม

จากข้อมูลสถิติการคาดการณ์ของจำนวนประชากรของประเทศไทยซึ่งวิเคราะห์โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจำนวนของประชากรที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องจากอัตราการเกิดและกลุ่มของผู้สูงอายุ รวมถึงสถิติของผู้มาขึ้นทะเบียนคนพิการ และข้อมูลประมวลผลจากฐานข้อมูลทะเบียนกลางคนพิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติปี พ.ศ. 2553 ที่แสดงถึงจำนวนคนพิการที่ขึ้นทะเบียนจำแนกตามประเภทความพิการและสามารถทราบถึงสัดส่วนในแต่ละประเภทความพิการ ซึ่งสามารถวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนคนพิการในอีก 10 ปีข้างหน้าโดยพบว่าแนวโน้มในปี พ.ศ. 2564 ประชากรของประเทศไทยจะมีจำนวน 73.08 ล้านคน จะมีผู้พิการจำนวน 2,196,482 คน จำแนกเป็นผู้พิการทางการมองเห็นจำนวน 300,308 คน พิการทางการได้ยินจำนวน 387,696 คน **พิการทางการเคลื่อนไหวจำนวน 1,076,802 คน** พิการทางจิตใจจำนวน 166,425 คน พิการทางสติปัญญาจำนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

74,985 คน พิการทางการเรียนรู้จำนวน 7,362 คน และพิการเข้าชื้อนจำนวน 127,525 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2556: 1)

การคาดการณั้แนวโน้มนั้คนพิการดังกล่าว เป็นการคาดการณั้โดยประมาณ ภายใต้เงื่อนไข อัตรการเพิ่มขึ้ในสั้ดส่วนที่คงที่ เท่ากับ 2.9 จำนวนประชากรที่คาดการณั้ในแต่ละปี ซึ่งจากการศึ้ษาพบว่า ยังมีเหตุสภาพแวดล้อมอื่นที่มีผลกระทบต่อจำนวนคนพิการ เช่น ความเสี่ยงที่เกิดจากการเป็นสั้งคณสูงอายุของไทย จำนวนผู้สูงอายุ ที่ประสบเหตุการสุขภาพร่างกาย โดยเฉพาะการเปลี่นแปลงโครงสร้างความหนาแน่นของกระดูก ที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุผู้สูงอายุ และ ความพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ความพิการที่เกิดจากภัยพิบัติ ความพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งสถิติที่มีเป็นสถิติจากสำนักงานประกันสั้งคณ เป็นสถิติแรงงานในระบบที่เบิกเงินทดแทน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากแรงงานนอกระบบ และเกิดจากครั้วเรือน ที่เป็นเหตุให้มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้ ตัวเลขสถิติตรงนี้ไม่ปรากฏการเก็บข้อมูล จึงเป็นข้อจำกัดของการคาดประมาณได้

การเปลี่นแปลงในเชิงนโยบายด้านคนพิการระดับโลก ทั้งนี้หากพิจารณาพัฒนาการและการเปลี่นแปลงในเชิงนโยบายด้านคนพิการในระดับโลกแล้ว จะพบว่า แนวคิดของการพัฒนางานด้านคนพิการเหล่านั้นได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการผลักดันให้ประเด็นด้านคนพิการเข้าสู่การพิจารณาของรัฐบาลไทยในหลายๆ ยุคด้วยกัน และได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านคนพิการของประเทศเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จะพบว่ากฎหมายระหว่างประเทศได้ให้ความสำคัญกับคนพิการมาเป็นเวลาช้านาน ด้วยเหตุผลที่ มนุษย์ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีพ มีความเท่าเทียมกัน หลักความเสมอภาคเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิได้รับสวัสดิการ เพื่อคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณภายใต้หลักเสรีภาพและศักดิ์ศรี ตลอดจนมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ โอกาสที่เท่าเทียมกัน และมนุษย์ทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในสั้งคณ ตลอดจนต้องรักษาระดับความเท่าเทียมกันและต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันด้วย (องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. 2547: 5) แสดงให้เห็นว่าสิทธิและความเสมอภาคไม่สามารถแยกจากกันได้ และยังเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน สาระสำคัญของสิทธิมนุษยชนและความเสมอภาคถือว่ามีสถานะเป็นสากล ไม่ขึ้นกับกฎหมายแต่นำ ไปสู่การกำหนดกฎหมายทั้งระดับสากลและระดับประเทศสำหรับพัฒนาการของกฎหมายระหว่างประเทศที่มีความสำคัญและอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านคนพิการของประเทศไทยนั้นจะพบว่า นับตั้งแต่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่ง ประกาศฉบับนี้ถือว่าเป็นแนวทางให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามโดยเฉพาะในข้อ 1 ระบุว่า “มนุษย์ทั้งปวงถือกำเนิดมาโดยเสรีและเสมอภาคกันทั้งศักดิ์ศรีและสิทธิ” โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา เพศ ตลอดจนไม่ให้อุปสรรคหรือสภาพแวดล้อมใดๆ ของท้องถิ่นมาขัดขวางได้

องค์การสหประชาชาติได้จัดสมัชชาใหญ่และเห็นความสำคัญของคนพิการที่บกพร่องทางปัญญา จึงประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิของบุคคลปัญญาอ่อน ค.ศ 1971 ขึ้น ฉะนั้น คนที่บกพร่องทางปัญญาจึงมีสิทธิเทียบเท่ากับบุคคลอื่นๆ โดยมีสิทธิได้รับการศึ้ษา การฝึกอบรม การฟื้นฟู และการแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สิทธิในการทำงานหรือในการประกอบอาชีพอื่นใดที่คนพิการที่บกพร่องทางปัญญาสามารถพัฒนาความสามารถได้เต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับข้อแนะที่ 99 (Recommendation 99) ซึ่งเป็นข้อแนะฉบับแรกที่ว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพสำหรับคนพิการ ค.ศ 1955 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ที่เน้นให้คนพิการมีความเสมอภาคหรือโอกาสในการประกอบอาชีพ ในปี ค.ศ. 1975 (พ.ศ. 2518) สมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ได้ประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิคนพิการ เพื่อยืนยันถึงสิทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเป็นพลเมืองและสิทธิทางการเมืองของคนพิการ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป รวมทั้งสิทธิในการศึกษาเล่าเรียน การฝึกอบรมอาชีพ การได้รับคำปรึกษาและบริการจัดหางาน นอกจากนี้ ยังมีสิทธิว่าด้วยการได้รับและดำรงไว้ซึ่งการจ้างงานหรือการเข้าร่วมในงานอาชีพที่มีประโยชน์ต่อผลผลิตทางด้านเศรษฐกิจโดยได้รับค่าตอบแทน คำประกาศนี้แถลงว่า คนพิการต้องได้รับสิทธิดังกล่าวทั้งหมดโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติอีกทั้งคนพิการควรมีทางเข้าถึงการแนะแนวอาชีพในตลาดแรงงานแบบทั่วไป นอกจากนี้ ปี ค.ศ. 1980 (พ.ศ. 2523) องค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับงานด้าน คนพิการว่าเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยได้ให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม และในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 (ค.ศ. 1940 – 1950) องค์การสหประชาชาติ (United Nation หรือ UN) ได้ให้ความสนใจต่อประเด็นปัญหาของคนพิการ โดยใช้หลักการด้านสวัสดิการสังคม (Social Welfare Approaches) ต่อมาภายหลังการประกาศปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประกาศสิทธิของคนพิการทางสติปัญญาและสิทธิของคนพิการ แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการได้มีการดำเนินการอย่างจริงจังโดยใช้หลักการด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights Approaches) เป็นสำคัญ ในปี ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524) องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นปีคนพิการสากลเพื่อให้สมาชิกทั่วโลกได้ตระหนักถึงสิทธิของคนพิการ โดยได้เน้นให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ เช่นเดียวกับผู้ไม่พิการ หรือการสร้างโอกาสแห่งโอกาส (Equality of Opportunity) และเป็นหน้าที่ของสังคมหรือรัฐที่จะต้องขจัดอุปสรรค (Barriers) เพื่อที่จะทำให้คนพิการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างสมบูรณ์ (Full Participation) ในระดับสากลมีการขับเคลื่อนและเสนอแนวคิดที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยองค์การสหประชาชาติ ด้วยการประกาศให้ พ.ศ. 2524 เป็นปีคนพิการสากล โดยขอให้แต่ละประเทศมีแผนปฏิบัติการระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ โดยเน้นการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคให้กับคนพิการ ตลอดจนแผนการป้องกันความพิการ หลังจากนั้นระหว่าง พ.ศ. 2526 – 2535 องค์การสหประชาชาติได้ประกาศเป็นทศวรรษคนพิการสากล พร้อมทั้งประกาศแผนปฏิบัติการระดับโลกว่าด้วยเรื่องคนพิการ (World Programmed of Action Concerning Disabled Persons) เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการก่อนสิ้นทศวรรษคนพิการสากล พ.ศ. 2535 ทางองค์การสหประชาชาติประกาศให้วันที่ 3 ธันวาคมของทุกปี เป็น “วันคนพิการสากล” ซึ่งจะเกิดกิจกรรมรูปแบบต่างๆ ทั่วโลก และเพื่อรำลึกถึงแผนปฏิบัติการระดับโลกว่าด้วยเรื่องคนพิการเมื่อสิ้นสุดทศวรรษคนพิการสากลในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) ร่วมกับองค์กรคนพิการและได้ประกาศ ทศวรรษคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2536 – 2545 พร้อมแผนปฏิบัติการที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมของคนพิการต่อเนื่องด้วยการประกาศทศวรรษที่ 2 ของคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. 2546-2555 พร้อมด้วย “กรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติจากทะเลสาบบิวาสูสังคมบูรณาการปราศจากอุปสรรคและตั้งอยู่บนฐานของสิทธิสำหรับคนพิการ” หรือที่เรียกกันว่า Biwako Millennium Framework for Action หรือ BMF เหตุที่มีการประกาศกรอบแนวทางต่างๆ อย่างต่อเนื่องก็เพราะการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกยังไม่มี ความก้าวหน้าเท่าที่ควรนั่นเอง กรอบการปฏิบัติงานแห่งสหประชาชาติ หรือ BMF เป็นการส่งเสริมเป้าหมายของสังคมบูรณาการ ปราศจากอุปสรรค และตั้งอยู่บนฐานของสิทธิได้กำหนดหลักการและนโยบายที่จะบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเสมอภาคทางโอกาสและการบำบัดรักษาคนพิการ รวมทั้งสิทธิคนพิการที่จะได้รับความเสมอภาคทางการศึกษา สุขภาพ สารสนเทศและการติดต่อสื่อสาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การฝึกอบรมและการจ้างงาน และบริการสังคมสาขาอื่นๆ ตลอดจนการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรด้านคนพิการ การรวบรวมและวิเคราะห์สถิติข้อมูลด้านคนพิการเพื่อกำหนดนโยบายต่างๆ นอกจากนี้ยังมีจุดเน้นที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนเพื่อเป็นฐานในการดำเนินงานป้องกันสาเหตุความพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพและการให้ความสำคัญกับการออกแบบที่เป็นสากลซึ่งสำหรับทุกคนในสังคมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

จากหลักการและนโยบายดังกล่าวนำไปสู่การกำหนดนโยบายที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญและดำเนินการอย่างเร่งด่วน 7 ด้าน เพื่อให้รัฐบาลที่เป็นสมาชิกคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) นำไปเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- (1) ด้านองค์กรของคนพิการและองค์กรผู้ปกครองคนพิการ
- (2) ด้านสตรีพิการ
- (3) ด้านการค้นหาและการช่วยเหลือตั้งแต่แรกเริ่มความพิการและการให้การศึกษา
- (4) ด้านการฝึกอบรมอาชีพและการจ้างงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ
- (5) ด้านการเข้าถึงสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น และการขนส่งสาธารณะ
- (6) ด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสาร และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และสุดท้ายคือ

- (7) การบรรเทาความยากจนด้วยโครงการเสริมศักยภาพ สร้างความมั่นคงทางสังคม และความยั่งยืนในการดำรงชีวิต

ในส่วนของประเทศไทยให้ความสำคัญกับคนพิการโดยโดยได้รับสิทธิพลโดยตรงจากกระแสการพัฒนาในระดับสากล เมื่อสิ้นสุดทศวรรษคนพิการสากลประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพ คนพิการ พ.ศ. 2534 ขึ้นพร้อมทั้งการผลักดันให้มีกฎระเบียบตามสิทธิคนพิการ การกำหนดแผนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ นอกจากกฎหมายการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้ว ยังได้มีการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2544 ขึ้น นับเป็นจุดเริ่มต้นในการกำหนดแผนระดับชาติด้านคนพิการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คนพิการได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้มีขีดความสามารถที่พร้อมจะปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า และมีความสุข มีจุดเน้นด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแพทย์ การศึกษา การอาชีพและการจ้างงาน และด้านสังคม (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2553: 1)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2541 มีประกาศปฎิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทย ว่าด้วยศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ได้รับความคุ้มครองในฐานะพลเมืองไทยตามรัฐธรรมนูญ และมีสิทธิต่างๆ ตามที่ระบุไว้ภายใต้ปฎิญญาฉบับนี้ โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ และปราศจากการแบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ถิ่นกำเนิด เพศ อายุ สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่คนพิการควรได้รับ เช่น การคุ้มครองความช่วยเหลือ และโอกาสในการฟื้นฟูทางด้านต่างๆ เท่าที่จะได้จากรัฐ

กระแสแนวความคิดการดำเนินงานด้านคนพิการระหว่างประเทศดังกล่าวได้ส่งผลชัดเจนต่อประเทศไทยในการบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 โดยมีสาระสำคัญ 4 ประการต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1) สิทธิและความเสมอภาค ซึ่งได้ระบุถึงบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง จะกระทำมิได้ มีการกำหนดสิทธิเสมอกันในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี มีเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ตลอดจนมีสิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(2) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน บุคคลสามารถมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับมีสิทธิและส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน

(3) การคุ้มครองของรัฐให้ประชาชนมีสิทธิ โดยรัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกันและประเด็นสุดท้าย

(4) ด้านการกระจายอำนาจ กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขไปรษณีย์และการสื่อสารรวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัด

สำหรับคนพิการนอกจากจะได้รับสิทธิและการมีส่วนร่วมในฐานะประชาชนดังสาระสำคัญข้างต้นแล้วรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ในภาพรวมได้แสดงให้เห็นถึงการรองรับความเชื่อในศักดิ์ศรีและศักยภาพของคนพิการ โดยมีการบัญญัติถึงการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม การสนับสนุนด้านการศึกษาให้เกิดความทัดเทียม การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอันเป็นสาธารณะ

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีปฏิญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการไทยหรือรัฐธรรมนูญแต่กฎหมายระเบียบ แนวปฏิบัติ หรือทัศนคติของสังคม ยังคงไม่ได้แสดงออกถึงสิทธิและความเสมอภาคของคนพิการ ดังปรากฏในงานวิจัยเรื่อง กฎหมายและกฎระเบียบที่จำกัดสิทธิคนพิการในการประกอบอาชีพ พบว่ามีกฎหมายหรือระเบียบที่มีถ้อยคำเลือกปฏิบัติต่อคนพิการอย่างชัดเจน จำนวน 6 ฉบับ มีกฎหมายหรือระเบียบที่มีถ้อยคำเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จำนวน 43 ฉบับ และมีกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้อย่างเปิดโอกาสให้ใช้ดุลยพินิจจำนวน 54 ฉบับ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะความเชื่อดั้งเดิมว่าคนพิการไม่มีศักยภาพเพียงพอ ไม่มีความสามารถจะทำงานได้ ซึ่งเป็นคตินิยมเก่าในสังคมไทย (วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์, 2545: 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบายด้านคนพิการในระลอกดังกล่าวข้างต้น พัฒนาการการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกประการก็คือการเกิดขึ้นของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการที่นับว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่มีความสำคัญและอิทธิพลอย่างมากต่อการกำหนดนโยบายด้านคนพิการของประเทศไทย ทั้งนี้หากพิจารณาถึงพัฒนาการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) ดังกล่าวพบว่ามีการก่อตั้งตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นต้นมาและเป็นช่วงเดียวกับที่มีการก่อตั้งของปัญหาและนโยบายสาธารณะด้านคนพิการของประเทศไทยที่สำคัญเช่นกัน คือ การมีแนวคิดที่จะยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขึ้นเพื่อใช้ทดแทนพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 ที่มีความล้าหลังในงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไปมาก อีกทั้งกฎหมายฉบับนี้ไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้เท่าที่ควรจึงทำให้ประเด็นด้านคนพิการไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาย่างทันกับสถานการณ์ ปัญหาก่อตั้งของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 โดยข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน ได้ขอให้ Prof.Gerard Quinn และ Teresai Degener ศึกษาถึงหลักการขั้นพื้นฐานของสนธิสัญญาจำนวน 6 ฉบับ ที่เกี่ยวกับคนพิการเพื่อศึกษาถึงระบบและการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องว่าได้ใช้สนธิสัญญานี้อย่างไร โดยการเสนอของประเทศเม็กซิโก สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้เริ่มกระบวนการยกร่างอนุสัญญาขึ้นในเดือนธันวาคม ค.ศ. 2001 โดยได้ตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ รับผิดชอบในการตรวจสอบความเหมาะสมของอนุสัญญาและยกร่างบทบัญญัติต่างๆ ในอนุสัญญา และในสมัยประชุมที่ 8 เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ. 2006 คณะกรรมการเฉพาะกิจได้ยอมรับบทบัญญัติของอนุสัญญาด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ ซึ่งได้ส่งต่อไปยังคณะกรรมการยกร่างเพื่อตรวจสอบรูปแบบและความสอดคล้องกับอนุสัญญาอื่นๆ ในการนี้สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้เห็นชอบร่างอนุสัญญาและพิธีการตามคำแนะนำของคณะกรรมการยกร่างในวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2006 ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของร่างอนุสัญญานี้คือ การเข้ามามีบทบาทขององค์กรเอกชน ซึ่งได้รวมตัวกันอย่างไม่เป็นทางการในชื่อ International Disability Caucus (IDC) เพื่อแสดงท่าทีที่มีต่อปัญหาคนพิการอย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียว องค์กรเอกชนเหล่านี้ได้เสนอแนะความคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการยกร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ นอกจากนี้ยังมีองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง คือ สำนักงานเฉพาะกิจที่ทำงานมาตลอดระยะเวลา 8 สมัยการประชุม สำนักงานฯ นี้เป็นผู้ที่นำความคิดขององค์กรเอกชนมาแปลงเป็นบทบัญญัติต่างๆ ในอนุสัญญา สำหรับหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชนระดับประเทศได้ให้ความสนใจอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิของคนพิการ โดยเฉพาะในขอบเขตการบังคับใช้ภายในประเทศ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการได้เปิดให้รัฐต่างๆ ลงนามเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 2007 ซึ่งมี 82 รัฐ ที่ลงนามในอนุสัญญา 44 รัฐได้ลงนามในพิธีสาร และ 1 รัฐได้ให้สัตยาบรรณ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการถือว่าเป็นอนุสัญญาที่มีจำนวนผู้ลงนามในวันแรกสูงสุดในประวัติศาสตร์สหประชาชาติ และเป็นอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนฉบับแรกของศตวรรษที่ 2 ซึ่งเปิดโอกาสให้องค์กรระดับภูมิภาค เข้าร่วมลงนามด้วย อันแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือในเรื่องของการคุ้มครองสิทธิคนพิการ อนุสัญญาและพิธีสารนี้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2008

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุสัญญาฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับการใช้สิทธิของคนพิการที่มีการรับรองอยู่แล้วในอนุสัญญาฉบับอื่นๆ โดยไม่สร้างสิทธิใดๆ ขึ้นใหม่สำหรับคนพิการ จะเห็นได้จากมาตรา 1 ของอนุสัญญาที่บัญญัติถึงความมุ่งประสงค์ที่จะส่งเสริม คุ้มครองและประกันให้คนพิการได้ใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่และเท่าเทียม ตลอดจนส่งเสริมการเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง คนพิการตามความหมายของอนุสัญญานี้หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางสติปัญญา หรือประสาทสัมผัสในระยะเวลา ประกอบกับอุปสรรคต่างๆ ทำให้ไม่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่น โดยหลักการสำคัญที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้คือ การเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง ตลอดจน เสรีภาพในการตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง และความเป็นอิสระของบุคคล การไม่เลือกปฏิบัติ การมีส่วนร่วมและอยู่ในสังคม การเคารพในความแตกต่าง และการยอมรับคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายของมนุษย์ และมนุษยชาติ ความเท่าเทียมกันในโอกาส การเข้าถึง ความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง การเคารพความสามารถในการพัฒนาของเด็กพิการ และการเคารพในสิทธิของเด็กพิการที่จะรักษาอัตลักษณ์ของตน โดยสาระสำคัญของอนุสัญญาฉบับนี้ ก็คือ รัฐภาคีมีพันธกรณีที่จะต้องจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการในทุกรูปแบบ ทั้งในด้านกฎหมาย การปกครอง และการปฏิบัติต่างๆ ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อประกันการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมกันของคนพิการ ในส่วนสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่ง ข้อมูลข่าวสารและบริการสาธารณะ การยอมรับความเท่าเทียมในทางกฎหมาย สำหรับโอกาสในการรับการศึกษา การเข้าทำงาน การรักษาพยาบาล การประกันสิทธิและโอกาสที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

สำหรับการเข้าเป็นภาคีในกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิของคนพิการของประเทศไทยนั้น เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการในวันแรกที่มีการเปิดให้มีการลงนามตามที่กระทรวงต่างประเทศเสนอเพื่อแสดงให้เห็นถึงการที่ไทยได้ให้ความสำคัญอย่างสูงต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการเนื่องจากประเทศไทยมีบทบาทในการเจรจาอนุสัญญาฉบับนี้มาโดยตลอด โดยกระทรวงการต่างประเทศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และนายมนตรี บุญดุษฎี ผู้แทนคนพิการและนายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย ได้ร่วมการเจรจาในคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อยกร่างอนุสัญญามาตั้งแต่ต้น

จากกระแสและอิทธิพลของกฎหมายระหว่างประเทศดังกล่าว ทั้งนี้หากพิจารณาการก่อตัวของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 แล้วพบว่าพัฒนาการของกฎหมายและแผนงานระหว่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการนำเสนอแนวคิดแนวทาง หรือแนวปฏิบัติต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาด้านคนพิการของประเทศไทย ทั้งนี้ประเทศไทยได้มีการเลือกรับและปฏิบัติตามแผนงานต่างๆ ในเกือบทุกแผนงาน เช่น แผนปฏิบัติการระดับโลกด้านคนพิการ ที่ได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกจะต้องมีการจัดทำกฎหมายหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับ คนพิการขึ้น แต่ในเชิงปฏิบัติอิทธิพลของกฎหมายและแผนงานระหว่างประเทศนั้นจะมีผลเข้ามาในประเทศไทย ยกตัวอย่างเช่นแผนปฏิบัติการระดับโลกด้านคนพิการได้มีการประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2526 แต่ประเทศไทยใช้เวลาจนถึงปี พ.ศ. 2534 ถึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ซึ่งเป็นกฎหมายด้านคนพิการฉบับแรกของประเทศไทย และในปี พ.ศ.2540 จึงมีแผนงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการฉบับแรกเช่นกัน ทั้งปัญหาที่ไม่สามารถขับเคลื่อนกฎหมายและแผนงานระหว่างประเทศไปสู่การปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว นั้น เนื่องจากบริบทของสังคมการเมืองไทยที่อาจจะเกิดขึ้นจากความสนใจเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใจในประเด็นปัญหาของคณพิการของผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านคณพิการในขณะนั้น ที่อาจจะไม่หยิบยกปัญหาด้านคณพิการเข้าสู่วาระการพิจารณาของรัฐบาลเนื่องจากอาจจะมองว่ายังไม่ใช่ปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนแต่อย่างใด รวมถึงการเคลื่อนไหวของกลุ่มคณพิการในช่วงนั้นอาจจะยังไม่สามารถมีอิทธิพลในการเจรจาต่อรองกับผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ รวมถึงความสามารถความเข้มแข็งของกลุ่มอาจจะยังไม่มีเพียงพอ ซึ่งผิดกลับกระแสของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคณพิการที่ส่งผลอย่างชัดเจนต่อการยกร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการ พ.ศ. 2550 กล่าวคือประเด็นที่ถูกบรรจุไว้ในอนุสัญญาที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการได้ถูกหยิบยกมาบรรจุไว้ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการในหลายๆประเด็น ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่ากลุ่มคณพิการในช่วงนั้นได้มีบทบาทสำคัญทั้งในการยกร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคณพิการ ทั้งนี้สาระสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคณพิการดังกล่าวยังได้ถูกนำมาเป็นกรอบและทิศทางของการยกร่างแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559 เช่นกัน

จากการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างประชากรพิการดังกล่าวข้างต้น หากพิจารณาถึงสถานการณ์คณพิการของประเทศไทยจะพบสถิติข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับคณพิการที่ได้สะท้อนถึงสถานการณ์การพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการในประเทศไทยดังต่อไปนี้

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วง พ.ศ. 2534– 2550 เกี่ยวกับคณพิการในประเทศไทย พบว่า จำนวนคณพิการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร ซึ่งในปี พ.ศ. 2534 มีจำนวนคณพิการ 1.04 ล้านคนจากจำนวนประชากร 57.0 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 1.8 และเพิ่มจำนวนคณพิการเป็น 1.9 ล้านคน จากจำนวนประชากร 65.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ในปี พ.ศ. 2550 สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการสำรวจความพิการและภาวะทุพพลภาพเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2545 โดยแยกความพิการออกจากโครงการสำรวจเกี่ยวกับอนามัยและสวัสดิการ และได้สำรวจความพิการ พ.ศ. 2550 เป็นครั้งที่ 2 โดยมีแผนการสำรวจทุก 5 ปี การสำรวจครั้งที่ 2 ได้มีการเปลี่ยนชื่อการสำรวจ เป็นการสำรวจความพิการ (สคพ.) เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนคำนิยามของความพิการตามแนวคิดของบัญชีสากลเพื่อการจำแนกการทำงาน ความพิการและสุขภาพ (International Classification of Functioning, Disability and Health : ICF) ขององค์การอนามัยโลก เพื่อให้มีข้อมูลเป็นมาตรฐานสากลที่สามารถเปรียบเทียบกันระหว่างประเทศได้ซึ่งเป็นไปตามความต้องการใช้ข้อมูลความพิการของหน่วยงานต่างๆ สำหรับการวางแผนให้ความช่วยเหลือ และจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านต่างๆ ให้แก่ผู้พิการ สรุปผลการสำรวจ พบว่า ประเทศไทยมีประชากรที่เป็นผู้พิการประมาณ 1.9 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.9 ของประชากรทั้งประเทศ สำหรับสาเหตุของความพิการ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคณพิการแห่งชาติได้สำรวจและสรุปว่าร้อยละ 54.3 ไม่ระบุหรือไม่ทราบสาเหตุ ร้อยละ 32.8 เกิดจากภาวะเจ็บป่วยและโรค ร้อยละ 6.6 เกิดจากอุบัติเหตุ ร้อยละ 5.8 มีสาเหตุมากกว่า 1 สาเหตุ และร้อยละ 0.5 เกิดจากพันธุกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติรายงานคณพิการจำแนกตามเพศ กลุ่มอายุ เขตการปกครองและภาค พบว่า ผู้หญิงร้อยละของคณพิการมากกว่าผู้ชายเล็กน้อย (ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ) ร้อยละของประชากรที่พิการแปรผันตามอายุโดยในกลุ่มเด็กและเยาวชน (อายุ 0-24 ปี) มีร้อยละประชากรที่พิการน้อยที่สุด คือ น้อยกว่าร้อยละ 1.0 ของเด็กและเยาวชนทั้งหมด และร้อยละประชากรที่พิการจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งกลุ่มอายุตั้งแต่ 70 ปีขึ้นไป มีร้อยละประชากรพิการมากที่สุดถึงประมาณหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 24.6) ทั้งนี้ เนื่องจากการปรับเปลี่ยนคำนิยามของความพิการ หมายรวมถึงการมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความลำบากหรือปัญหาสุขภาพ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมหรือมีความลำบากในการดูแลตนเองด้วยนั้น ทำให้ผู้สูงอายุซึ่งมีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพตามวัยที่สูงขึ้น จึงถูกนับรวมเป็นคนที่พิการในการสำรวจครั้งนี้ด้วย โดยนอกเขตเทศบาลมีร้อยละของประชากรที่พิการมากกว่าในเขตเทศบาลประมาณ 2 เท่า (ร้อยละ 3.4 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายภาค พบว่าภาคเหนือมีร้อยละประชากรพิการสูงสุด คือ ร้อยละ 4.4 รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 3.5 ภาคใต้ ร้อยละ 2.2 และภาคกลาง มีร้อยละประชากรพิการต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 1.7 เมื่อพิจารณาประชากรที่พิการจำแนกตามความพิการ 3 ประเภทใหญ่ พบว่า จากประชากรที่พิการทั้งหมดร้อยละ 2.9 เป็นผู้ที่มีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพ ร้อยละ 2.8 มีลักษณะความบกพร่อง ร้อยละ 2.0 และมีความลำบากในการดูแลตนเองร้อยละ 0.6

การเปรียบเทียบประชากรที่พิการ ปี 2545 และปี 2550 เนื่องจากในการสำรวจ ปี 2545 ข้อมูลประชากรที่พิการ คือ ผู้ที่มีลักษณะความบกพร่องแต่ในการสำรวจ ปี 2550 ประชากรที่พิการ หมายถึงผู้ที่มีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพ ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรม หรือความลำบากในการดูแลตนเอง หรือลักษณะความบกพร่อง อย่างน้อย 1 ประเภทตามแนวคิดของบัญชีสากลเพื่อการจำแนกการทำงานความพิการและสุขภาพ (International Classification of Functioning, Disability and Health : ICF) ขององค์การอนามัยโลก เพื่อให้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ได้ ดังนั้น ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบประชากรที่พิการในความหมายเดียวกัน (เฉพาะผู้ที่มีลักษณะความบกพร่อง) พบว่า ประชากรที่พิการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 1.7 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 2.0 ในปี 2550 สำหรับประชากรที่พิการของปี 2550 ที่เพิ่มขึ้นมาอีก ร้อยละ 0.9 เป็นประชากรพิการที่มีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพหรือมีความลำบากในการดูแลตนเอง โดยที่ไม่มีลักษณะความบกพร่อง

จากประชากรที่พิการทั้งหมด จำนวน 1.9 ล้านคน เกือบทุกคน (จำนวน 1.8 ล้านคน หรือร้อยละ 97.9) มีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพ มีลักษณะความบกพร่อง จำนวน 1.3 ล้านคน ร้อยละ 70.5 และมีประชากรพิการประมาณ 1 ใน 5 (จำนวน 0.4 ล้านคน หรือร้อยละ 21.0) ที่มีความลำบากในการดูแลตนเอง จะสังเกตได้ว่ามีประชากรที่พิการจำนวนมากประมาณ 1.3 ล้านคน หรือร้อยละ 70.6 ที่มีความพิการมากกว่า 1 ประเภทใน 3 ประเภทใหญ่ นี้ โดยมีประชากรที่พิการ ร้อยละ 18.8 มีความพิการทั้ง 3 ประเภทใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรพิการที่รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้ ยังพบว่าประชากรพิการที่มีลักษณะความบกพร่องเกือบทุกคนจะมีความลำบากหรือปัญหาสุขภาพด้วยสำหรับสัดส่วนความพิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการแห่งชาติได้จัดเก็บข้อมูลผู้มาขึ้นทะเบียนระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2553 เป็นระยะเวลา 14 ปี พบว่าสัดส่วนของประเภทความพิการมีการเปลี่ยนแปลงไป โดยคนพิการด้านการเรียนรู้มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในสองปีหลัง เช่นเดียวกับความพิการด้านการเห็นและการได้ยินที่มีแนวโน้มสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ความพิการด้านสติปัญญา ด้านจิตใจและความพิการที่ไม่ได้ระบุมีแนวโน้มสัดส่วนที่ลดลงสำหรับคนพิการด้านการเคลื่อนไหวมีแนวโน้มสัดส่วนที่สูงขึ้นอย่างคงที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น ได้นำมาสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่สำคัญเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559 ดังนี้

(1) การสร้างสังคมที่บูรณาการเพื่อคนพิการและทุกคนในสังคม โดยให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ มีบริการเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมายและตอบสนองความจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท เฝ้าระวังและป้องกันการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อคนพิการ

(2) สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่ และการคมนาคมขนส่ง รวมถึงจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และเครื่องช่วยความพิการ รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการดำรงชีวิตประจำวัน ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสาร

(3) สร้างพลังอำนาจให้คนพิการสามารถเข้าถึงบริการต่างๆ ทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพและการมีงานทำ กีฬา การท่องเที่ยว ตลอดจนปรับปรุงกลไกด้านการเงิน การคลังและงบประมาณ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพ และกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นภาคประชาสังคมและภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

(4) สร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านคนพิการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพโดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมตัวจัดตั้ง และสร้างความเข้มแข็ง ขององค์กรด้านคนพิการทุกประเภททั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากร โดยเฉพาะด้านการเงิน และวิชาการ แก่องค์กรด้านคนพิการ ให้สามารถบริหารจัดการ รวมถึงส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิ ตลอดจนจัดบริการให้แก่คนพิการได้อย่างมีมาตรฐานสนับสนุนให้องค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการในทุกระดับและทุกมิติในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

(5) สร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการโดยการสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักรู้เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ศักยภาพและการดำรงชีวิตอิสระ สิทธิ และหน้าที่ของคนพิการและส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนจัดกิจกรรมในการสร้างเสริมเจตคติ เชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการ คนพิการ ความพิการ ผู้ดูแล ผู้ช่วยคนพิการ และครอบครัว

โดยสรุปแล้วจากการวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในช่วงที่ผ่านมาพบว่า การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างน่าพอใจ โดยเฉพาะการขับเคลื่อนภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งได้วางรากฐานของการดำเนินงานด้านคนพิการไว้อย่างเข้มแข็ง ทั้งในเชิงกลไกการดำเนินงานและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสำคัญในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิคนพิการในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านคนพิการของประเทศไทยเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปธรรมต่อไป การขับเคลื่อนในเชิงยุทธศาสตร์ด้านคนพิการของประเทศไทยจึงได้กำหนดกรอบและทิศทางการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่องและมุ่งเน้นการพัฒนาที่ทำให้คนพิการสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและเท่าเทียมกันในสังคม

ดังนั้นจากการศึกษาสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคนพิการนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสังคมและวัฒนธรรม โดยเป็นการให้ความสำคัญในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิคนพิการ การสร้างสังคมที่บูรณาการเพื่อคนพิการและทุกคนในสังคม โดยให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิทธิอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ มีบริการเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิตามกฎหมาย และตอบสนองความจำเป็นของคนพิการแต่ละประเภท เฝ้าระวังและป้องกันการแสวงหาประโยชน์ การใช้ความรุนแรง และการล่วงละเมิดต่อคนพิการ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านคนพิการของประเทศไทยเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรมต่อไป การให้ความช่วยเหลือ การเห็นคุณค่าของคนพิการ ตลอดจนการออกข้อกฎหมายที่เป็นสากลสำหรับคนพิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ สร้างสภาพแวดล้อมพัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ส่งเสริมให้องค์กรทุกภาคส่วนรวมถึงองค์กรธุรกิจเอกชนจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ และการคมนาคมขนส่ง รวมถึงจัดให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากผลิตภัณฑ์อุปกรณ์ และเครื่องช่วยความพิการ รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการดำรงชีวิตประจำวันตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม รวมถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสาร การกำหนดกรอบและทิศทางการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่องและมุ่งเน้นการพัฒนาที่ทำให้คนพิการสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและเท่าเทียมกันในสังคม

2.5.2.5 การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization, ILO) ได้ให้ความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านอาชีพ (vocational rehabilitation) ว่าหมายถึงความต่อเนื่องหรือส่วนหนึ่งของกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เกี่ยวกับการให้บริการด้านอาชีพได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การฝึกอาชีพ และการเลือกอาชีพ ที่ได้จัดไว้ในการพัฒนาตนเองสู่การจ้างงานที่เหมาะสม

ก่อนที่จะมีการกล่าวถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางอาชีพ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้กล่าวถึงคนพิการที่เกิดจากการทำงานไว้ 2 ประเด็นที่สำคัญประการแรกคือในสภาพแวดล้อมของการทำงานนั้นจะต้องให้ความระมัดระวังต่อความปลอดภัยและสุขภาพของคนงาน รวมถึงการป้องกันอุบัติเหตุ และประการที่สองคือคนงานหรือญาติจะต้องมีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญเมื่อบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการทำงาน

ปี พ.ศ.2498 (ค.ศ. 1955) องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ประกาศข้อแนะที่ 99 (Recommendation 99) ประกอบไปด้วยสาระสำคัญคือ

- (1) คนพิการมีสิทธิที่จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้มีทักษะเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ
- (2) การฝึกอาชีพคนพิการยังหมายรวมถึงการชี้ให้เห็นอุปสรรคที่คนพิการจะพบในการทำงานและแนวทางการแก้ไขปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) รัฐบาลมีหน้าที่ในการจัดการพัฒนา และสนับสนุนงบประมาณในการให้บริการฝึกออาชีพ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้มีบทบาทสำคัญในงานฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2524 เป็นปีคนพิการสากล องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ผลักดันนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพและการจ้างงานคนพิการ โดยมีพื้นฐานแห่งความเสมอภาคแห่งโอกาสและการมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์ (equalization of opportunity and full participation)

พ.ศ.2526 (ค.ศ.1983) องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้พิจารณาว่าเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางขององค์การสหประชาชาติ จึงได้ประกาศอนุสัญญาที่ 159 (Convention 159) และข้อแนะที่ 168 (Recommendation 168) ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

อนุสัญญาที่ 159 กล่าวถึงการให้คำมั่นแห่งรัฐที่จะให้มีหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับ ตลอดจนการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้คนพิการได้มีส่วนร่วมในสังคมอย่างเสมอภาค โดยได้รับโอกาสในการฝึกออาชีพและมีงานทำ ซึ่งตามอนุสัญญานี้ได้กล่าวอ้างถึงข้อแนะที่ 99 (Recommendation 99) และข้อแนะที่ 168 (Recommendation 168) ที่ระบุแนวทางขั้นพื้นฐานในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพสำหรับคนพิการ การดำเนินการที่มีความเสมอภาคทั้งในเมืองและชนบท การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์การนายจ้าง องค์การลูกจ้างคนพิการ และองค์กรของคนพิการ การจัดฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และการจัดบริการด้านการฟื้นฟูอาชีพภายใต้บริบทของความมั่นคงทางสังคม

อนุสัญญาและข้อแนะนำดังกล่าวข้างต้นเป็นการขยายความรายละเอียดเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพแก่คนพิการ ซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการระดับโลกว่าด้วยเรื่องคนพิการ (World Program of Action Concerning Disabled Persons) ที่ได้กล่าวถึงการจ้างงานคนพิการไว้ดังต่อไปนี้

(1) รัฐควรมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการด้านอาชีพและจ้างงานโดยมุ่งหวังให้คนพิการสามารถเข้าทำงานในระบบเปิดได้อย่างเสมอภาคทั้งในเมืองและชนบทและควรให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับการพัฒนาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมแก่การใช้งานในท้องถิ่น

(2) รัฐสามารถสนับสนุนให้คนพิการเข้าสู่ระบบการจ้างงานในระบบเปิดด้วยวิธีการที่หลากหลายได้ เช่น การกำหนดระบบอัตราส่วน การสงวนอาชีพ การให้เงินกู้ยืมหรือส่งเสริมระบบสหกรณ์ การให้สิทธิในการผลิตโดยสัญญาว่าจ้างพิเศษ การลดหย่อนทางภาษี การช่วยเหลือทางการเงินแก่ธุรกิจที่รับคนพิการเข้าทำงาน เป็นต้น

(3) รัฐควรสนับสนุนการพัฒนาเครื่องช่วยต่าง ๆ ในการทำงาน รวมทั้งการทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงการใช้บริการเครื่องช่วยเหล่านี้ด้วย

(4) นโยบายหรือแนวทางการสนับสนุนไม่ควรจำกัดโอกาสในการจ้างงาน และขัดขวางความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจในภาพรวม

(5) ควรมีความร่วมมือทั้งระดับรัฐบาลกลางและส่วนการบริหารท้องถิ่นกับองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง ในการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์เพื่อสร้างโอกาสการจ้างงานให้แก่คนพิการ ความร่วมมือนี้ควรรวมไปถึงนโยบายการรับคนเข้าทำงาน การป้องกันความพิการจากสภาพการทำงาน การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการที่ประสบภัยจากการทำงาน รวมถึงการปรับสภาพแวดล้อมการทำงานเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของคนทำงานแต่ละประเภท รวมถึงคนพิการด้วย

(6) การให้บริการควรรวมถึงการประเมินความสามารถในการทำงาน ความถนัดทางวิชาชีพการแนะแนวทางอาชีพการฝึกอาชีพทั้งในสถานฝึกอาชีพ และการฝึกในสถานประกอบการ การจัดหางาน รวมทั้งการติดตามและประเมินผล

(7) ควรมีการจัดตั้งโรงงานในอารักขาเพื่อให้บริการแก่คนพิการที่พิการมากหรือต้องการการดูแลเป็นพิเศษ และไม่สามารถไปทำงานในระบบเปิดได้ คำว่าโรงงานในอารักขานี้จะอยู่ในลักษณะของหน่วยผลิต การรับงานไปทำที่บ้าน การประกอบซัพพลายเออร์ หรือการรวมกลุ่มของคนพิการเพื่อรับงานโดยมีเงื่อนไขปกป้องเป็นพิเศษจากภาคอุตสาหกรรมโดยทั่วไป

(8) รัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นควรรับคนพิการเข้าทำงานในหน่วยงานของตน ไม่ควรมีหรือยกเลิกกฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจ้างงานคนพิการ เมื่อสิ้นสุดทศวรรษคนพิการในปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) องค์การสหประชาชาติได้ประกาศกฎหมายมาตรฐานว่าด้วยความเสมอภาคแห่งโอกาสสำหรับคนพิการ ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจ้างงานความว่ารัฐควรตระหนักถึงหลักการพื้นฐานในการเสริมพลังและกระตุ้นให้คนพิการรับรู้ถึงสิทธิของตนเองในฐานะมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการเหล่านี้ไม่ว่าจะอยู่ในเขตเมืองในชนบท จะต้องมีโอกาสอย่างเท่าเทียมที่จะได้รับการว่าจ้างและเป็นผู้ผลิตในตลาดแรงงาน และควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(8.1) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะต้องไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ และจะต้องไม่สร้างอุปสรรคใด ๆ ขึ้นมาขัดขวางการทำงานของคนพิการ

(8.2) รัฐควรกระตุ้นหรือรื้อฟื้นที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้ทำงานในระบบเปิด การสนับสนุนนี้ควรจะดำเนินการจากหลากหลายแนวทาง เช่น การฝึกอาชีพ การกำหนดอัตราส่วนแบบจูงใจการสงวนหรือกำหนดตำแหน่งงานเฉพาะ การจัดสรรเงินกู้สำหรับธุรกิจขนาดเล็ก การใช้สิทธิในการผลิตโดยสัญญาว่าจ้างพิเศษ การลดหย่อนทางภาษี การว่าจ้างเป็นพิเศษ หรือการสนับสนุนไม่ว่าทางด้านเทคนิคหรือการเงินภาคธุรกิจที่รับคนพิการเข้าทำงาน รัฐควรจูงใจให้นายจ้างปรับสภาพแวดล้อมให้คนพิการสามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม

(8.3) แผนปฏิบัติการของรัฐควรประกอบไปด้วยการปรับปรุงสถานที่และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสมกับคนพิการแต่ละประเภท สนับสนุนการพัฒนา ผลิต และใช้เครื่องช่วยเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่ช่วยให้คนพิการสามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอบรมและจ้างงานที่เหมาะสม พร้อมทั้งการสนับสนุนระยะยาวให้แก่ ผู้ช่วยเฉพาะบุคคล และล่าม เป็นต้น

(8.4) รัฐควรริเริ่มและสนับสนุนการรณรงค์เพื่อให้สาธารณชนมีความเข้าใจที่ดีต่อลูกจ้างพิการขจัดเจตคติและสิ่งที่ตนเองคิดไปเองในทางลบต่อลูกจ้างพิการ

(8.5) ในฐานะของนายจ้าง รัฐควรสร้างเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการรับคนพิการเข้าทำงานกับหน่วยงานของรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8.6) รัฐและองค์กรนายจ้างควรร่วมมือกันเพื่อให้มั่นใจว่าคนพิการได้รับความยุติธรรมในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เป็นอันตราย รวมถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำงาน

(8.7) เป้าหมายควรจะมุ่งเน้นให้คนพิการสามารถเข้าทำงานในระบบเปิดเสมอ คนพิการที่ไม่สามารถเข้าสู่การจ้างงานในระบบเปิดได้ ควรทำงานแบบสนับสนุน รัฐบาลทำเป็นหน่วยย่อยในบริษัทใหญ่ หรือหน่วยผลิตในอารักขาอาจจะเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง และเป็นสิ่งสำคัญว่าคุณภาพของการจัดโปรแกรมต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมีความเพียงพอต่อการเปิดโอกาสหรือทำให้คนพิการเข้าสู่การจ้างงานในระบบเปิดต่อไป

(8.8) การดำเนินการด้านการฝึกอบรมและจ้างงาน ควรนำคนพิการเข้าไปสู่การฝึกอบรมร่วมโดยภาคเอกชนและหน่วยอื่น ๆ

(8.9) รัฐ องค์กรลูกจ้าง และองค์กรนายจ้างควรร่วมมือกันกับองค์กรของคนพิการ เพื่อสร้างโอกาสในการฝึกอบรมและจ้างงาน รวมถึงการทำงานลักษณะรายชั่วโมง การทำงานบางเวลาการแบ่งงานกันทำ การประกอบอาชีพอิสระ และการดูแลเป็นพิเศษสำหรับคนพิการ

ทศวรรษคนพิการสากลและแนวทางด้านอาชีพไม่ได้รับการตอบสนองที่ดีในกลุ่มประเทศเอเชียประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงและประชาชนต่างยินดีกับความเติบโตนี้ คนพิการซึ่งมีสิทธิเป็นส่วนหนึ่งของความเจริญเติบโตนี้ทั้งในฐานะของผู้ผลิตและผู้บริโภค สิทธิของคนพิการถึงแม้จะได้รับการรับรองตามกฎหมายแต่การปฏิบัติก็เป็นไปอีกทางหนึ่งที่ไม่สอดคล้องกัน ช่วงทศวรรษ 1990 องค์กรแรงงานระหว่างประเทศได้สรุปแนวนโยบายพื้นฐานไว้ 3 ประการคือ ประการแรกคนพิการมีสิทธิที่จะได้รับบริการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ ประการที่สองการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นการลงทุนเพื่ออนาคตเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มิใช่บริการสังคมสงเคราะห์ และประการที่สามคนพิการจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งอย่างสมบูรณ์ในกิจกรรมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามแนวนโยบายองค์กรแรงงานระหว่างประเทศจึงได้กำหนดเป้าหมายเพื่อปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียดังต่อไปนี้

(8.9.1) รายงานสถิติอัตราการว่างงานของประเทศตั้งอยู่บนสมมติฐานที่รวมทั้งคนพิการที่ว่างงานด้วย

(8.9.2) การกำหนดงบประมาณด้านการพัฒนาอาชีพของประเทศ จะต้องมีการกำหนดอัตราส่วนที่ชัดเจนและสำรองสัดส่วนสำหรับการพัฒนาคนพิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเป้าหมายในชนบท (rural and remote communities)

(8.9.3) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพควรจะได้รับกำหนดให้สนองตอบต่อความต้องการของคนพิการทุกพื้นที่ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ห่างไกลในชนบท พื้นที่ที่ยากแก่การเข้าถึงของบริการต่าง ๆ

(8.9.4) คนพิการจะต้องไม่ถูกกำหนดให้อยู่ในศูนย์ฝึกอาชีพหรือต้องฝึกอาชีพ โดยปราศจากความต้องการของคนพิการเอง และการให้คำปรึกษาเพื่อให้คนพิการมีเป้าหมายของตนเองอย่างชัดเจนเป็นสิ่งที่ควรจะทำอย่างสม่ำเสมอ

(8.9.5) การจัดโครงการฝึกอาชีพสำหรับคนพิการควรจะมีการให้ความรู้เรื่องสุขภาพและสุขบัญญัติ รวมทั้งข้อปฏิบัติเรื่องความปลอดภัย

(8.9.6) การจัดบริการที่เกิดขึ้นใหม่ควรกำหนดให้เริ่มต้นด้วยการส่งเสริมความเสมอภาคแห่งโอกาสของคนพิการ และการเข้าถึงกระแสหลักแห่งการฟื้นฟูสมรรถภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8.9.7) บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมหรือการจ้างงานคนพิการเช่น นักฟื้นฟูสมรรถภาพครูฝึกอาชีพ เจ้าหน้าที่จัดหางาน ผู้ทำงานในชุมชน ผู้ให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ควรจะได้รับ การอบรมเพื่อให้สามารถและมีความเข้าใจถึงศักยภาพคนพิการ รวมทั้งการฝึกอบรมทบทวนเพิ่มเติม ตามวาระอันสมควร

(8.9.8) กระแสหลักแห่งการบริการที่จัดขึ้นเพื่อคนพิการอาทิ การศึกษา การเตรียม ความพร้อมสู่อาชีพ การฝึกอาชีพ การให้คำปรึกษา การจัดหางาน ควรจัดขึ้นในสถานะที่เป็นสิทธิของ คนพิการ

(8.9.9) นโยบายการจ้างงานคนพิการควรเปิดกว้าง หรือสร้างเงื่อนไขเพื่อให้มั่นใจว่า คนพิการจะสามารถมีทางเลือกแห่งอาชีพอย่างแท้จริง

(8.9.10) การกำหนดนโยบายหรือการดำเนินงานด้านการฝึกอาชีพหรือดำเนินการ ฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ ไม่ว่าจะโดยรัฐบาลหรือเอกชน จะต้องไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือ กำจัดสิทธิเสรีภาพของคนพิการ

(8.9.11) อัตราคนว่างงานของคนพิการควรจะต้องไม่สูงกว่าอัตราการว่างงานปกติ

(8.9.12) สัดส่วนของคนพิการในการทำงานทุกระดับจะต้องอยู่ในระดับเดียวกันกับ ประชากรทั่วไป

(8.9.13) นายจ้างควรยอมรับวิธีการที่แตกต่างออกไปตามความจำเป็นอย่างมี เหตุผลของคนพิการแต่ละคน

(8.9.14) กองทุนประกันสังคมควรจะได้ใช้ประโยชน์อย่างสูงเท่าที่เป็นไปได้ สำหรับ ลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บหรือพิการ เพื่อให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ การฝึกอบรมเพิ่มเติม การกลับเข้า ทำงาน หรือแม้แต่การรับบำเหน็จบำนาญก่อนการเกษียณอายุ

(8.9.15) ควรจะมีการกำหนดกลไกที่ทำให้มั่นใจได้ว่าการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลง นโยบายใดๆ คนพิการหรือองค์กรคนพิการจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น

(8.9.16) การปฐมนิเทศหรือฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่นหรือรัฐบาลกลาง ควรจะรวมถึงกฎระเบียบเกี่ยวกับคนพิการและนโยบายแห่งรัฐในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ

(8.9.17) กฎระเบียบและข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการรับเข้าทำงาน การ ฝึกอบรม และการจ้างงานคนพิการ ตลอดจนนโยบายแห่งรัฐว่าด้วยความเสมอภาคแห่งโอกาสควร จะจัดให้มีพร้อมในรูปแบบที่ง่ายสำหรับนายจ้างที่ร้องขอ

(8.9.18) ควรจัดให้มีเอกสารว่าด้วยกฎระเบียบและนโยบายแห่งรัฐ เพื่อแจกจ่าย ให้แก่เจ้าของสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป รวมทั้งบริษัทข้ามชาติและสมาคม หรือองค์กรนายจ้าง

(8.9.19) องค์กรลูกจ้างควรมีส่วนร่วมในการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจ้างที่พิการ (สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์. 2544: 30-39)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนของการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ
ในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพแก่คนพิการนั้น จะต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็น
ขั้นตอนดังนี้คือ

- (1) การประเมินความสามารถในด้านอาชีพ (vocational assessment)
- (2) การแนะแนวอาชีพ (vocational guidance and counseling)
- (3) การเตรียมตัวก่อนฝึกอาชีพ (pre-vocational training)
- (4) การฝึกอบรมด้านอาชีพ (vocational training)
- (5) การจัดหางานให้ทำ (placement)
- (6) การติดตามและประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ (follow-up and evaluation)

การประเมินความสามารถในด้านอาชีพ (vocational assessment)

ก่อนที่คนพิการจะเริ่มฝึกอาชีพตามความสนใจ ความถนัด หรือความสามารถก็ตาม จะต้องได้รับการประเมินศักยภาพ (potential) ในการทำงานในด้านต่าง ๆ โดยเจ้าหน้าที่หลายสาขาวิชาชีพเช่น แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด ผู้ให้คำปรึกษาอาชีพเป็นผู้สัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูล ตลอดจนการทดสอบสมรรถภาพเบื้องต้นเพื่อนำมาประเมินสมรรถภาพ ข้อมูลที่สำคัญที่ควรต้องหามาเพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาได้แก่

- (1) ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวคนพิการ เช่น ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของคนพิการด้านหน้าที่การงาน อิทธิพล และความรู้สึกของครอบครัวที่มีต่อการทำงานของคนพิการ ฯลฯ
- (2) ข้อมูลด้านสภาพจิตใจของคนพิการ เช่น ความเชื่อมั่น ความตั้งใจ ความสนใจ ความกระตือรือร้น เชาว์ปัญญา ไหวพริบ ฯลฯ
- (3) ข้อมูลด้านสภาพร่างกาย ความสามารถในการใช้วัยวะต่าง ๆ ทั้งที่พิการและไม่พิการเช่น สายตา การได้ยิน การพูด การเคลื่อนไหวตลอดจนสุขภาพโดยทั่วไป
- (4) ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการทำงาน เช่น ความตั้งใจ ความอดทน ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความสัมพันธ์ต่อบุคคล ต่อสังคม ความขยัน ความพยายาม ฯลฯ
- (5) คุณสมบัติด้านอาชีพ ความรู้สึกความสามารถเดิมที่มี ความสามารถพิเศษหน้าที่การงานที่เคยทำมาก่อนพิการ ความสนใจอาชีพที่ต้องการฝึก ความต้องการกลับมาทำงานเดิม การประสบความสำเร็จในการทำงานในอดีต

เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านใดก็จะหาข้อมูลในด้านนั้น ๆ โดยการสัมภาษณ์ การสังเกตและทดสอบหรือทดลองการฝึกปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาความสามารถ ความถนัดในการทำงาน ตลอดจนอุปสรรคที่เกิดขึ้นในระหว่างทดสอบเช่นการใช้วัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ถนัดเป็นต้น (เสริย์ วชิระถาวรชัย. 2537: 15 – 25)

การแนะแนวอาชีพ (Vocational Guidance and Counseling)

การแนะแนวอาชีพเป็นการช่วยเหลือในการวางแผนทางด้านอาชีพตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพให้คนพิการ โดยมีผู้ให้คำปรึกษาฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ (The vocational rehabilitation counselor) เป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งแตกต่างจากผู้ให้คำปรึกษาอื่นๆ ที่จะต้องให้ความสำคัญ การช่วยเหลือคนพิการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในหน้าที่การงาน และจะต้องเน้นให้ความสำคัญกับความเข้มแข็ง (strengths) ของคนพิการให้มากกว่าความอ่อนแอ (weakness) และความพิการ (disability) ของเขา ทั้งนี้เพื่อช่วยให้คนพิการมีขวัญและกำลังใจในการที่จะต่อสู้และแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่อาจจะต้องเผชิญอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการฝึกอาชีพให้คนพิการควรให้ข้อมูลตามต่างๆ แก่เขาให้ครบถ้วน เช่น

(1) การให้ความรู้ความเข้าใจในสภาพความเป็นอยู่ในสถานที่ฝึกงานและที่ทำงาน เพื่อให้คนพิการสามารถที่จะเตรียมตัวเตรียมใจที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานที่เหล่านั้นได้ล่วงหน้า

(2) ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ เช่น ขอบเขต บริการที่ให้

(3) ให้ความรู้เกี่ยวกับงานที่เหมาะสมกับคนพิการ ขั้นตอน หลักสูตร ระยะเวลา การฝึกอบรม ฯลฯ

(4) ส่งเสริมให้คนพิการมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการทำงานและส่งเสริมพัฒนาความสามารถพิเศษที่มีอยู่

(5) ให้คำแนะนำในการเลือกสาขางานที่จะฝึกอาชีพให้เหมาะสมตามความถนัดความสนใจและความสามารถของแต่ละคน

(6) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับตลาดแรงงาน เช่น ประเภทของแรงงานที่ตลาดแรงงานแต่ละท้องที่ต้องการเพื่อผู้พิการจะได้สามารถเลือกฝึกงานได้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงานได้ แต่อย่างไรก็ตาม การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพคนพิการนี้ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องทำควบคู่ไปกับการให้คำปรึกษาทางด้านจิตใจ อารมณ์ การปรับตัวของคนพิการด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะหลายต่อหลายครั้งที่ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องแก้ไขปัญหาความรุนแรงของสภาพจิตใจ เพื่อให้คนพิการที่มีปัญหาสามารถปรับตัวทางด้านอารมณ์ จิตใจ ให้เรียบร้อยก่อนจึงจะวางแผนด้านอาชีพให้คนพิการต่อไปได้ (เสรีย์ วชิรถาวรชัย. 2537: 77)

การเตรียมตัวก่อนฝึกอาชีพ (pre-vocational training)

การเตรียมตัวก่อนฝึกอาชีพ เป็นการให้ความรู้พื้นฐานของคนพิการในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสังเกตถึงความถนัดในการใช้เครื่องมือแต่ละชนิดของคนพิการเพราะคนพิการบางคนอาจมีความสนใจที่จะฝึกอาชีพด้านหนึ่ง แต่เมื่อทดสอบสภาพทางด้านร่างกายของเขาแล้วอาจไม่เหมาะสมกับอาชีพที่เขาต้องการฝึกทำให้เขาจำเอนต้องเปลี่ยนไปฝึกอาชีพอื่นแทน ซึ่งในการประเมินความสามารถของคนพิการนั้นควรต้องกระทำในมุมมองอื่นไปพร้อม ๆ กันด้วย เช่น ด้านการแพทย์ควรต้องมีการประเมินถึงข้อจำกัดในการทำงานของอวัยวะที่พิการแต่ละส่วนว่ามีมากน้อยแค่ไหนเพียงใด ด้านสรีรวิทยา คือ การพิจารณาถึงความสามารถที่แท้จริงของคนพิการและความพยายามของคนพิการแต่ละคนที่จะไขว่คว้าต่าง ๆ ที่พิการของเขาให้สามารถทำงานได้ดีที่สุด นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงด้านสติปัญญา ความเฉลียวฉลาด ความสนใจปฏิภาณไหวพริบของเขาด้วยเมื่อนำข้อมูลเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินสมรรถภาพในทุกด้านมาพิจารณารวมกัน หากคนพิการมีความเหมาะสมพอที่จะรับการฝึกในอาชีพนั้น ๆ ได้ก็จะส่งไปยังแผนกฝึกอาชีพ หากยังไม่มีความพร้อม ความเหมาะสม เพียงพอก็จะฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ ความสามารถในการใช้ อวัยวะต่าง ๆ การฟื้นฟูสภาพจิตใจให้มีความพร้อมในการฝึกอาชีพต่อไป (เสรีย์ วชิรธาวราชย์, 2537: 77)

การฝึกอบรมด้านอาชีพ (Vocational Training)

การฝึกอาชีพเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยคนพิการให้มีความสามารถในการทำงาน การฝึกอาชีพมิใช่เป็นจุดหมายปลายทาง แต่เป็นหนทางที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางคือ การได้งานที่เหมาะสมการฝึกอาชีพจึงเป็นการเตรียมคนพิการให้มีความรู้ความสามารถและความพร้อมในการประกอบอาชีพต่อไป การพิจารณาการฝึกอาชีพนั้นควรคำนึงถึงหลักพื้นฐานของการฝึกอบรมด้านอาชีวดังนี้คือ

(1) ถ้าคนพิการสามารถถูกจัดให้ทำงานที่เหมาะสมได้โดยไม่ต้องมีการฝึก การอบรมอาชีพนั่นก็ไม่มีจำเป็น

(2) หลักการ มาตรการ และวิธีการที่ใช้กับการฝึกบุคคลธรรมดา ควรนำมาใช้กับคนพิการเท่าที่จะเป็นไปได้ในด้านการศึกษาและการศึกษา

(3) การฝึกควรจะดำเนินต่อไปจนกว่าคนพิการจะมีความสามารถที่จะทำงานได้ตามปกติธรรมดาเช่นคนทั่วไป

(4) ในกรณีที่เป็นไปได้ คนพิการควรได้รับการฝึกร่วมกับคนปกติ

(5) การฝึกพิเศษควรจัดให้มีขึ้นสำหรับคนพิการ ซึ่งตามลักษณะของความพิการของเขาไม่สามารถจะรับการฝึกร่วมกับคนปกติได้

(6) การฝึกจะประสบผลสำเร็จเมื่อทำให้คนพิการได้เข้าทำงานในอาชีพที่ฝึกหรืออาชีพที่คล้ายคลึงกันทางด้านคนพิการที่จะเข้ารับการฝึกก็จำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาคัดเลือกโดยมีหลักเกณฑ์บางประการเพื่อให้การฝึกประสบผลสำเร็จ เช่น

(6.1) ระดับสติปัญญาพื้นฐานการศึกษา กล่าวคือ ผู้พิการที่จะเข้ารับการฝึกอาชีพใดก็ควรจะสามารถรับรู้การฝึกสอน และเกิดความรู้ความเข้าใจในการฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญและความถนัดต่อไปได้

(6.2) ความพร้อมในสภาพร่างกายเท่าที่จำเป็นสำหรับอาชีพนั่น ความสามารถในการใช้อวัยวะต่าง ๆ ในการทำงาน

(6.3) ความสนใจ ความพยายาม ความเชื่อมั่นในตัวเองที่นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกไปใช้

(6.4) ความถนัด ความชำนาญ หากมีอยู่บ้างแล้วควรได้รับการพิจารณาให้ฝึกในหลักสูตรที่สอดคล้องกับความชำนาญเท่าที่เป็นไปได้และภายในขอบเขต ของสภาพความพิการของเขาหรือให้ทำงานที่ใกล้เคียงกับงานในอดีต

(6.5) นอกจากจะพิจารณาความสนใจของคนพิการแล้วจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและโอกาสที่เขาสามารถจะทำงานนั้นต่อไปในอนาคตด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องพิจารณาและคำนึงถึงอย่างมาก ทั้งนี้เพราะเป้าหมายของการฝึกอบรมด้านอาชีพนั้น นอกจากจะทำให้คนพิการมีความสามารถในการทำงานนั้นได้แล้ว ยังต้องเป็นอาชีพที่สามารถหาตลาดมารองรับได้ ซึ่งอาจจะเป็นอาชีพอิสระหรืองานที่สามารถทำในบริษัท ห้างร้านของเอกชนหรือหน่วยงานราชการได้ นอกจากนี้ควรมีการพิจารณาฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับความพิการที่อยู่ในชนบทในแต่ละท้องถิ่นด้วย เพื่อคนพิการเหล่านั้นจะสามารถหางานทำในท้องถิ่นได้เมื่อสำเร็จจากการฝึกอบรมไปแล้วเพื่อว่าเขาจะสามารถช่วยตนเองได้อย่างแท้จริง (เสรีย์ วชิรถาวรชัย. 2537: 77)

การจัดหางานให้ทำ (Placement)

หลังจากการฝึกอาชีพตามศูนย์ฝึกอาชีพ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วขั้นตอนของการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการที่จะต้องดำเนินต่อไปก็คือ การจัดหางานให้คนพิการทำหลังจากฝึกอาชีพเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งไม่เป็นการง่ายนักในสภาพการหางานทำในปัจจุบัน แม้แต่คนปกติที่มีความรู้ความสามารถมีวิชาชีพต่าง ๆ ก็ต้องดิ้นรนแข่งขันกันอย่างมาก สำหรับคนพิการนั้นโอกาสที่จะหางานทำเยี่ยงคนปกติธรรมดาที่น้อยมาก ดังนั้นจึงอยู่ที่ว่ารัฐบาลของแต่ละประเทศ จะให้ความสนใจและเปิดโอกาสให้คนพิการของเขามากน้อยแค่ไหนเพียงใด ตัวอย่างเช่น ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส ยูกันดา ได้มีการออกกฎหมายการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการใหญ่ ๆ ต้องรับคนพิการที่ได้รับการฝึกอาชีพหรือมีวุฒิแล้วเข้าทำงานอย่างน้อยตามอัตราส่วนที่กฎหมายกำหนดไว้ ส่วนในญี่ปุ่นระยะเริ่มแรกได้มีกฎหมายให้ความคุ้มครองแก่คนพิการทางร่างกาย ด้วยการให้สิทธิในการเปิดกิจการร้านขายของในบริเวณอาคารสาธารณะและรัฐบาลเองมีข้อผูกพันที่จะต้องรับซื้อผลิตภัณฑ์ที่คนพิการทำขึ้นด้วย ด้านการจ้างงาน กฎหมายกำหนดให้ต้องจ้างคนพิการในอัตราส่วนร้อยละ 1.5 ของคนงานทั้งหมด

การติดตามและประเมินผลทำให้ความช่วยเหลือ(Follow-up and Evaluation)

การติดตามและประเมินผลทำให้ความช่วยเหลือ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพการทำงานของคนพิการว่าได้รับความพอใจในการทำงานหรือไม่ อัตราค่าจ้างเป็นอย่างไร มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสถานที่และผู้ร่วมงานหรือไม่ นายจ้างมีความพอใจในผลงานหรือไม่อย่างไร วิธีการติดตามประเมินผลสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ใช้แบบสอบถาม การติดต่อทางโทรศัพท์ และเชิญนายจ้างมาพบ ซึ่งการติดตามและประเมินผลจะโดยวิธีใดก็ตามจะต้องเป็นการติดตามและประเมินผลทั้งนายจ้างและลูกจ้าง

ดังนั้นจากการศึกษาการฟื้นฟูคนพิการผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ โดยเป็นกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพการให้บริการด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การฝึกอาชีพ การเลือกอาชีพ การจัดการพัฒนาและสนับสนุนงบประมาณในการให้บริการฝึกอาชีพ การส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการด้านอาชีพและจ้างงานโดยมุ่งหวังให้คนพิการสามารถเข้าทำงานในระบบเปิดได้อย่างเสมอภาคทั้งในเมืองและชนบทและควรให้ความสนใจเป็นพิเศษสำหรับการพัฒนาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เหมาะสมแก่การใช้งานในท้องถิ่น สนับสนุนให้คนพิการเข้าสู่ระบบการจ้างงานในระบบเปิดด้วยวิธีการที่หลากหลายได้ เช่น การกำหนดระบบอัตราส่วน การสงวนอาชีพ การพัฒนาเครื่องช่วยต่าง ๆ ในการทำงาน รวมทั้งการทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงการใช้บริการ และการสนับสนุนไม่ควรจำกัดโอกาสในการจ้างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2.6 สถานประกอบการ

อย่างไรก็ตาม ในต่างประเทศแม้จะมีกฎหมายเกี่ยวกับคนพิการ และในแง่การจ้างงานก็ได้ระบุโควตาให้สถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงาน ตามสัดส่วนของคณงานหรือขนาดของสถานประกอบการ แต่สำหรับประเทศไทยกฎหมายเพื่อคนพิการซึ่งมีจุดเริ่มต้นของการร่างพระราชบัญญัติเพื่อคนพิการฉบับแรกของไทยโดยคณะกรรมการสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในปี 2519 และเสนอร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2521 จนกระทั่ง ถึงปี พ.ศ. 2534 ร่างพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจึงได้รับการพิจารณาและประกาศใช้เป็นกฎหมายได้เป็นผลสำเร็จ โดยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการกำหนดให้สถานประกอบการของเอกชนจ้างคนพิการเข้าทำงานในอัตราส่วนตามหลักเกณฑ์ และใช้วิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันกฎหมายที่ระบุให้สถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงานมีผลบังคับใช้ แต่เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านอาชีพจะต้องพยายามแสวงหาตลาดแรงงานให้คนพิการที่ได้ผ่านการฝึกอาชีพแล้วได้มีงานทำตามความเหมาะสมและความสามารถของคนพิการนั้น ๆ ซึ่งการจัดหางานให้คนพิการทำจำเป็นจะต้องพิจารณาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ดังนี้

(1) ความสามารถของคนพิการ คนพิการจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ดีมากน้อยเพียงไรแล้วนั้นยังหมายถึงรวมถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อตรง ความมีระเบียบวินัย ความขยันขันแข็ง ความอดทน ความมีน้ำใจ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ เป็นต้น เพราะหากพิจารณาเฉพาะความสามารถในวิชาชีพที่ทำงานแล้ว จากสถิติการสำรวจคนพิการที่สำเร็จการฝึกอาชีพจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ผลการสำรวจข้อหนึ่งระบุว่า นายจ้างกว่า 70% ที่รับลูกจ้างที่พิการกลับเข้ามาทำงานที่เดิม โดยให้เหตุผลว่าไม่หวังเรื่องฝีมือเพราะได้รับการฝึกอาชีพมาแล้ว แต่ขอเพียงให้ทำงานด้วยความตั้งใจ ประพฤติดี ขยัน และมีสัมมาคารวะ

(2) ทศนคติของนายจ้าง แม้ว่าส่วนหนึ่งนายจ้างจะยอมรับในความสามารถของคนพิการแต่โดยภาพรวมส่วนใหญ่แล้วทัศนคติของนายจ้างนั้นยังไม่ต้องการหรือไม่อยากรับคนพิการเข้าทำงานอย่างเต็มที่ เช่น การพิจารณาว่า คนพิการจะสามารถทำงานให้ผลตอบแทนคุ้มค่าจ้างหรือไม่ได้ผลงานเท่ากับคนปกติหรือไม่ ฯลฯ ทั้งนี้เพราะนายจ้างมักจะเน้นในความพิการว่าจะมีผลต่อการทำงานมากกว่าสมรรถภาพความสามารถของคนพิการ

(3) การมีบริการการจัดหางานที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการหาตลาดแรงงานจะต้องมีการวางแผนการเตรียมงานให้คนพิการตั้งแต่แรกเริ่มของระยะการฝึกอาชีพโดยการติดต่อหน่วยงานที่จะสามารถรับคนพิการเข้าทำงานได้ เช่น ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงานเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ จะติดต่อนายจ้างในกรณีทีลูกจ้างประสงค์จะกลับเข้าทำงานกับนายจ้างเดิมหรือติดต่อสถานที่ทำงานใหม่

กรณีนายจ้างเดิม เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จะต้องทราบกำหนดเวลาที่นายจ้างจะให้ลูกจ้างฝึกอาชีพอยู่ในศูนย์ได้ ขณะเดียวกันนำข้อมูลจากนายจ้างมาพิจารณาหลักสูตรในการฝึกอาชีพและติดต่อให้นายจ้างทราบถึงความเป็นไปของลูกจ้างในขณะตอนการฝึก ความสามารถระยะเวลาตลอดจนขอความร่วมมือให้รับกลับเข้าทำงาน

กรณีนายจ้างใหม่ เจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ จะนำข้อมูลเกี่ยวกับลูกจ้าง เช่น ความสามารถในการฝึกอาชีพ อาชีพที่ฝึก ระยะเวลา ฯลฯ ให้นายจ้างใหม่ทราบและเพิ่มเนื้อหาการฝึกอาชีพในบางลักษณะ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนายจ้างด้วย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทำเนียบหน่วยงานดานการส่งเสริมอาชีพคนพิการ สำนักพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย, 2546: 15-18)

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขอชี้แจงแนวปฏิบัติตามกฎหมายในการจ้างงานคนพิการ ประจำปี 2557 ดังนี้

(1) การกำหนดอัตราส่วนในการจ้างคนพิการให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนับจำนวนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการทุกสาขารวมกัน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เพื่อคำนวณจำนวนคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการ ทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคนเศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน ทั้งนี้ ในกรณีนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีสำนักงานสาขาให้นับจำนวนลูกจ้างรวมทุกสาขาเข้ากับสำนักงานใหญ่ของนิติบุคคลด้วย

(2) การปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2556 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2557 ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการพิจารณาเลือกวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

(2.1) จ้างงานคนพิการตามมาตรา 33 ให้นายจ้างหรือสถานประกอบการส่งสำเนาสมุดประจำตัวคนพิการ หรือสำเนาบัตรประจำตัวคนพิการ โดยให้คนพิการลงลายมือชื่อรับรองเอกสาร ส่งสำเนาสัญญาจ้างซึ่งมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และส่งสำเนาสปส.1-10 ส่วนที่ 2 ที่ระบุชื่อคนพิการของเดือนที่รายงาน มาพร้อมแบบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายในการจ้างงานคนพิการ

(2.2) จ่ายเงินเข้ากองทุนตามมาตรา 34 ให้ส่งเงินเข้ากองทุนเป็นรายปีโดยคำนวณจากอัตราต่ำสุดของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับครั้งล่าสุดในปีก่อนปีที่มีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการคูณด้วยสามร้อยหกสิบห้าและคูณด้วยจำนวนคนพิการที่ไม่ได้รับเข้าทำงาน (ให้ใช้อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ วันละ 300 บาท) โดยส่งเป็นเงินสด เช็คขีดคร่อม หรือธนาณัติส่งจ่าย "กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ" และให้ส่งถึงสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติที่สำนักงานใหญ่ของสถานประกอบการตั้งอยู่ ภายในวันที่ 31 มกราคม 2557

(2.3) จัดสัมปทาน หรือจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่างงานหรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีกรณีพิเศษ ฝึกงาน หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกล่ามภาษามือหรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการตามมาตรา 35 ต้องยื่นหนังสือขอใช้สิทธิต่อสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครเขตพื้นที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของพื้นที่ดำเนินการ และให้ส่งเอกสารตามแบบที่กรมการจัดหางานกำหนด โดยส่งสำเนาสัญญาระหว่างนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการกับคนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการด้วย รวมทั้งส่งสำเนาบัตรประจำตัวคนพิการ หรือสำเนาบัตรประจำตัวผู้ดูแลคนพิการ มาพร้อมแบบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมายในการจ้างงานคนพิการ

(3) การรายงาน ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการรายงานผลการปฏิบัติตามข้อ 2 ต่อผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติที่สำนักงานใหญ่ของสถานประกอบการตั้งอยู่ภายในวันที่ 31 มกราคม 2557 โดยแบบรายงานการปฏิบัติตามกฎหมาย การจ้างงานคนพิการต้องมีลายมือชื่อของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลตามกฎหมายพร้อมส่งสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนึ่ง กรณีนายจ้างหรือสถานประกอบการดำเนินการตามมาตรา 33 มาตรา 34 หรือ มาตรา 35 ไม่ครบถ้วนภายในวันที่ 31 มกราคม 2557 จะต้องเสียดอกเบี้ยจากเงินต้นที่ต้องนำส่งเงิน เข้ากองทุนฯ ตามมาตรา 34 วรรคสอง ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป (<http://nep.go.th/th/news/การปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการ-ประจำปี-2557:สืบค้นวันที่ 17 ตุลาคม 2558>)

ดังนั้นจากการศึกษาสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา สถานประกอบการที่ซึ่งผู้ประกอบการต้องการรับคนพิการแขนหรือขา เพื่อเข้าทำงานตามตำแหน่งที่ เหมาะสม ใช้ประกอบกิจการเป็นประจำ และหมายความรวมถึงสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่พักหรือเก็บสินค้า เป็นประจำด้วย

2.6 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการทางการเคลื่อนไหว

พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 (เล่มที่ 125 ตอนที่ 28 ก ราชกิจจานุเบกษา 5 กุมภาพันธ์ 2551) มาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการ ศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้อง กับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการปรับ ประสานแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ประกาศกระทรวง สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษา เฉพาะความพิการ รวมถึงการให้ บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพใน การดำรงชีวิตอิสระ การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ให้สถาน ศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจน บริการเทคโนโลยี สิ่ง อำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการ สามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือ จำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด สถาน ศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ ถือเป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ตามกฎหมาย ให้ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือ จากชุมชน หรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้ รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษา ที่สอดคล้องกับ ความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ ประเทศไทยจึงมีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ดังนี้

2.6.1 โรงเรียนศรีสังวาลย์

โรงเรียนศรีสังวาลย์ เป็นของมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทั้งนี้ มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการฯ ได้จดทะเบียนก่อตั้งเมื่อ 17 กันยายน พ.ศ. 2497 สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงรับไว้ในพระราชูปถัมภ์ เมื่อ พ.ศ. 2499 งาน ของมูลนิธิฯ เริ่มจากการให้บริการสอนหนังสือแก่เด็กป่วยเป็นโรคโปลิโอ ซึ่งอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช โดยผู้อาสาสมัครสอนเป็นแพทย์ นักศึกษาแพทย์และพยาบาล ต่อมาเมื่อมีจำนวนเด็กป่วยเป็นโรค โปลิโอเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2501 หม่อมงามจิตต์ บุรฉัตร ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิฯ ในขณะนั้นจึงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอครูจากกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มาช่วยสอน 1 คน ในปีนั้นมีนักเรียน 17 - 25 คน โดยนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ตั้งแต่ระดับเด็กเล็กถึงระดับอุดมศึกษา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 มูลนิธิ ได้ก่อตั้งศูนย์บริการเด็กพิการ ในที่ราชพัสดุ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของมูลนิธิในปัจจุบัน เพื่อให้บริการที่ฝึกและเลี้ยงดูเด็กพิการจากต่างจังหวัดซึ่งอยู่ในระหว่างรอและรับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2504 กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้มูลนิธิตั้ง “โรงเรียนสอนเด็กพิการ” ในบริเวณเดียวกับศูนย์บริการเด็กพิการ เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กพิการที่ไม่เคยเรียนหนังสือ ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 7

สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ได้เสด็จเปิดโรงเรียนในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2508 และพระราชทานพระนามของพระองค์เป็นชื่อ “โรงเรียนศรีสังวาลย์” นับได้ว่ามูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการฯ เป็นองค์กรเอกชนแห่งแรกในประเทศไทย ที่ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิการด้านร่างกายหรือสุขภาพ รวมทั้งเด็กพิการทางร่างกายเนื่องจากสมอง (Cerebral Palsy : CP) อย่างครบวงจร ทั้งด้านการรักษาและบำบัดฟื้นฟู การศึกษา สังคม และอาชีพ โดยศูนย์บริการเด็กพิการ ให้บริการด้านการรักษาและบำบัดฟื้นฟูรวมทั้งที่พัก การเลี้ยงดู เสื้อผ้า อาหาร เครื่องช่วยคนพิการ และกายอุปกรณ์ เป็นต้น พร้อมกับการให้บริการนำเด็กไปรับการตรวจ วินิจฉัย รักษา ผ่าตัด พักฟื้น และบำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพที่โรงพยาบาลต่างๆ ส่วนโรงเรียนศรีสังวาลย์ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา สังคม และอาชีพ

นอกจากนั้น ศูนย์บริการเด็กพิการยังจัดให้บริการโดยนักวิชาชีพด้านกายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด อรรถบำบัด จิตบำบัด สังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งนักเรียนไปฝึกการทรงตัวโดยการขี่ม้าและฝึกว่ายน้ำแก่ เด็กพิการ ทั้งเด็กที่พักประจำอยู่ในศูนย์ฯ และเด็กที่มาใช้บริการแบบไป - กลับ ซึ่งโรงเรียนศรีสังวาลย์ ต้องประสานงานกับศูนย์บริการเด็กพิการเพื่อให้นักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์ได้รับบริการดังกล่าวด้วย

โรงเรียนศรีสังวาลย์ ได้พัฒนาการให้บริการทางการศึกษา ซึ่งรวมถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมและอาชีพแก่เด็กพิการอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แก่เด็กพิการที่อยู่ในระหว่างรับการรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ โดยมีนักเรียนประมาณ ปีละ 300 คน ในจำนวนนี้มีทั้งนักเรียนไป - กลับและนักเรียนประจำ สำหรับนักเรียนประจำซึ่งพักที่ศูนย์บริการเด็กพิการ ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่มีฐานะยากจน และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดทั่วทุกภาคของประเทศ มูลนิธิฯ จึงต้องให้บริการทั้งด้านที่พัก อาหาร เสื้อผ้า ผู้เลี้ยงดู และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น เสมือนหนึ่งเป็นบ้านที่สองของเด็กพิการ อย่างไรก็ตาม หลักการสำคัญของโรงเรียนคือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ จนสามารถพึ่งตนเองได้แล้วกลับไปเรียนร่วมในโรงเรียนของเด็กทั่วไปที่อยู่ใกล้บ้านในภูมิลำเนาเดิม โดยทางมูลนิธิฯ จะพิจารณาให้การศึกษาศึกษา และติดตามให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลการจัดการศึกษา

โรงเรียนศรีสังวาลย์จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนศรีสังวาลย์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรท้องถิ่นโดยปรับตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้เด็กพิการแต่ละคนสามารถเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพตามแผนการจัดการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นอนุบาล 1 – 3 ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรท้องถิ่น

2.6.2 โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการเดิมชื่อโรงเรียนศึกษาพิเศษขอนแก่น ได้รับประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ซึ่งนับว่าเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของกรมสามัญศึกษา(เดิม) และเพื่อสนองนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาของเด็กพิการตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534 โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 และนโยบายการจัดการศึกษาพิเศษในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) และได้รับความอนุเคราะห์ที่ดินจากสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 5 ปัจจุบันมีเนื้อที่จำนวน 25 ไร่ โรงเรียนได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้ใช้พระนามาภิไธยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเป็นชื่อโรงเรียนว่า"โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น"ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2548

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประเภทอยู่ประจำและไปกลับ นักเรียนส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศที่ไม่สามารถเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ ปัจจุบันมีนักเรียนพิการจำนวน 224 คน

ข้อมูลการจัดการศึกษา

โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรสถานศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรท้องถิ่นโดยปรับตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อให้เด็กพิการแต่ละคนสามารถเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพตามแผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นพุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรท้องถิ่น

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาปีการศึกษา 2557 พบว่า โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่นมีความต้องการความช่วยเหลือดังต่อไปนี้

- 1) การส่งเสริม สนับสนุน และความร่วมมือของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง
- 2) ความต้องการห้องเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการขยายชั้นเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3) ความต้องการครูสายสามัญและสายอาชีพเพื่อสนองต่อนโยบายเพื่อการมีงานทำของนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 4) ความต้องการทุนสนับสนุนและส่งเสริมนโยบายเพื่อการมีงานทำของนักเรียนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่

โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการให้บริการแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ จัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา รับทั้งนักเรียนประจำและไป-กลับ ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลศึกษา ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาเกษตรกรรมและคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และเรียนร่วมในสายสามัญและสายอาชีพ โดยใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะความพิการ ประเภทบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ พ.ศ. 2551 จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

(1) ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) การศึกษาระดับนี้ เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิด คำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

(2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

(3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถหาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำและผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเฉพาะความพิการ ประเภทบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ พ.ศ. 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นความสำคัญในทุกด้าน โดยการจัดให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักพึ่งตนเอง อยู่อย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาปีการศึกษา 2557 พบว่า โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่มีแนวทางการพัฒนาในอนาคตดังต่อไปนี้

- (1) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน
- (2) ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา
- (3) พัฒนาทักษะงานอาชีพ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (5) ส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี
- (6) พัฒนาความรู้ความสามารถของครูตามมาตรฐานการศึกษา

2.6.4 โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา

โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา มีวิสัยทัศน์เพื่อเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้คู่คุณธรรม มีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ทุกคนมีจิตสาธารณะ มีความสุขและประสบความสำเร็จ ผู้จบการศึกษาทุกคนเป็นที่ยอมรับระดับสากล

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานโดยการสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมและจิตสาธารณะ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมและสื่ออุปกรณ์ บริการจัดหางานเชิงรุก พัฒนาศักยภาพพิทักษ์สิทธิและส่งเสริมสวัสดิการคนพิการ ประชาสัมพันธ์ สร้างเครือข่ายการทำงานและสนับสนุน

โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา เป็นโรงเรียนของประชาคมโลกเนื่องจากรายได้ของโรงเรียนทั้งหมดได้รับจากผู้มีจิตศรัทธาทั่วไปทั้งชาวไทยและต่างประเทศ หากท่านต้องการเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนแห่งนี้ท่านสามารถร่วมสนับสนุนได้โดยโรงเรียนเปิดสอนด้านคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเทคโนโลยีทั้งสองด้านนี้มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมาก การที่ผู้มีความเชี่ยวชาญได้อาสาเข้ามาให้การสนับสนุนจะช่วยให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดไป การช่วยเหลือนี้อาจจะเป็นการสอนพิเศษให้แก่ นักเรียนหรือครู การจัดประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ การเปิดโอกาสให้ครูหรือนักเรียนเข้าชมงานในสถานประกอบการ เป็นต้น

โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา มีหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่หลักสูตรการพัฒนาระบบสารสนเทศ หลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจภาคภาษาอังกฤษ หลักสูตรเทคโนโลยีการเขียนแบบแม่พิมพ์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการพัฒนาชีวิตคนพิการ หลักสูตรมัลติมีเดียเพื่อการสื่อสารสังคม กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และระบบเครือข่าย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและสังคมได้แก่ กิจกรรมสุนทรียสนทนา

การอยู่ในสังคมถือเป็นสภาพแวดล้อมหลักในการดำรงชีวิต ถ้าหากไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้ การดำรงชีวิตที่มีความสุขก็เกิดขึ้นได้ยากกับบุคคลนั้น กิจกรรมสุนทรียสนทนา เป็นกิจกรรมที่ทำให้ทุกคนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับกลุ่มคนในสังคมได้ รูปแบบกิจกรรมก็จะมีกิจกรรมเวียนเปลี่ยนกลุ่มเปลี่ยนบุคคลในกลุ่มโดย ไม่ซ้ำทำให้การพบปะกันในแต่ละครั้งจะไม่ใช่การพบปะหน้าเดิม และจะทำความรู้จักกันในกลุ่มโดยไม่ซ้ำคนเดิมทำให้ได้เพื่อนใหม่ ได้ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนทัศนคติใหม่ ๆ ซึ่งกันและกันซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่ดีที่ทำต่อเนื่องกันมาและจะรักษา กิจกรรมเหล่านี้ไว้ต่อไป กิจกรรมชมรม ซึ่งความสำเร็จของการเรียนในโรงเรียน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้ว การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองถือเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนจนสำเร็จการศึกษาและสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กิจกรรมชมรมเป็นแผนงานที่รวบรวมกิจกรรมที่มุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียนที่นอกเหนือจากตำราเรียน รูปแบบกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมกิจกรรมสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความสนใจและเปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมปฏิบัติกิจกรรมกับกลุ่มใหม่ ๆ อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 โรงเรียนศรีสังวาล

มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ก่อตั้งโรงเรียนศรีสังวาลย์ ขึ้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ.2504 เดิมชื่อ “โรงเรียนสอนเด็กพิการ” ใบบอญญาตจัดตั้งโรงเรียนเลขที่ 82/2504 เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2508 โรงเรียนได้รับพระกรุณาธิคุณ พระราชทานนามของพระองค์เป็นชื่อโรงเรียนศรีสังวาลและพระราชทานพระราชานุญาตให้อัญเชิญตราสัญลักษณ์พระนามาภิไธยย่อเป็นตราสัญลักษณ์ของโรงเรียน โรงเรียนศรีสังวาลย์ของมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เป็นโรงเรียนแห่งแรกในประเทศไทยที่ให้การศึกษแก่เด็กพิการทางร่างกาย โดยเป็นโรงเรียนเอกชนการกุศลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้บริการทางการศึกษา การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมและงานอาชีพ

2.7.1 การบริหารจัดการ

การบริหารจัดการของโรงเรียนศรีสังวาลย์ตั้งแต่มีการจัดตั้งโรงเรียนเป็นนิติบุคคลโรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน ดำเนินนโยบายโดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน มีผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน คือ มูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มีผู้อำนวยการและผู้จัดการเป็นผู้ดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนผู้อำนวยการจะทำหน้าที่ดูแลเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนของครู รวมถึงโครงการต่างๆ และผู้จัดการจะทำหน้าที่บริหารจัดการด้านงบประมาณของโรงเรียนและดูแลความเรียบร้อยด้านอื่นๆ ทั้งหมดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2.7.2 บุคลากร

บุคลากรของโรงเรียนศรีสังวาลย์ในปีการศึกษา 2554 ประกอบไปด้วยครู 44 คน ซึ่งเป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 จำนวน 6 คน พนักงานราชการสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 10 คน ครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 28 คน ทำหน้าที่สอนรายวิชาที่ได้รับมอบหมายหรือทำงานด้านธุรการต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนด การที่มีบุคลากรหลากหลายทำให้บางครั้งเกิดการเปรียบเทียบกันในด้านเงินเดือนและสวัสดิการที่ไม่เท่ากันจึงเกิดปัญหาค่อนข้างมากในเรื่องการบริหารงานด้านบุคลากร เมื่อบุคลากรที่ทำงานในโรงเรียนเป็นระยะเวลาประมาณหนึ่งปีจะเริ่มสอบถามหรือเข้ารับราชการตามพื้นที่การศึกษาต่างๆ ที่เปิดรับ ทำให้เกิดปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการเรียนการสอน ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์

2.7.3 สถานที่

สถานที่ของโรงเรียนศรีสังวาลย์มีความพร้อมด้านอาคารเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ มีส่วนสำหรับฝึกอาชีพอิสระที่หลากหลายตามความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละคน ประกอบไปด้วยจำนวนชั้นเรียน 30 ห้องเรียน โดยมีระดับปฐมวัยจำนวน 8 ห้องเรียน ระดับประถมศึกษาจำนวน 17 ห้องเรียน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 5 ห้องเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.4 งบประมาณ

โรงเรียนศรีสังวาลย์ได้รับงบประมาณอุดหนุนจากภาครัฐเป็นรายหัวเหมือนกับโรงเรียนเอกชนทั่วไป โดยมีอัตราที่ได้รับตามที่ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกำหนดไว้เป็นมาตรฐานทุกปี โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมอื่นๆ จากนักเรียนได้ อาจมีเงินสนับสนุนเป็นเงินบริจาคจากบุคคลภายนอกบ้างซึ่งโรงเรียนสามารถรับเงินบริจาคได้โดยตรงหรือผ่านทางมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

2.7.5 กฎหมายคนพิการ

โรงเรียนศรีสังวาลย์จัดการศึกษาภายใต้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2452 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545:3) ส่งเสริมให้มีการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในรายวิชาต่างๆ ต่างๆ แต่โรงเรียนยังขาดเรื่องการประชาสัมพันธ์ด้านกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ โดยเฉพาะกฎหมายด้านแรงงานที่สถานประกอบการที่มีพนักงานทุก 100 คนต้องรับคนพิการเข้าทำงาน 1 คน ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีอาชีพในสถานประกอบการได้เมื่อสำเร็จการศึกษา

2.7.6 นโยบายคนพิการ

โรงเรียนศรีสังวาลย์จัดการเรียนการสอนและบริหารงานตามนโยบายของมูลนิธิอนุเคราะห์คนพิการในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีโดยมีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องสอนนักเรียนให้มีความรู้ มีอาชีพ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ สอดคล้องตามนโยบายทางการศึกษาที่ว่า คนพิการอยากเรียนต้องได้เรียน โดยทั่วถึงและมีความเสมอภาคกัน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550:14) จัดให้บริการ กิจกรรมบำบัด อรรถบำบัด จิตบำบัด สังคมสงเคราะห์ โดยนักวิชาชีพด้านกายภาพบำบัด รวมทั้งส่งนักเรียนไปฝึกการทรงตัวโดยการขี่ม้าและฝึกว่ายน้ำแก่เด็กพิการ มีการพัฒนาการให้บริการทางการศึกษา ซึ่งรวมถึงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านสังคมและอาชีพแก่เด็กพิการอย่างต่อเนื่อง

2.7.7 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

โรงเรียนมีนโยบายและการบริหารงานที่สอดคล้องตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่ว่าด้วยการพัฒนานักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2550:14) โดยนักเรียนที่มีโอกาสเข้าเรียนที่โรงเรียนศรีสังวาลย์จะได้รับการให้บริการด้านการรักษาและบำบัดฟื้นฟูรวมทั้งที่พัก การรักษาร่างกาย และได้รับการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการควบคู่กันไป และโรงเรียนยังสอดแทรกกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกฝึกอาชีพอิสระตามความสนใจของนักเรียนตามข้อจำกัดและศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน ในเรื่องอาชีพนี้โรงเรียนยังขาดการฝึกอาชีพสำหรับการเข้าทำงานในสถานประกอบการทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.8 สังคมและวัฒนธรรม

โรงเรียนศรีสังวาลย์มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับชุมชนบ้างในบางโอกาสเช่นกิจกรรมส่งเสริมพุทธศาสนา ทำให้บุคคลภายนอกสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและรับรู้บริบทของโรงเรียนรวมถึงความสามารถของนักเรียนว่านักเรียนมีความสามารถและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติในสังคมได้อย่างไม่เป็นภาระของสังคมหากได้รับการศึกษาและมีการฟื้นฟูสภาพร่างกายให้แข็งแรง และสังคมวัฒนธรรมภายนอกเปิดโอกาสให้กับนักเรียนเหล่านี้ได้มีโอกาสเข้าไปทำงานร่วมกับคนปกติ นอกจากนี้คนพิการยังเป็นที่ยอมรับของสังคมในเรื่องของการแข่งกีฬาจะสังเกตว่าทุกปีทั่วโลกจะมีการจัดแข่งกีฬาสำหรับคนพิการขึ้นเป็นประจำทุกปี จัดให้มีวันคนพิการสากลขึ้นทุกวันที่ 3 ธันวาคมของทุกปี

2.7.9 การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ

โรงเรียนมีการสอนและฝึกทักษะด้านอาชีพให้กับนักเรียนทุกคนในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน ร่วมกับการรักษาฟื้นฟูร่างกาย โดยเป็นการฝึกอาชีพอิสระตามความถนัดและความจำกัดทางด้านร่างกายของนักเรียนแต่ละบุคคล รวมถึงศักยภาพของผู้ปกครองและครอบครัวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสรีย์ วชิรถาวรชัย ที่ว่า หากยังไม่มีความพร้อม ความเหมาะสมเพียงพอที่จะฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ ความสามารถในการใช้อวัยวะต่างๆ การฟื้นฟูจิตใจให้มีความพร้อมในการฝึกอาชีพต่อไป (เสรีย์ วชิรถาวรชัย, 2537:77) ทั้งนี้โรงเรียนมีการฝึกอาชีพอิสระยังไม่มีการฝึกอาชีพที่นักเรียนสามารถเข้าไปทำงานร่วมกับคนปกติในสถานประกอบการได้ทำให้เสียโอกาสด้านอาชีพ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มาตรา 33 กำหนดว่า เจ้าของสถานประกอบการต้องมีจำนวนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการทุกสาขารวมกัน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เพื่อคำนวณจำนวนคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการ ทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน(สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2558:1) จากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะทำให้ นักเรียนทุกคนมีโอกาสที่จะได้เข้าทำงานร่วมกับคนปกติในสถานประกอบการ

2.7.10 สถานประกอบการ

โรงเรียนศรีสังวาลย์มีการประสานงานกับองค์กรต่างๆ ภายนอกโรงเรียนในเรื่องของการจัดกิจกรรมด้านการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เป็นประจำต่อเนื่อง รวมถึงเทศกาลต่างๆ จะมีตัวแทนของสถานประกอบการเข้ามาขอจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนในโรงเรียน แต่โรงเรียนยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในเรื่องของการพัฒนาอาชีพ โดยเฉพาะสถานประกอบการไม่เคยมีโอกาสเข้ามาช่วยเรื่องแนะนำอาชีพหรือหลักสูตรให้กับทางโรงเรียนซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 มาตรา 33 กำหนดว่า เจ้าของสถานประกอบการต้องมีจำนวนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการทุกสาขารวมกัน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เพื่อคำนวณจำนวนคนพิการที่ต้องรับเข้าทำงานในอัตราส่วนลูกจ้างที่มีใช้คนพิการ ทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน เศษของหนึ่งร้อยคนถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2558:1) ทำให้สถานประกอบการมีความต้องการนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ เข้าร่วมทำงานด้วยเป็นจำนวนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

รูปแบบการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เมื่อมีการกำหนดยุทธศาสตร์ขึ้นมาแล้ว ต้องนำยุทธศาสตร์ที่ได้มาทำการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ จะทำให้ยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นมีความชัดเจนสมบูรณ์ตามแนวคิดทฤษฎีที่ใช่เป็นฐานของการประเมิน ซึ่งผลของการประเมินจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธนั้นขึ้นอยู่กับข้อจำกัดบางอย่างทำให้ยุทธศาสตร์นั้นๆ มีความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้หรือไม่ ซึ่งสามารถประเมินได้ด้วยวิธี ทางสถิติ หรือเป็นการศึกษาเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าผลสรุปที่ได้มาจากการทดสอบด้วยตัวเลข

Eisner (2005) ได้เสนอแนวคิดการทดสอบหรือประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีแนวคิดว่าการรับรู้เท่ากันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ Eisner ได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ไวดังนี้

1. การประเมินโดยแนวทางนี้ไม่ได้เป็นการประเมินโดยเน้นสัมฤทธิ์ผลของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบของการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal Base Model) การตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องตามรูปแบบของการประเมินแบบตอบสนอง (Responsive Model) หรือการรองรับกระบวนการตัดสินใจตามรูปแบบของการประเมินอิงการตัดสินใจ (Decision Making Model) แต่อย่างไรก็ตาม การประเมินโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ จะเน้นการ วิเคราะห์ วิจัยอย่างลึกซึ้งซึ่งเฉพาะในประเด็นที่ถูกนำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณา ต่างๆ เข้าด้วยกันตามวิถีดวงญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหา ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมของสิ่งที่จะทำการประเมิน

2. เป็นรูปแบบของการประเมินที่เป็นการเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่จะประเมิน โดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อนลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้นิยามเรื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วย เครื่องวัดใดๆ ได้ และต้องใช้ความรู้ ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริงแนวคิดนี้ ได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาระดับสูงมากขึ้นทั้งนี้ เพราะผู้ศึกษาเรื่องนั้นจริงๆ จึงจะทราบและเข้าใจองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้นอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นในวงการอุดมศึกษาจึงนิยมนำรูปแบบนี้ มาใช้ในการทดสอบเรื่องที่ต้องการความลึกซึ้งและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสูง

3. เป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเที่ยงธรรมและดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. เป็นรูปแบบที่ยอมให้กระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิมีความยืดหยุ่นตามอัธยาศัยและความถนัดแต่ละคนนับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณา การบงชี้ข้อมูลที่ต้องการการเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูลตลอดจนวิธีการนำเสนอ

นอกจากนี้ Eisner (2005) ยังมีความเห็นว่าการประยุกต์มนทัศน์ ของศิลปวิจารณ์มาใช้เป็นรูปแบบของการประเมินเป็นการวิพากษ์โดยใช้วิถีดวงญาณในการบรรยายคุณภาพของสิ่งที่ศึกษา (Descriptive Aspect) ตีความหมายคุณภาพของสิ่งที่ศึกษา (Interpretive Aspect) ออกมาในเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของผู้เชี่ยวชาญและตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้น (Evaluate Aspect)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

แม่งน้อย ย่านวารีย์ (2553:5) ได้ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งได้ดังนี้

2.9.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ จะเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์และจดบันทึก การวิเคราะห์ข้อมูลแบบนี้ มีอยู่ด้วยกัน 3 ชนิด (Appleton, 1995) คือ

2.9.1.1 การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) คือ การตีความสร้างข้อสรุปข้อมูลจากสิ่งที่เป็นรูปธรรม หรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น เช่น พิธีกรรม การดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ การทำงาน ฯลฯ เมื่อผู้วิจัยได้เห็นหรือสังเกตหลาย ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วจึงลงมือสรุป แต่หากข้อสรุปนั้นยังไม่ได้รับการตรวจสอบอื่น ๆ ก็ถือว่า ผลที่ได้เป็นสมมติฐาน หากได้รับการยืนยันก็ถือว่าเป็นข้อสรุปได้ ในการที่ข้อสรุปไม่ได้รับการยืนยันนั้น เรียกว่า สมมติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) เช่น สมมติฐานที่อาจตั้งขึ้นจากการพิจารณาข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นจึงศึกษารวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม (ศากุล ช่างไม้, 2546) ดังนั้น ตลอดเวลาที่นักวิจัยทำการวิจัย และลงมือวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น มีการบันทึกโดยจำแนกออกเป็นใคร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร อะไร มีความหมายอย่างไรในการทำสิ่งเหล่านี้ ในการพิสูจน์สมมติฐานนั้น การวิจัยเชิงคุณภาพจะแตกต่างจากการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีการตีกรอบทฤษฎี แต่ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะไม่กำหนดสมมติฐานจากกรอบแนวคิดอันใดอันหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้วิจัยจะปรับและเปลี่ยนสมมติฐานอยู่เสมอโดยอาศัยการพิสูจน์สมมติฐานเหล่านั้นตลอดเวลา ซึ่งสมมติฐานอาจถูกหรือผิดก็ได้ เมื่อสมมติฐานนี้ถูกพิสูจน์และตรวจสอบแล้ว จึงจะเป็นข้อสรุป (Appleton, 1995) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ หัวใจสำคัญอยู่ที่การสร้างสมมติฐานชั่วคราวตลอดระยะเวลาของการวิเคราะห์ข้อมูล

2.9.1.2 การวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) คือ การจำแนกข้อมูลเป็นชนิด (Typologies) ซึ่งหมายถึง ขั้นตอนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ชายโพธิ์สิตา, 2549) แบ่งออกได้เป็น 2 วิธี (Miles & Huberman, 1994)

- แบบใช้ทฤษฎี คือ การแยกชนิดในเหตุการณ์นั้น ๆ โดยการยึดแนวคิดทฤษฎีเป็นกรอบ ซึ่งแบ่งเป็น

1) การกระทำ (Acts) คือเหตุการณ์หรือสถานการณ์ หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่ยาวนานหรือต่อเนื่อง

2) กิจกรรม (Activities) คือเหตุการณ์หรือสถานการณ์ หรือชนบประเพณีที่เกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง มีความผูกพันกับคนบางคนหรือบางกลุ่ม

3) ความหมาย (Meaning) คือการที่บุคคลอธิบายหรือสื่อสาร หรือให้ความหมายเกี่ยวกับการกระทำหรือกิจกรรม อาจเป็นการให้ความหมายในลักษณะเกี่ยวกับโลกทัศน์ ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน

4) ความสัมพันธ์ (Relationship) คือ ความเกี่ยวข้องระหว่างบุคคลหลาย ๆ คน ในสังคมที่ศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง อาจจะเป็นรูปของการเข้ากันได้ หรือความขัดแย้งก็ได้

5) การมีส่วนร่วมในกิจกรรม (Participation) คือ การที่บุคคลมีความผูกพัน และเข้าร่วมกิจกรรม หรือปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) สภาพหรือสถานการณ์ (Setting) คือ สภาพการณ์ที่การกระทำหรือกิจกรรมเกิดขึ้นจริง ขณะที่ทำการศึกษา

- แบบไม่ใช้ทฤษฎี คือการจำแนกข้อมูลที่จะวิเคราะห์ตามความเหมาะสมกับข้อมูล ซึ่งอาจใช้สามัญสำนึก หรือประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะจำแนกข้อมูลเป็นชนิดง่าย ๆ ตามประเภทที่ผู้วิจัยสังเกต เมื่อจำแนกข้อมูลเป็นชนิดแล้ว ผู้วิจัยจะพิจารณาความสม่ำเสมอของการเกิดของข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการอธิบายสาเหตุของปรากฏการณ์ ในการจำแนกข้อมูลเป็นชนิดทั้งโดยใช้ หรือไม่ใช้กรอบแนวทฤษฎีนี้ ผู้วิจัยจะได้กำหนดหน่วยวิเคราะห์ให้แก่ข้อมูลด้วย

2.9.1.3 การวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (Constant Comparison) คือการใช้วิธีการเปรียบเทียบโดยการนำข้อมูลมาเทียบเป็นปรากฏการณ์ มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้นสามารถทำได้โดยการที่ผู้วิจัยสังเกต หรือรวบรวมข้อมูลได้หลาย ๆ อย่าง แล้วนำมาแยกตามชนิดนำมาเปรียบเทียบกัน

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลและมีการตรวจสอบข้อมูล แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ คือ

1. การหารูปแบบพฤติกรรมหรือหาข้อเท็จจริง
2. การให้คำอธิบายหรือให้ความหมายแก่พฤติกรรม

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ประกอบด้วยขั้นตอนการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.การถอดเทปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างละเอียด ชนิดคำต่อคำ (Transcribing Interview) (Beck, 1994) ห้ามมีการข้ามประโยคบางประโยคที่ผู้วิจัยตัดสินใจเองว่า “ไม่มีความสำคัญ” เพราะข้อมูลบางอย่างอาจนำมาใช้ในการตรวจสอบในภายหลังได้ (ศากุล ช่างไม้, 2546)

2. การจัดเตรียมข้อมูล (Data Management) เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพไม่เน้นการใช้เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จึงต้องมีการจัดบันทึกข้อมูลต่างๆ (Notetaking) ซึ่งได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ โดยข้อมูลที่จัดบันทึกอาจจัดเตรียมเป็นลักษณะแฟ้มต่างๆ และนำข้อมูลเหล่านี้มาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การให้รหัส (Coding) จัดหมวดหมู่ข้อมูล (Categoring) หรือการทำดัชนีข้อมูล (Indexing) เป็นการเลือกคำบางคำมาใช้เพื่อจัดหมวดหมู่ข้อมูล โดยดัชนีข้อมูลนี้อาจเป็นคำ (Words) เป็นประโยค (Sentences) เป็นแนวคิด (Concept) ก็ได้

4. การทำข้อสรุปชั่วคราวและการตัดทอนข้อมูล (Memoing Data Reduction) การทำข้อสรุปชั่วคราว เป็นการลงเขียนข้อสรุปแต่ละเรื่อง การทำข้อสรุปชั่วคราวจึงเป็นการลดขนาดข้อมูลและช่วยกำจัดข้อมูลที่ไม่ต้องการออกไปได้

5.การเสนอข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการนำเสนอ (Displaying Data for Analysis and Presentation) เป็นการนำข้อสรุปย่อยๆมาเชื่อมโยงกัน เพื่อหาข้อสรุปซึ่งจะตอบปัญหาการวิจัย โดยอาจจัดทำเป็นแผนที่ (Map) แผนภูมิ (Charts) ตารางบรรจุเนื้อหา (Matrices) เครือข่ายของเหตุและผล (Causal Network) การจัดแบ่งประเภทของคำ ความคิด ความเชื่อ (Taxonomies or Ethnoclassifications)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การประมวลและสรุปข้อเท็จจริง (Drawing and Verifying Conclusions) ได้แก่ การค้นหา แบบแผน การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ปัจจัย การระบุความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ การเชื่อมโยงแนวคิด ทฤษฎีกับสิ่งที่ค้นพบ ความสำเร็จของการสร้างบทสรุปขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เป็นข้อสรุปย่อย ประกอบกับความเป็นสหวิทยาการในตัวผู้วิจัย นั่นคือถ้าข้อมูลเดิมดี โอกาสที่จะได้บทสรุปที่ดีก็มีมาก และถ้าผู้วิจัยมีความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ได้ดี มีความรู้หลากหลายเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง จะทำให้บทสรุปนั้นมีความแหลมคมน่าสนใจ

7. การพิสูจน์บทสรุป เป็นการโยงข้อสรุปเชิงนามธรรมกลับไปสู่รูปธรรมในเหตุการณ์ใหม่อีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าบทสรุปที่ทำไว้นั้นเหมาะสมดีแล้ว มีความน่าเชื่อถือ วิธีการที่นักวิจัยอาจนำมาใช้ยืนยันความถูกต้องของข้อสรุป ได้แก่ การตรวจสอบความเป็นตัวแทนของข้อมูลว่ามาจากแหล่งที่เป็นตัวแทนจริงหรือไม่ การตรวจสอบตัวนักวิจัยเองว่ามีอคติหรือไม่ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า การประเมินคุณภาพของข้อมูล และอาจตรวจสอบบทสรุปที่ได้กับผู้ให้ข้อมูล เป็นต้น (Morse & Field, 1996) เมื่อแน่ใจว่าบทสรุปที่ได้มีความเหมาะสม น่าเชื่อถือ จึงทำเป็นรายงานเผยแพร่ต่อไป

2.9.2 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นข้อความบรรยายเหมือนกัน แต่เป็นการกระทำกับข้อมูลที่ได้จากเอกสาร จะกระทำโดยการพยายามทำให้ข้อมูลนั้นเป็นจำนวนที่นับได้ มักใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารในการวิจัยเอกสาร

1. การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คือเทคนิคการวิจัยที่พยายามจะบรรยายเนื้อหาของข้อความหรือเอกสาร โดยมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ใช้วิธีการเชิงปริมาณอย่างเป็นระบบ และเน้นความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) และอิงกรอบทฤษฎี การบรรยายนี้จะเน้นเนื้อหาตามที่ปรากฏ ไม่เน้นการตีความหรือการหาความหมายที่ซ่อนไว้เบื้องหลัง ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องไม่มีอคติหรือใส่ความคิดความรู้สึกของตนเองเข้าไป (Mayring, 2001; Williamson & Long, 2005)

ขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหา

1. ผู้วิจัยจะต้องตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับคัดเลือกเอกสาร และหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์
2. ผู้วิจัยจะต้องวางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อ หรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories)
3. ผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ เช่น ใครเป็นผู้เขียน เขียนให้ใครอ่าน ช่วงเวลาที่เขียนเป็นอย่างไร เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบรรยายคุณลักษณะเฉพาะของเนื้อหาโดยไม่โยงไปสู่ลักษณะของเอกสาร ผู้ส่งสารและผู้รับ
4. การวิเคราะห์เนื้อหาจะทำตามเนื้อหาที่ปรากฏ (Manifest Content) ในเอกสารมากกว่ากระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ (Latent Content) การวัดความถี่ของคำหรือข้อความในเอกสารเป็นการวัดความถี่ของคำหรือข้อความที่ปรากฏอยู่ แต่ผู้วิจัยไม่ตีความคำหรือข้อความเหล่านั้น การตีความจะทำเฉพาะตอนที่สรุปเท่านั้น
5. การวัดความถี่ของการใช้ หรือการใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ แล้วให้ได้คำตอบที่มีความหมายสัญลักษณ์กับสิ่งที่ต้องการค้นหา ซึ่งวิธีการนี้อาจจะได้รับความชัดเจนแต่ไร้ความหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกับยุทธศาสตร์ และการพัฒนาวิชาชีพคนพิการ

2.10.1 งานวิจัยภายในประเทศ

วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และจู่ไร ทัพวงษ์ (2554: 59) ได้วิจัยเรื่อง “บทวิพากษ์นโยบายและข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติเกี่ยวกับคนพิการในประเทศไทย: ความความเสมอภาคในโอกาสของการทำงานและไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม” จากการวิจัยพบว่าความสำเร็จของการใช้กฎหมายว่าด้วยความเท่าเทียมกัน โอกาสของคนพิการในการมีงานทำขึ้นอยู่กับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมในการจ้างงานคนพิการและระบบสัดส่วนการจ้างงานคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยระบบสัดส่วนการจ้างงานคนพิการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบจัดหางานสำหรับคนพิการให้ทันสมัย

สุทิน จันทา, และคณะ. (2554: 103). ได้วิจัย “คุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ” โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการ ทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ และศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิต การทำงาน โดยจำแนกตามสภาพแวดล้อมส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่คนพิการทางกาย ที่สำเร็จการศึกษาจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ จำนวน 1,984 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ คนพิการ ทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างตามสูตร Taro Yamane กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ .05 เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตคนพิการทางกาย ที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพ คนพิการซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสถิติที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (one-way ANOVA) แล้วทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') ผลการวิจัยพบว่า 1. คนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ มีคุณภาพชีวิต การทำงานอยู่ในระดับปานกลาง 2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของคนพิการทางกายที่ผ่าน การฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการที่มีศูนย์ฝึกอาชีพที่สำเร็จการศึกษา สาขาที่ฝึกอาชีพ และ อาชีพ ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้น คนพิการทางกาย ที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ ที่มีเพศอายุสถานภาพ และลักษณะความพิการทางกาย ต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

สุภา จรดล และโชคชัย สุทธาเวศ. (2556: 18). ได้วิจัย “การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการให้บริการแก่คนพิการของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ตามหลักอนุสัญญาฉบับที่ 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงาน (คนพิการ) เพื่อดูปัญหาอุปสรรคการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของคนพิการต่อการจัดบริการด้านการจ้างงานคนพิการของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษพบว่าการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการสอดคล้องกับหลักการอนุสัญญาฉบับที่ 159 ว่าด้วยการฟื้นฟูอาชีพและการจ้างงานคนพิการ โดยหน่วยงานของรัฐได้มีบริการด้านการจ้างงานแก่คนพิการ ด้านการให้คำปรึกษาแนะแนว การฝึกอบรม และการบรรจุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งาน ปัญหาในการจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่คนพิการ คือ ตำแหน่งงานที่รองรับความพิการทุกประเภทมีน้อย ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ที่อำนวยความสะดวกให้กับคนพิการในการเข้าถึงสิทธิ์

ชำนาญ เหล่ารักผล (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการความรู้สำหรับโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ ในภาพรวมสภาพปัจจุบันของการจัดการความรู้อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีการปฏิบัติมากคือด้านการแสวงหาความรู้ ด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ คือด้านการถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์ ส่วนปัญหาที่สำคัญที่สุดคือ บุคลากรส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การจัดการความรู้ สภาพของสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องและเอื้อต่อการจัดการความรู้ที่ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและด้านภาวะผู้นำ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุดที่ควรปรับปรุง คือด้านการวัดและประเมินผล ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้สำหรับโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการความรู้ในทุกระดับขององค์กร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาโรงเรียนในเครือมูลนิธิฯ ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมโครงสร้างการบริหาร ภาวะผู้นำและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการจัดการความรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างเครือข่ายภายในและภายนอกเพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้

แต่ละยุทธศาสตร์ มียุทธศาสตร์ย่อย และนโยบาย/แนวทางการดำเนินการ ที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพและผ่านการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมากที่สุด คือในช่วงระดับคะแนน 4.51-5.00 และการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้กับโรงเรียน โดยผ่านการตรวจสอบจาก ผู้บริหารโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด คือในช่วงระดับคะแนน 4.51-5.00

สมศิริ นนทสวัสดิ์ศรี 2554 (บทคัดย่อ): ยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพ การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สังเคราะห์รูปแบบองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพในระดับอุดมศึกษา 2. นำเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพวิธีดำเนินการวิจัยใช้เทคนิควิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) เพื่อสังเคราะห์รูปแบบองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพในระดับอุดมศึกษาผลการวิจัย พบว่าสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขีดความสามารถสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ จำนวน 14 แห่งนี้ มีบริบทแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา การจัดการเรียนการสอน และลักษณะของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ 1. โครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษา 2. หอพักในสถาบันอุดมศึกษา 3. ผู้รับผิดชอบโครงการสร้างเสริมสุขภาพเป็นทีมสุขภาพ 4. จำนวนปีที่รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ถึงแม้สถาบันอุดมศึกษามีบริบทต่างกัน แต่สามารถใช้รูปแบบการสร้างเสริมสุขภาพเหมือนกันได้ รูปแบบองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพในระดับอุดมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพนี้ เน้นการมีส่วนร่วมของประชาคมในสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ บูรณาการในพันธกิจ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดย 1. การพัฒนาศักยภาพด้านการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างเสริมสุขภาพของบุคคลอย่างต่อเนื่อง 2. การปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อสุขภาพ 3. บูรณาการกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา 4. การพัฒนาเครือข่ายและขยายงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพเชื่อมโยงสู่สังคมภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพมียุทธศาสตร์หลักระดับองค์กร คือ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรแห่งการสร้างเสริมสุขภาพ 3 ระยะประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ระดับแผนงาน 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบที่สอดคล้องกับบริบท สถาบันอุดมศึกษา 2. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการสู่ความสำเร็จ 3. ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายสร้างเสริมสุขภาพภายใน/ภายนอกสถาบันอุดมศึกษา 4. ยุทธศาสตร์การบูรณาการงานสร้างเสริมสุขภาพสู่พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและ 5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการสร้างเสริมสุขภาพ

ฉาน คณาสารสมบัติ (2556: 199-223) ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามแนวคิดซีอาร์พีผลการวิจัยพบว่ายุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามแนวคิดซีอาร์พีประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 4 ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์รอง 9 ยุทธศาสตร์ และกิจกรรมเสริม 20 วิธีการ ยุทธศาสตร์หลักมีดังนี้ 1. เครือข่ายเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในผู้เรียนโดยใช้แนวคิดซีอาร์พี 2. สร้างนวัตกรรมจัดการความรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการนิเทศการศึกษาให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดซีอาร์พี 3. การสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน ผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำชุมชน ในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดซีอาร์พีในหลักสูตรท้องถิ่น 4. การวางแผนงานด้านวิชาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้วยแนวคิดซีอาร์พีอย่างต่อเนื่องโดยคณะกรรมการวิชาการของโรงเรียน

ขวัญทิพย์ ชินเศรษฐวงศ์ (2556: 140-141) ได้ศึกษายุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่ายุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทยประกอบด้วย 1. ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะในศตวรรษที่ 21 และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาชาติ เพื่อมุ่งสู่มาตรฐานการศึกษาในระดับชาติ ระดับอาเซียน และระดับสากล 2. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ มีทักษะการถ่ายทอด และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่อาเซียน 3. เร่งรัดการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในทุกรูปแบบ ทุกระดับ เพื่อยกระดับมาตรฐานสู่อาเซียน 4. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกรูปแบบ ทุกระดับ สู่มาตรฐานสากล 5. ส่งเสริมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย บนหลักการมีส่วนร่วมคือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบ เพื่อขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยสู่อาเซียน 6. ส่งเสริมการบริหารจัดการงบประมาณการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกรูปแบบ ทุกระดับ แบบมุ่งเน้นผลงานและยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียนที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด มีความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุดและมีความถูกต้องในระดับมากที่สุด ในทุกกลยุทธ์ ทั้ง 94 แนวทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุภาพร พงศ์ภิญโญโอบาส และคณะ (2556: 1-2) ได้ศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาการบริหารงานวิจัย รวมทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิจัย ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม และด้านกฎหมาย กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย ด้านการนำ กลยุทธ์และด้านการควบคุม กลยุทธ์แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัย ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย ด้านการนำ กลยุทธ์และด้านการควบคุม กลยุทธ์แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิจัย ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำ และด้านการควบคุม กลยุทธ์การบริหารงานวิจัยที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นกลยุทธ์กลยุทธ์มาตรการ และตัวชี้วัด โดยมีกลยุทธ์การบริหารงานวิจัยที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

เฉลิมชัย สุขไพบูลย์ (2556:1) ได้ศึกษายุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1. องค์ประกอบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2. รูปแบบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 3. เพื่อยืนยันรูปแบบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 15 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูล 300 คน ประกอบด้วยอธิการบดี รองอธิบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชา อาจารย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและแบบสอบถามความคิดเห็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์เส้นทาง และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลงานวิจัยพบว่า องค์ประกอบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีอยู่ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. การกำหนดยุทธศาสตร์ 2. การสร้างบรรยากาศที่ดี 3. การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 4. เกณฑ์การประเมิน และ 5. การสร้างระบบสารสนเทศตามลำดับรูปแบบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ การกำหนดยุทธศาสตร์ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การสร้างบรรยากาศที่ดี การสร้างระบบสารสนเทศ และเกณฑ์การประเมิน มีค่าน้ำหนักของความแปรปรวนเท่ากับ .55, .49 และ .38 ตามลำดับ ในการสร้างยุทธศาสตร์เชิงรุกของมหาวิทยาลัยราชภัฏ อีกทั้งการสร้างบรรยากาศที่ดี และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการสร้างระบบสารสนเทศ มีค่าน้ำหนักของความแปรปรวนเท่ากับ .97, .26 และ .25 ตามลำดับ และการยืนยันรูปแบบของยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏพบว่า ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและยืนยันรูปแบบยุทธศาสตร์เชิงรุกการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในภาพรวมมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ ในระดับมากที่สุด ส่วนในรายด้านการกำหนดยุทธศาสตร์ การสร้างบรรยากาศที่ดี การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เกณฑ์การประเมิน และการสร้างระบบสารสนเทศ มีความเป็นไปได้ กับความถูกต้อง ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

American Institutes for Research. (2013: 1). ได้นำเสนองานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาวิทยาลัยและการเตรียมพร้อมด้านอาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความพิการ” ระบุว่า การพัฒนาวิทยาลัยและการเตรียมพร้อมด้านอาชีพสำหรับนักเรียนที่มีความพิการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้สามารถกำหนดนโยบายของรัฐในการทำงานที่ดีขึ้น การทำความเข้าใจในกลยุทธ์เพื่อการเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่มีความพิการและความต้องการพิเศษในวิทยาลัยและการสร้างอาชีพในระยะสั้น ให้เหมาะสมกับบริบท การตรวจสอบปัญหาและกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมทั้งการจัดการศึกษาและเพื่อการประกอบอาชีพ หลังสำเร็จการศึกษารวมถึงการสร้างโปรแกรมตัวอย่างในปัจจุบัน และการกำหนดนโยบายที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความพิการที่ประสบความสำเร็จ

Jasmi, et.al. (2015: 1) ได้วิจัยเกี่ยวกับ “ผลกระทบของโมดูลจากอาชีพศึกษาต่อการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยชุมชน” งานวิจัยนี้ใช้แบบทดสอบก่อนและการควบคุมการออกแบบกลุ่มเราตรวจสอบผลของการที่โมดูลการศึกษาอาชีพในการพัฒนาอาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยชุมชน 122 แห่งในประเทศมาเลเซีย ผลของเพศและผลของการทำงานร่วมกันโดยเพศและโมดูลการศึกษาอาชีพในการพัฒนาอาชีพตรวจสอบโดยวิธี MANOVA วิเคราะห์แสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการทดลองและกลุ่มควบคุมในแง่ของการวางแผนอาชีพด้วยตนเองการรับรู้ความสามารถและวุฒิภาวะอาชีพอย่างไรก็ตามยังไม่มีการทำงานร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญที่สังเกตเห็นระหว่างกลยุทธ์และเพศในสามโครงสร้างการพัฒนาอาชีพ มีความสอดคล้องกับมากที่สุด จากการศึกษาการศึกษาอาชีพที่ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยม

Mark, et.al. (2015: 182) ได้วิจัยเรื่อง “วิวัฒนาการของการพัฒนาอาชีพของเด็ก” สรุปได้ว่าปัญหาการพัฒนาอาชีพของเด็กนี้เป็นพิเศษเนื่องจากการพัฒนาอาชีพในวัยเด็กนับเป็นก้าวสำคัญตั้งแต่ตีพิมพ์ครั้งแรกของทั้งสองความคิดเห็นที่สำคัญในการพัฒนาอาชีพเด็กใน ปี 2005 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทความฉบับพิเศษนี้แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในด้านการวิจัยและการตอบสนองของการวิจัยข้อบกพร่องที่เป็นไฮไลต์ทศวรรษที่ผ่านมาในขณะที่มันได้รับการยอมรับว่าในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาพื้นฐานสำหรับวัยรุ่นและการพัฒนาอาชีพการศึกษาวิจัยต่อไปจะให้ความสนใจว่าปัญหานี้เป็นพิเศษเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพของเด็กเป็นวิธีการการวิจัยมีความก้าวหน้าอยู่ช่องว่างในการศึกษาและปัญหาพิเศษต่อมาในทศวรรษเพื่อที่จะหวังว่าสร้างความมีส่วนร่วมที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าและต่อไปในอนาคต

Yoonhee, et.al. (2011: 141) วิจัยเรื่อง “พัฒนาทักษะอาชีพ ผลสัมฤทธิ์และความหวังของนักศึกษาในวิทยาลัย” ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่องที่จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อาจเป็นเหตุผลทางบวกต่อผลประโยชน์ทางอาชีพและช่วยกระตุ้นการศึกษาทางอาชีพศึกษามากขึ้น นอกจากนี้การสร้างกลยุทธ์ยังช่วยสร้างแรงบันดาลใจด้วย เช่น หน่วยงานพัฒนาที่เกี่ยวข้องยังสามารถสร้างกลยุทธ์เพื่อความคาดหวังไปยังนักศึกษาในการปรับตัวกับโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างหน่วยงาน และการจัดการศึกษาและทักษะในการประกอบอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ขอแนะนำให้หน่วยงานด้านการพัฒนาสามารถความหวังเพื่อสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานในการช่วยให้นักศึกษาเตรียมความพร้อมสำหรับโลกของทำงาน ที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คาดฝันในชีวิตและสร้างโอกาสมากขึ้น สามารถเข้าถึงการศึกษาและอาชีพอย่างมีความเชื่อมั่นและมีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส และ เพื่อกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยมีขั้นตอนในการทำวิจัยดังนี้

- 3.1 แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล
- 3.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จำแนกประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ย่อยของการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ย่อยที่ 1 ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 9 คน ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาคณพิการ 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้บริหารด้านการศึกษาโรงเรียนการศึกษาพิเศษไม่ต่ำกว่า 5 ปี หรือมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษไม่ต่ำกว่า 8 ปี
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์คนปัจจุบันหรือตัวแทนผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล
3. ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ช่วยฝ่ายวิชาการโรงเรียนศรีสังวาลย์คนปัจจุบันหรืออดีต หรือเคยทำงานตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการหรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูลด้านงานวิชาการ
4. หัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนศรีสังวาลย์คนปัจจุบันหรืออดีต หรือเคยทำงานตำแหน่งหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษา หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล
5. หัวหน้าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาล 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้ปกครองนักเรียนทั้งหมดให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนหรือหัวหน้าของผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนศรีสังวาลย์คนปัจจุบันหรืออดีต หรือเคยทำงานตำแหน่งหัวหน้าผู้ปกครองไม่ต่ำกว่า 3 ปี หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นบุคลากรที่ดูแลนักเรียนระหว่างเรียนหนังสือที่โรงเรียน หรือตอนหลังเลิกเรียน อาจเป็นญาติพี่น้อง หรือบุคคลที่ผู้ปกครองจ้างเพื่อดูแล หรือทางโรงเรียนคัดเลือกให้ดูแลนักเรียนเป็นการพิเศษ ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ดูแลนักเรียนไม่ต่ำกว่า 5 ปี หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

7. สถานประกอบการที่รับคนพิการเข้าทำงาน 3 แห่ง จำแนกตามจำนวนพนักงานที่ทำงานอยู่ดังนี้

7.1 สถานประกอบการต้องมีจำนวนพนักงานรวมกันมากกว่า 1,000 คน และมีคนพิการเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ ร่วมกับคนปกติ

7.2 สถานประกอบการต้องมีพนักงานรวมกันจำนวนไม่ต่ำกว่า 500 คน และมีคนพิการเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ ร่วมกับคนปกติ

7.3 สถานประกอบการต้องมีพนักงานรวมกันจำนวนไม่ต่ำกว่า 300 คน และมีคนพิการเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ ร่วมกับคนปกติ

วัตถุประสงค์ย่อยที่ 2 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส และวิเคราะห์ TOWS Matrix ขั้นตอนนี้เป็น การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 9 ท่าน ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การศึกษาจำนวน 2 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การศึกษา ความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เป็นที่ยอมรับของสังคมว่ามีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาพิเศษหรือเคยบริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือ ตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

2. ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นเขตพื้นที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ตั้งอยู่หรืออดีตผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

3. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษคนปัจจุบันหรืออดีตผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

4. ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการคนปัจจุบันหรืออดีตผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

5. ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือตัวแทนผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

6. รองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผนงานของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผนงานของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือเคยทำงานตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผนงานของโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีไม่ต่ำกว่า 3 ปี หรือตัวแทนรองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผนงานที่รองผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

7. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือเคยทำงานตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีไม่ต่ำกว่า 3 ปี หรือตัวแทนรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการที่รองผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

8. ครู อาจารย์ฝ่ายวิจัยและพัฒนาของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานฝ่ายวิจัยและพัฒนาของโรงเรียนศรีสังวาลย์หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ไม่ต่ำกว่า 3 ปี หรือตัวแทนผู้อำนวยการที่รองผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

วัตถุประสงค์ย่อยที่ 3 การกำหนดยุทธศาสตร์และประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ แบ่งออกเป็นสองขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดยุทธศาสตร์ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 9 ท่าน โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลชุดเดิมในขั้นตอนที่ 2

2. การประเมินยุทธศาสตร์ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งหมด 7 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่เคยร่วมอยู่ในการวิจัยในขั้นตอนอื่นๆ ดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่มีความรู้ มีความชำนาญในด้านการประเมินยุทธศาสตร์ทางการศึกษาการศึกษาพิเศษ มีประสบการณ์ในการทำงานด้านยุทธศาสตร์ไม่ต่ำกว่า 7 ปี หรือเป็นที่ยอมรับของสังคมว่ามีความเชี่ยวชาญเรื่องของการประเมินยุทธศาสตร์การศึกษา หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

2.2 บุคคลที่มีปัญหาด้านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย แขนหรือขา 1 คน มีคุณสมบัติ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และได้ทำงานในสถานประกอบการร่วมกับคนปกติ มีประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการไม่ต่ำกว่า 2 ปี อาจมีตำแหน่งหัวหน้างานหรือผู้ช่วยหัวหน้างานในสถานประกอบการ

3. ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาพิเศษจำนวน 1 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญจากหน่วยงานการศึกษาพิเศษหรือกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์ในสถานประกอบการ 1 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้ที่ทำงานในตำแหน่งการกำหนดยุทธศาสตร์ของสถานประกอบการ หรือตำแหน่งผู้บริหารในสถานประกอบการที่มีคนพิการร่วมทำงาน มีประสบการณ์งานด้านยุทธศาสตร์ไม่ต่ำกว่า 7 ปี หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาด้านอาชีวศึกษาหรือเทคนิค จำนวน 2 คน มีคุณสมบัติเป็นผู้ อำนวยการหรือผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาสายอาชีพ จัดการศึกษาด้านอาชีว ศึกษาหรือด้านเทคนิค มีประสบการณ์ทำงานในด้านบริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาหรือเทคนิค มีประสบ การณ์ทำงานด้านผู้บริหารอาชีวศึกษาหรือเทคนิคไม่ต่ำกว่า 4 ปี หรือตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายว่า มีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

6. อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติเป็นอดีตผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาหรือเคยทำงานตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือตัวแทนผู้ อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายว่ามีความเหมาะสมในการให้ข้อมูล

3.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้
วัตถุประสงค์ย่อยที่ 1 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ สภาพแวดล้อมภายใน เรื่อง การบริหารจัดการ บุคลากร สถานที่ และ งบประมาณ สภาพแวดล้อมภายนอก เรื่อง กฎหมายคนพิการ นโยบายคนพิการ สังคมและ วัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ และ สถานประกอบการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ซึ่งแบบสัมภาษณ์ (interview form) สามารถหาค่าความถูกต้อง (validity) ได้อย่างเดียวโดยการใช้ผู้เชี่ยวชาญในภาพ รวมด้านเนื้อหา ภาษาและความครอบคลุม (สรายุทธ กันหลง 2555 : 1 ออนไลน์) มีขั้นตอนการสร้าง และตรวจสอบเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วร่างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างให้ ครอบคลุมกรอบแนวคิดและนิยามศัพท์เฉพาะ
 2. นำเสนอร่างแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ
 3. นำร่างแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม ของข้อความและให้ข้อเสนอแนะประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์ ด้านวิจัยและพัฒนา ด้าน การพัฒนาอาชีพ ด้านการจัดการศึกษาและด้านการใช้ภาษาไทย
 4. นำแบบสัมภาษณ์กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- วัตถุประสงค์ย่อยที่ 2 วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพ นักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือตามหลักการของ (Humphrey, 1960) (อ้างถึงใน ศรีณีย์ ยววรรณ, 2554:15) ดังนี้
1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วร่างแบบบันทึก SWOT และ TOWS Matrix
 2. นำเสนอร่างแบบบันทึก SWOT และ TOWS ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของแบบบันทึกเพื่อให้ข้อเสนอแนะ
 3. นำแบบบันทึกที่ได้กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดยุทธศาสตร์และประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ วัตถุประสงค์ย่อยที่ 3 กำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้วร่างแบบประเมินยุทธศาสตร์เกณฑ์การแปลความหมายเป็นมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ลิเคิร์ต (Likert) จากตารางของ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 120-121) มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ (ขวัญดาว แจ่มแจ้ง, 2556:97) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม มากที่สุด / เป็นไปได้มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม มาก / เป็นไปได้มาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม ปานกลาง / เป็นไปได้ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม น้อย / เป็นไปได้น้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม น้อยที่สุด / เป็นไปได้น้อยที่สุด

2. นำเสนอร่างแบบประเมินยุทธศาสตร์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือเพื่อให้ข้อเสนอแนะ

3. นำแบบประเมินที่ได้กลับมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

จุดประสงค์ย่อยที่ 1 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำหนังสือบันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลผ่านคณะกรรมการอุตสาหกรรมเพื่อขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บบันทึกข้อมูลด้วยตัวเองยังสถานที่ทำงานของผู้ให้ข้อมูล กำหนดช่วงเวลาระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2559 ถึง 28 ธันวาคม 2559

จุดประสงค์ย่อยที่ 2 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส ผู้วิจัยทำหนังสือบันทึกข้อความเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านคณะกรรมการอุตสาหกรรม เพื่อจัดสนทนากลุ่ม ณ ห้องประชุมโรงเรียนศรีสังวาลย์ ในวันที่ 27 เดือนมิถุนายน 2561 เวลา 8.00 น.- 17.00 น. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บบันทึกข้อมูลด้วยตัวเอง

จุดประสงค์ย่อยที่ 3 การกำหนดยุทธศาสตร์และประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ ผู้วิจัยทำหนังสือบันทึกข้อความเชิญผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผ่านคณะกรรมการอุตสาหกรรม เพื่อจัดสนทนากลุ่ม ณ ห้องประชุมโรงเรียนศรีสังวาลย์ ในวันที่ 28 เดือนมิถุนายน 2561 เวลา 13.00 น.- 17.00 น. ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บบันทึกข้อมูลด้วยตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

จุดประสงค์ย่อยที่ 1 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายใน เรื่องการบริหารจัดการ บุคลากรสถานที่ และ งบประมาณ สภาพแวดล้อมภายนอก เรื่อง กฎหมายคนพิการ นโยบายคนพิการ สังคมและวัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ และ สถานประกอบการ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของ แนน้อย ย่านวารี (2553:5)

จุดประสงค์ย่อยที่ 2 การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของของสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis ของนันทิยา หุตานูวัตร และณรงค์ หุตานูวัตร (2545:48) และ TOWS Matrix ของ Koontz, and Weihrich (2008)

จุดประสงค์ย่อยที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยจำนวนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม มากที่สุด/เป็นไปได้มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีมีความเหมาะสม มาก/เป็นไปได้มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสม ปานกลาง/เป็นไปได้ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีมีความเหมาะสม น้อย/เป็นไปได้น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม น้อยที่สุด/เป็นไปได้น้อยที่สุด

จากข้อมูลวิธีดำเนินการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโรงเรียนศรีสังวาลย์ วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์และประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลการวิจัย เครื่องมือวัด และการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผู้ให้ข้อมูลการวิจัย	เครื่องมือวัด	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์	การศึกษาสภาพแวดล้อมเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์	สัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาคนพิการ 1 คน 2. ผู้บริหารผู้ปกครอง ครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ 5 คน 3. สถานประกอบการที่รับคนพิการเข้าทำงาน 3 แห่ง	แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง	-วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)
2. เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของโรงเรียนศรีสังวาลย์ในการพัฒนาอาชีพ	วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของโรงเรียนศรีสังวาลย์ต่อการพัฒนาอาชีพจากข้อมูลที่ได้ข้างต้น วิเคราะห์ TOWS Matrix	สนทนากลุ่ม	ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การศึกษา 2 คน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา 1 คน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 1 คน ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผนงาน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน ครูฝ่ายวิจัยและพัฒนา 1 คน รวมจำนวน 9 คน	แบบบันทึก	-วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	ผู้ให้ข้อมูลการวิจัย	เครื่องมือวัด	การวิเคราะห์ข้อมูล
3. กำหนดยุทธศาสตร์และประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนอาชีวโรงเรียนศรีสังวาลย์	กำหนดยุทธศาสตร์	สนทนากลุ่ม (Focus group)	ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การศึกษา 2 คน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา 1 คน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 1 คน ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผนงาน 1 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 คน ครูฝ่ายวิจัยและพัฒนา 1 คน รวมจำนวน 9 คน	แบบบันทึก	- วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) - ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ประเมินตรวจสอบและปรับปรุงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์	สนทนากลุ่ม (Focus group)	ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์จำนวน 1 คน คนพิการที่สำเร็จการศึกษาและได้ทำงานในสถานประกอบการร่วมกับคนปกติ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาพิเศษจำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์ในสถานประกอบการ 1 คน ผู้เชี่ยวชาญในการจัดอาชีวศึกษาหรือเทคนิค จำนวน 2 คน อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์ 1 คน รวมทั้งหมด 7 คน	แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้	- ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพคนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการพัฒนาอาชีพในโรงเรียนศรีสังวาลย์ วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสของโรงเรียนศรีสังวาลย์ในการพัฒนาอาชีพ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพโรงเรียนศรีสังวาลย์ และเพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

4.2 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

4.3 ผลการวิเคราะห์การกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

4.1 ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของการพัฒนาอาชีพ

นักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในเรื่อง การบริหารจัดการ บุคลากร สถานที่ และงบประมาณ และ ผลการวิเคราะห์การศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกเรื่อง กฎหมายคนพิการ นโยบายคนพิการ สังคมและวัฒนธรรม แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ และสถานประกอบการ พบว่า

4.1.1 ด้านการบริหารจัดการ

“โรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นโรงเรียนเอกชนเป็นโรงเรียนที่มีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลทุกคน และโรงเรียนเอกชนเกือบจะทุกแห่งจะประสบปัญหาการบริหารที่คล้ายๆ กันคือการขาดความต่อเนื่องด้านบุคลากรครู ครูเข้ามาทำงานได้ระยะหนึ่งก็จะสอบบรรจุเข้าทำงานราชการ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการสอน การทำโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ บางครั้งไม่สำเร็จเนื่องจากผู้ดูแลโครงการ ลาออกก่อนกิจกรรมนั้นๆ จะสำเร็จ”

(ผู้อำนวยการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เรื่องการบริหารบุคลากรนี้เป็นปัญหาใหญ่มากทำให้ทุกอย่างขาดความต่อเนื่องต้องเริ่มฝึกหัดครูใหม่อยู่ตลอดเวลา รวมถึงผู้บริหารก็มีการเปลี่ยนค่อนข้างบ่อย ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง ซึ่งแนวทางแก้ไขก็ค่อนข้างทำได้ยาก เพราะโรงเรียนเอกชนจะให้สวัสดิการเทียบเท่าของภาครัฐคงเป็นไปได้ ภาครัฐควรช่วยเหลือจัดสวัสดิการให้ภาครัฐและเอกชนมีความเท่าเทียมกัน ด้านการตัดสินใจต่างๆ ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำได้เต็มตัว การตัดสินใจต่างๆ ยังต้องมาจากมูลนิธิฯ เป็นหลัก โรงเรียนไม่สามารถตัดสินใจได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ทักษะและประสบการณ์ที่มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในขบวนการทำงานกลุ่ม และสามารถชี้แนะ และมีแนวทางการพัฒนาบุคลากรมีความจำเป็นอย่างมาก ยิ่งระดับผู้บริหารด้วยแล้วต้องมีเรื่องทัศนคติและความเป็นผู้นำอย่างสูง เพื่อช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรทุกคนในโรงเรียน อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ เรื่อง ต้องมีหัวใจของความเป็นครูและอยากสอนหนังสือเป็นหลักไม่ใช่แค่ทำงานตามหน้าที่ ต้องใส่ใจรายละเอียดของความเป็นครูกับนักเรียนและขยันหาความรู้ใหม่มาพัฒนาตัวเองและนักเรียนอยู่เสมอ ยกตัวอย่างเช่นช่วงปิดเทอมอาจให้ครูเข้าไปทำงานหรือฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการต่างๆ เพื่อนำความรู้และทักษะที่ได้ไปศึกษาเข้ามาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเป็นปัจจุบันตรงกับตลาดแรงงานต้องการ”

(รองผู้อำนวยการ)

“ในแง่ของการบริหารของโรงเรียนเห็นควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพประเด็นนี้สอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลทุกคน และนำเสนออาชีพที่เด็กนักเรียนสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริงในสถานประกอบการ เช่นการส่งเสริมคอมพิวเตอร์ งานขาย การตลาด และต้องมีการปรับนำการศึกษาเรื่องการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาปรับใช้ หรือเชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการนั้นๆ สถานประกอบการยินดีเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายในตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการบริหารจัดการ

ที่	การบริหารจัดการ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				ตำแหน่ง/ระดับ หน้าที่
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
											ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
1	โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
2	ผู้บริหารก็มีการเปลี่ยนค่อนข้างบ่อย	/	/	/	/	/	X	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2
3	ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง	X	/	/	/	/	/	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2
4	ขาดทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ	/	/	/	/	/	X	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2
5	เห็นควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
6	เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน เห็นควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการรองลงมาคือร้อยละ 55.56 ผู้บริหารก็มีการเปลี่ยนค่อนข้างบ่อย ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง ขาดทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ สังเกตข้อมูลเรื่องการบริหารจัดการนี้ทางสถานประกอบการจะไม่ได้ให้ข้อมูลมากนักเนื่องจากไม่ได้มีส่วนทำงานภายในโรงเรียน

4.1.2 ด้านบุคลากร

“ปัญหาด้านบุคลากรภายในโรงเรียนมีค่อนข้างเยอะมาก โดยเฉพาะบุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ โดยเฉพาะประสบการณ์สอนงานด้านสายอาชีพ โรงเรียนควรส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสายอาชีพให้มากยิ่งขึ้นบุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นครู โดยเฉพาะระดับผู้นำฝ่ายต่างๆ ต้องมีจิตสำนึกที่มากกว่าการสอนหนังสือ ต้องทำงานส่วนอื่นเพิ่มเติมมากกว่าในภาระหน้าที่กำหนดเพื่อเด็กพิการมากกว่าปกติ นอกจากเรื่องความเป็นผู้นำแล้ว ต้องมีคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงานของตัวเองสูงอีกด้วย แนวทางการพัฒนาบุคลากรอาจต้องให้ครูหรือบุคลากรเข้าไปมีส่วนร่วมในสถานประกอบการ”

(ผู้อำนวยการ)

“โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อยทั้งในระดับฝ่ายบริหารและระดับครูผู้สอนทำให้โรงเรียนขาดความต่อเนื่องในการทำงานและขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอาชีพในสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดการศึกษาด้านอาชีพ”

(หัวหน้าผู้ปกครอง)

“ไม่ใช่แค่โรงเรียนเท่านั้นที่มีปัญหาด้านบุคลากรขณะนี้สถานประกอบการเองก็พบปัญหาด้านแรงงานฝีมืออาชีพด้วยเช่นกัน ปัจจุบันขาดพนักงานกลุ่มระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก และนักเรียนปัจจุบันยังขาดเรื่องการมีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์นักเรียนนิยมเรียนต่อในระดับปริญญาตรีทำให้ไม่มีแรงงานระดับอาชีวศึกษา”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

ตารางที่ 4.2 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายในตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านบุคลากร

ที่	ด้านบุคลากร	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				แสดงความคิดเห็น ลำดับที่					
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น							
		ผู้	เชี่ยวชาญ	ผู้	บริหาร/อาจารย์	บุ	คลากรที่	ส	ถาน	พ	ระ	ก	อบ	ค		ว	ร	อ	ย	ล
1	โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อย	/	/	/	/	/	/	X	X	X	6	66.67	3	33.33	1					
2	ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอาชีพ	X	/	/	/	/	/	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2					
3	บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ	X	/	/	/	/	/	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2					
4	จริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน	/	/	/	/	/	X	/	X	X	6	66.67	3	33.33	1					
5	บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์	/	/	/	/	/	X	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2					

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 66.67 เห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อยและจริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงานมีความสำคัญมากสำหรับบุคลากร รองลงมาร้อยละ 55.56 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการฝึกอาชีพ บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ จริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานประกอบการไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลตรงส่วนนี้เนื่องจากไม่ได้เข้ามามีบทบาทภายในโรงเรียน

4.1.3 ด้านสถานที่

“สถานที่ของโรงเรียน มีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการที่ระดับหนึ่ง แต่สถานที่สำหรับฝึกการออกกำลังกาย หรือสำหรับการฝึกอาชีพยังไม่เพียงพอ สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ โรงเรียนถูกออกแบบมาเพื่อนักเรียนพิการอยู่แล้วหากจะมีห้องเรียนสำหรับฝึกอาชีพหรือสอนสายอาชีพเพิ่มขึ้นน่าจะทำได้โดยไม่ติดปัญหาอะไร อาจแค่เพิ่มเติมเครื่องมือในการฝึกอาชีพนั้นๆ เข้าไปในห้องเรียนต่างๆ”

(ผู้อำนวยการ)

“สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการและสถานที่ของโรงเรียนศรีสังวาลย์มีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพอยู่แล้วเพราะโรงเรียนถูกออกแบบมาเพื่อ นักเรียนพิการโดยเฉพาะ แต่ที่น่าจะขาดคือสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทั้งนี้สถานประกอบการยินดีช่วยเหลือและสนับสนุนวัสดุในการฝึกอาชีพ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกงานหากโรงเรียนมีการขอความร่วมมือช่วยเหลือเข้ามาทางสถานประกอบการ”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

ตารางที่ 4.3 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายในตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสถานที่

ที่	สถานที่	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				หน้าผู้เปิดเผยข้อมูล
		ผู้เชี่ยวชาญ			ผู้บริหาร/อาจารย์			บุคลากรที่เกี่ยวข้อง			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
		ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร/อาจารย์	บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	สถานประกอบการ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ						
1	สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
2	สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
3	ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ	X	/	/	/	/	/	X	X	X	5	55.56	4	44.44	2

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่าสถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ และ สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ รองลงมาคือร้อยละ 55.56 ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนยังขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

4.1.4 ด้านงบประมาณ

“งบประมาณจากทางภาครัฐอย่างเดียวยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ เพราะจำนวนนักเรียนมีน้อย และจำนวนครูที่ใช้ดูแลนักเรียนค่อนข้างมากกว่านักเรียนปกติ ทำให้ต้องใช้งบประมาณในการจ้างครูค่อนข้างสูงมาก ประกอบกับโรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเทอมหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ จากนักเรียน ทำให้งบประมาณต่างๆ ต้องจำกัดตามไปด้วย”

(ผู้อำนวยการ)

“ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องเงินสนับสนุนจากทางภาครัฐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ ให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นตลอด สอดคล้องกับการให้ข้อมูลของ สถานประกอบการว่าโรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม รวมถึงมีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลืออยู่บ้างเนื่องจากเคยเข้าร่วมบริจาคเงินให้กับทางโรงเรียน”

(กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

“นอกจากปัญหาเรื่องงบประมาณที่มีจำกัดแล้วยังพบปัญหาเรื่องการขอใช้เงินงบประมาณจัดทำโครงการจากคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ซึ่งบางครั้งคณะกรรมการบริหารโรงเรียนยังไม่เข้าใจกิจกรรมและการดำเนินงานหรือโครงการต่างๆ ของทางโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถของงบประมาณมาใช้ได้ทันตามวัตถุประสงค์หรือโครงการต่างๆ ที่โรงเรียนกำหนดไว้ ทำให้ครูและบุคลากรทำงานยากลำบากตามไปด้วย จนบางครั้งถูกตรวจสอบอย่างละเอียดจนหลายโครงการเสร็จไม่ทันตามแผนที่กำหนดไว้และส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนตามไปด้วย”

(รองผู้อำนวยการ)

“เงินที่ได้รับจากภาครัฐควรปรับเพิ่มขึ้นตามค่าครองชีพทุกๆ ปีหรือทุกสองปี เนื่องจากโรงเรียนต้องมีการพัฒนาบุคลากรให้เรียนรู้พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา รวมถึงต้องนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการศึกษาใช้พัฒนาเด็กเทคนิคต่างๆ สำหรับคนพิการ ในการอบรมแต่ละครั้งต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ยิ่งงานของคนพิการหากต้องการพัฒนาอย่างจริงๆ จึงต้องเดินทางไปศึกษาดูงานจากประเทศต่างๆ ที่ให้ความสำคัญกับคนพิการจริงๆ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา เยอรมัน ภาครัฐควรช่วยสนับสนุนกิจกรรมเพื่อคนพิการของไทยได้รับสิทธิของตัวเองตามที่สมควร”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“ควรดึงภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรม โครงการต่างๆ ของทางโรงเรียน หากทางโรงเรียนเชิญสถานประกอบการเข้ามาร่วมจัดโครงการหรือกิจกรรม สถานประกอบการก็ยินดีเข้าช่วยเหลือและร่วมจัดโครงการต่างๆ กับทางโรงเรียนแน่นอน เป็นการทำโฆษณาของทางสถานประกอบการอยู่ โรงเรียนต้องมีทีมงานและบุคลากรที่ดูแลเรื่องติดต่อประสานงานกับองค์กรภายนอกให้มากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยดึงหน่วยงานภาคเอกชนภายนอกเข้ามาช่วยเหลือกิจกรรมในโรงเรียนหากจากรัฐบาลอย่างเดียวคงไม่ได้เนื่องจากภาครัฐทำงานค่อนข้างช้าและมีปัญหาเรื่องอื่นที่ใหญ่และสำคัญกว่าจึงควรหาทางสนับสนุนจากภาคเอกชนเป็นหลัก”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ทางสถานประกอบการให้ข้อมูลว่า ไม่ว่าจะทางโรงเรียนจะติดต่อไปที่สถานประกอบไหน สถานประกอบการเกือบทุกแห่งยินดีช่วยเหลือโรงเรียนอย่างเต็มที่แน่นอน ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

ตารางที่ 4.4 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายในตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านงบประมาณ

ที่	งบประมาณ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				ประเด็นที่ สำคัญ
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
											ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
1	โรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100	0	0	1
2	มีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100	0	0	1
3	ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน	/	/	/	/	/	X	X	X	X	5	55.56	5	44.44	3
4	โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ	/	/	/	/	/	X	X	X	X	5	55.56	4	44.44	3

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม และโรงเรียนมีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ รongลงมาร้อยละ 55.56 ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจนและโรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ

4.1.5 ด้านกฎหมายคนพิการ

“รัฐจำเป็นต้องเป็นผู้ออกแบบและวางแผนด้านกฎหมายคนพิการ โดยต้องใส่ใจในรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษาหรือคุณภาพการเรียนรู้ ต้องเข้าใจการเรียนการสอนของคนพิการที่มีแตกต่างกัน เน้นกฎหมายที่เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์สร้างความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง การถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายแรงงานอย่างจริงจัง เพื่อให้นักเรียนพิการทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกับบุคคลปกติ”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“รัฐได้มีการกำหนดสิทธิต่างๆ ของคนพิการไว้ชัดเจนและมีการกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุมมาก แต่ปัญหาสำคัญของภาครัฐคือการขาดการประชาสัมพันธ์และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกๆ ฝ่ายทุกหน่วยงานทราบและคนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ควรแจ้งเรื่องสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้หน่วยงานต่างๆ รับทราบด้วยตั้งแต่ระดับบนถึงระดับล่างเพื่อให้เข้าใจตรงกันทุกหน่วยงาน ปัญหาปัจจุบันหน่วยงานของรัฐเองบางหน่วยขาดความเข้าใจ บางครั้งคิดว่าคนพิการเป็นภาระของสังคม ไม่ยอมเปิดใจ ไม่ยอมแก้ไขปัญหาที่เจอ อนาคตอาจต้องใช้กฎหมายเข้าบังคับให้ถือปฏิบัติทุกหน่วยงาน”

(ตัวแทนผู้ประกอบการ)

“ในเรื่องคนพิการในประเทศไทยค่อนข้างขาดโอกาสในการรับรู้ รับทราบข้อกำหนดต่างๆ ขนาดข้อกำหนดคนพิการภายในประเทศยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ยิ่งเป็นระดับสากลแล้วยิ่งไม่มีคนพิการไปศึกษาอย่างลึกซึ้งแน่นอนเนื่องจากการอ่านภาษาอังกฤษยังเป็นปัญหาใหญ่ของคนพิการ ขาดการสนับสนุนในการเรียนรู้เรื่องกฎหมาย แนวทางช่วยเหลือ หน่วยงานรัฐต้องส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งข้อกำหนดภายในประเทศไทยเองก็ต้องศึกษาให้มากขึ้นด้วย”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ตัวอย่างกฎหมายที่ออกมาว่ากำหนดให้สถานประกอบการที่มีพนักงานหนึ่งร้อยคนต้องมีคนพิการหนึ่งคนเข้าทำงานนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่กฎหมายก็ยังเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีทางเลือกไม่ต้องรับคนพิการเข้าทำงานก็ได้ หากใช้วิธีส่งเงินสมทบเข้ากองทุน สถานประกอบการส่วนใหญ่จึงหันมาเลือกใช้วิธีนี้เพราะสะดวกกว่าจะต้องรับคนพิการหนึ่งคนเข้ามาทำงาน”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“สถานประกอบการมีความต้องการคนพิการเข้าทำงานหลายตำแหน่ง เนื่องจากเป็นข้อบังคับของกฎหมายทางภาครัฐ แต่ปัญหาที่สถานประกอบการส่วนใหญ่พบคือคนพิการไม่มีวุฒิการศึกษาเหมาะสมกับตำแหน่งงานที่เปิดรับ รวมถึงสถานที่ทำงานของสถานประกอบการบางแห่งยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับกับคนพิการจึงเลือกส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามสัดส่วนที่รัฐกำหนดสะดวกที่สุด”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

ตารางที่ 4.5 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านกฎหมายคนพิการ

ที่	กฎหมายคนพิการ	ผู้ให้ข้อมูล										ความคิดเห็น				ประเด็นที่ สำคัญ
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ		แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น				
										ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ			
1	การกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน	/	/	/	/	X	/	/	/	/	8	88.89	1	11.11	4	
2	การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม	/	/	/	/	/	X	/	/	/	8	88.89	1	11.11	4	
3	การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ	/	/	/	/	X	X	/	/	/	7	77.79	2	22.21	6	
4	ขาดโอกาสในการรับรู้ รับทราบข้อกฎหมาย	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1	
5	ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1	
6	ขาดการประชาสัมพันธ์	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นว่า ด้านกฎหมายของคนพิการยังขาดการให้ความรู้และสิทธิต่างๆ ของคนพิการ ในหน่วยงาน ขาดความเข้าใจด้านกฎหมายคนพิการและการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง รองลงมาร้อยละ 88.89 เห็นว่า รัฐกำหนดกรอบและสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจนและครอบคลุมแล้ว ส่วนการไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการเป็นลำดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 77.78 เป็นที่น่าสังเกตว่าบุคคลกรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการและผู้ปกครองไม่แสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องการกำหนดสิทธิต่างๆ ด้านกฎหมายไว้ชัดเจน การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุมและการไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ

4.1.6 ด้านนโยบายคนพิการ

“นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน แต่โรงเรียน สถานประกอบการหรือสังคมส่วนใหญ่ยังไม่รับทราบถึงนโยบายต่างๆ เหล่านั้น ไม่เข้าใจข้อปฏิบัติหรือสิทธิต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ สอดคล้องกับข้อมูลของ”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ภาพรวมส่วนใหญ่ของสังคมในประเทศไทยยังคงมองว่าคนพิการเป็นภาระของสังคม ตรงประเด็นนี้ทางสถานประกอบการให้ข้อมูลแนะนำเพิ่มเติมว่าควรเริ่มปรับทัศนคติผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานคนพิการต่างๆ ตั้งแต่ระดับผู้นำก่อน และค่อยเพิ่มน้ำหนักข้อมูลให้กับผู้ปฏิบัติงานระดับรองลงมา”

(ตัวแทนผู้ประกอบการ)

“ต้องมีการอธิบายให้บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเปิดใจยอมรับและให้โอกาส โดยมีการเน้นใช้คำพูดอย่างชัดเจนว่า “เข้าใจ เข้าถึง รับผิดชอบ” เพราะถ้าไม่เข้าใจ ไม่เข้าถึง ก็จะรับเรื่องนโยบายต่างๆ ของคนพิการไม่ได้แน่นอน ต้องเปิดใจยอมรับและให้โอกาส”

(ผู้อำนวยการ)

“หน่วยงานกระทรวงต่างๆ ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบต้องทำงานกันอย่างจริงจังและประสานงานกันในแต่ละกระทรวง เพราะปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นนโยบายของกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษา กระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงการคลังมีข้อกำหนดไว้ดีแล้วแต่ไม่มีหน่วยงานที่มาประสานต่อไม่มีศูนย์กลางในการรับเป็นผู้ดำเนินการตามเรื่องให้ ทำให้บางครั้งคนพิการก็ขาดโอกาส ในส่วนของสถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการเข้าทำงานเป็นจำนวนมาก แต่ติดปัญหาเรื่องสถานที่ทำงานไม่ได้ออกแบบรองรับสำหรับคนพิการ จึงเลือกส่งเงินสมทบเข้ากองทุนแทน แต่ถ้าเป็นสถานประกอบการที่ก่อสร้างใหม่จะเตรียมทำสถานที่อำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการไว้ ทำให้คนพิการมีทางเลือกในการเข้าทำงานเพิ่มมากขึ้นแต่ถ้าจะให้สถานประกอบการที่เปิดมานานแล้วต้องมาปรับปรุงสถานที่ทำงานให้รองรับคนพิการ ลงทุนทำสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มสำหรับคนพิการ ทางสถานประกอบการคงไม่ลงทุนเพราะเป็นการเพิ่มต้นทุนที่สูงขึ้น”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ให้ความสำคัญและดูแลคนพิการมากขึ้น และการใช้กฎหมายหรือนโยบายใดๆ ควรมีการปรึกษากับกลุ่มสถานประกอบการด้วยเพื่อจะได้ทราบข้อมูลปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในสถานประกอบการ บางครั้งสถานประกอบการไม่ทราบนโยบายคนพิการ จะทราบเฉพาะในส่วนข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเท่านั้น”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านนโยบายคนพิการ

ที่	นโยบายคนพิการ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				พื้นที่ได้เป็นอันดับ
											แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
		ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร/อาจารย์			บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
1	นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
2	การส่งเงินสมทบเข้ากองทุน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
3	คนพิการเป็นภาระของสังคม	X	X	X	X	/	/	/	/	/	5	55.56	4	44.44	5
4	สถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ	/	/	/	/	/	X	/	/	/	8	88.89	1	11.11	3
5	ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ	/	/	/	/	X	X	/	/	/	7	77.78	2	22.22	4

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นว่านโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดไว้ชัดเจนรวมถึงนโยบายการส่งเงินสมทบเข้ากองทุน รองลงมาร้อยละ 88.89 เห็นด้วยกับสถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ รองลงมาคือร้อยละ 77.78 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงร้อยละ 55.56 พุดถึงคนพิการเป็นภาระของสังคม เหตุนี้จะต้องมีการให้ความรู้ด้านสายอาชีพที่ช่วยสนับสนุนให้คนพิการได้มีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการร่วมกับสังคมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4.1.7 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

“หน่วยงานรัฐขาดการประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนในวงกว้าง ประชาชนบางส่วนไม่เคารพสิทธิของคนพิการ ไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับสิทธิของคนพิการ”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“สังคมทั่วไปยังขาดความรู้เรื่องกฎหมายของคนพิการ และไม่สนใจสิทธิที่คนพิการพึงได้ยกตัวอย่างเช่น ที่จอดรถสำหรับคนพิการ สถานประกอบการบางแห่งก็ยังไม่สนใจเรื่องการปรับตัวในสถานที่ทำงานว่าต้องมีคนพิการเข้ามาร่วมงานด้วย รวมถึงไม่ลงทุนปรับเปลี่ยนสถานที่ให้รองรับคนพิการเพื่ออยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมได้ ทั้งที่การปรับตัวในสังคมของคนพิการสามารถปรับตัวได้”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“ปัจจุบันคนพิการได้รับการสนับสนุนเป็นรูปธรรมมากขึ้นกว่าสมัยก่อนค่อนข้างมากในบางเรื่อง เช่นการจัดการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิก กิจกรรมนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นเพียงสิ่งเดียวอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมมากที่สุด เรื่องกีฬานี้ทำให้ทุกคนมีความเห็นตรงกันว่าเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการมากขึ้น นอกจากด้านกีฬาแล้วส่วนงานอื่นก็ยังไม่ค่อยชัดเจนไม่เป็นรูปธรรม โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมอาชีพ ควรกระจายความรู้และสิทธิต่างๆ ของคนพิการให้หน่วยงานท้องถิ่นรับทราบชัดเจนมากขึ้น ให้ข้อมูลเสริมตรงกันเรื่องนี้ว่าคนพิการสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ โดยเจ้าหน้าที่รัฐต้องทำงานหนักมากขึ้นและเข้มแข็งกว่าที่ผ่านมา ไม่ว่าจะหน่วยงานใดก็ตามต้องทำงานร่วมกันให้มากขึ้น สร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการในท้องถิ่นตัวเองให้ชัดเจนเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ดีกว่าการสนับสนุนเป็นเงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพตรงประเด็นนี้เป็นเพียงการแก้ปัญหาแค่เพียงชั่วคราวไม่สามารถช่วยคนพิการได้ในระยะยาว”

(ผู้อำนวยการ)

“สังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยยังมีปัญหาค่อนข้างมากเกี่ยวกับข้อมูลเรื่องของการคุ้มครองสิทธิประโยชน์คนพิการ โดยเฉพาะในสถานประกอบการเองหลายแห่งสังคมของพนักงานปกติยังมองคนพิการเป็นภาระของสถานประกอบการนั้นๆ วัฒนธรรมการทำงานร่วมกันกับคนพิการยังไม่เป็นที่ยอมรับในหน่วยงาน สถานประกอบการยังไม่จัดทำรูปแบบให้เห็นชัดเจนต่างๆ ที่คนพิการสามารถอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคมได้”

(รองผู้อำนวยการ)

ตารางที่ 4.7 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสังคมและวัฒนธรรม

ที่	สังคมและวัฒนธรรม	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				พื้นที่ ที่ ได้ พบ ผู้ ให้ ข้อมูล	
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น			
											ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
1	การสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	X	8	88.89	1	11.11	3
2	การปรับตัวในสังคมของคนพิการ	/	/	/	/	/	X	/	/	/	/	8	88.89	1	11.11	3
3	การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการ	/	/	/	/	X	X	/	/	/	/	7	77.79	2	22.21	5
4	สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
5	การอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่าสังคมยอมรับความสามารถของคนพิการและการอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม รองลงมาคือร้อยละ 88.89 ให้ข้อมูลคล้ายตามกันการสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ และร้อยละ 77.79 พูดถึงเรื่องการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการเป็นความเห็นสุดท้าย

4.1.8 ด้านแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“แผนคุณภาพชีวิตคนพิการขาดการนำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไปใช้ให้เกิดเป็นรูปธรรม ปัจจุบันแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีการเขียนและกำหนดไว้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ เช่น กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเรียบร้อยแล้วเป็นประจำทุกปีแต่ยังขาดการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปและคนพิการ รวมถึงในสังคมส่วนรวมยังไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทำให้เกิดปัญหาไม่เข้าใจกระบวนการ วิธีการและการให้การช่วยเหลือสนับสนุนจากหน่วยงานทำได้ยาก”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนั้นกำหนดไว้อย่างดีในทุกหัวข้อ แต่ปัญหาอยู่ที่คนพิการและคนในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการยังไม่ทราบว่าแผนพัฒนาฯ เป็นอย่างไร เพราะไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ ทราบเฉพาะคนทำงานในกลุ่มเล็กๆ หรือแค่เฉพาะแกนนำเท่านั้น ไม่มีการกระจายข้อมูลส่วนนี้ให้คนทั่วไปในสังคมส่วนรวมทราบด้วย โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถานประกอบการต่างๆ ก็ควรทราบแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะจุดเด่นของแผนที่เขียนไว้ชัดเจนเรื่อง **“คนพิการอยากเรียนต้องได้เรียน ต้องมีการพัฒนาร่วมกันทั้งสี่ด้าน คือ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และ การมีงานทำ”** และต้องให้ภาครัฐผลักดันให้เกิดขึ้น เพื่อให้การทำงานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ตั้งแต่การศึกษา การแพทย์ อาชีพ ไปจนถึงการมีทำงาน”

(ผู้อำนวยการ)

ตารางที่ 4.8 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ที่	แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				จำนวนผู้ ให้ข้อมูล
		ผู้เชี่ยวชาญ		ผู้บริหาร/อาจารย์		บุคลากรที่เกี่ยวข้อง		สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
											ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
1	แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน	/	/	/	/	X	X	/	/	/	7	77.78	2	22.22	4
2	ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
3	สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
4	ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และการมีงานทำร่วมกัน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่าแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และการมีงานทำร่วมกัน มีเพียงร้อยละ 77.78 ให้ข้อมูลว่าแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน จะสังเกตเห็นว่าผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการไม่มีการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอาจเป็นเพราะว่าไม่มีความรู้ทางด้านนี้

4.1.9 ด้านการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ

“ด้านการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพประสบปัญหาค่อนข้างมากในกลุ่มอาชีพคนพิการ คนพิการที่ได้รับการฝึกอาชีพส่วนใหญ่จะแค่พอทำงานได้ ยังขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำนั้นๆ ขาดทักษะต่อยอดในด้านอาชีพขั้นสูงทำให้ผลผลิตที่ออกมายังไปสู่ตลาดการค้าขายได้ยากขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง และขาดการแนะนำของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ฝึกอาชีพรวมถึงขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าที่ผลิตจากฝีมือคนพิการเพื่อให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงสินค้าของที่ผลิตจากฝีมือของคนพิการทำขายได้ และจะสามารถทำให้คนพิการสร้างอาชีพอิสระให้ตัวเองได้มากขึ้น ภาครัฐควรจัดสรรเรื่องเหล่านี้อย่างจริงจังซึ่ง และสถานประกอบการเองยังไม่เคยได้รับการติดต่อประสานงานเรื่องแหล่งจำหน่ายสินค้าฝากขายของคนพิการเช่นกัน และสถานประกอบการยินดีให้ความร่วมมือในการจัดช่องทางจำหน่ายให้กับกลุ่มสินค้าที่ผลิตจากคนพิการด้วยความเต็มใจ และอยากช่วยเหลือในทุกช่องทางหากมีการประสานงานขอความช่วยเหลือเข้ามาภายในสถานประกอบการ”

(สถานประกอบการ)

“นักเรียนพิการยังขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง และบางครั้งไม่มีการแบ่งแยกความถนัดของนักเรียนแต่ละคน ไม่มีอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้ ส่วนใหญ่อาชีพที่ฝึกจะเป็นอาชีพอิสระเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนั้นก็ไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัวของตัวเองได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาอายุยังน้อยอยู่มาก ควรส่งเสริมเรื่องการศึกษาต่อด้านอาชีพกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการเข้าไปด้วยเพื่อเป็นทางเลือกให้กับนักเรียนพิการ ช่วยให้นักเรียนพิการเรียนจบมีงานทำในสถานประกอบการได้อย่างยั่งยืน”

(ตัวแทนหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษา)

“ควรส่งเสริมให้คนพิการได้เรียนต่อในสายอาชีพและส่งเสริมให้คนพิการมีงานทำจะทำให้เขาสามารถดูแลตัวเองและครอบครัวได้เพราะสถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน ปัญหาใหญ่ของนักเรียนพิการคือเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วไม่สามารถหาที่ศึกษาต่อในระดับสายอาชีพได้ สถานศึกษามีชื่อเสียงเกือบทุกแห่งยังไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนพิการเข้าไปเรียนร่วมด้วย จะสังเกตได้จากข้ออ้างในการไม่รับนักเรียนพิการเข้าศึกษาต่อคือ สถานที่ไม่อำนวยความสะดวกนักเรียนพิการ ซึ่งทางภาครัฐก็ไม่ได้บังคับให้โรงเรียนต่างๆ เหล่านั้นจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมเพื่อรองรับนักเรียนพิการแต่อย่างใด ทำให้นักเรียนที่จบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก”

(สถานประกอบการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“นักเรียนพิการส่วนใหญ่ถ้าได้รับการฟื้นฟูทางการศึกษา หรือส่งเสริมความสนใจ ความถนัด ด้านอาชีพที่ตัวเองสนใจเป็นพิเศษแล้ว ก็จะมีความสามารถตามศักยภาพเต็มที่อยู่แล้วเพราะจิตใจของ นักเรียนพิการจะสู้เกินกว่าคนปกติทั่วไปอยู่แล้ว และถ้าสังคมและคนรอบข้างหรือสถานประกอบการ เข้าใจและให้โอกาส ความจำเป็นพิเศษอื่นใดก็อาจไม่ต้องมี หรือถ้าจำเป็นต้องใช้ความจำเป็นพิเศษเพิ่ม ควรเป็นเรื่องการอำนวยความสะดวกหรือแก้ไขสถานที่ต่างๆ ที่สามารถให้คนพิการเข้าถึงได้สะดวก เหมาะสมกับคนพิการก็เพียงพอแล้ว ยกตัวอย่างที่โรงเรียน ครูผู้สอนจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียน ตามกลุ่มงานต่างๆ ที่ตัวนักเรียนเองสนใจ”

(ตัวแทนผู้ปกครอง)

“ในแง่ของหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ส่วนนี้โรงเรียนมองว่าไม่มี ความจำเป็นเพราะการทดสอบเหล่านั้นไม่ได้วัดความสามารถที่แท้จริงไม่ว่าจะเป็นคนปกติหรือคนพิการก็ ตาม ควรพัฒนาที่ภาพรวมก่อน โดยอาจไปแก้ที่กระบวนการศึกษา สังคม วัฒนธรรม รวมถึงพัฒนาคุณภาพ ของครูผู้สอนเป็นอันดับแรกๆ มากกว่า เพราะว่าครูจะเป็นคนถ่ายทอด เป็นคนพัฒนาและกำหนดมาตรฐาน ให้กับนักเรียน ถ้าครูดี ครูเก่ง ก็จะได้นักเรียนที่ดีและเก่งตามไปด้วย นอกจากนี้ทางโรงเรียนจะเน้น และส่งเสริมให้ความสำคัญในเรื่องการประพฤติตัวเป็นคนดีของสังคมเพิ่มเติมอีกด้วย”

(ผู้อำนวยการ)

“โรงเรียนควรจัดหลักสูตรส่งเสริมอาชีพให้กับนักเรียนพิการทุกคน มีการฝึกอาชีพอิสระให้คน พิการ เช่น ปลูกผัก จัดตู้ปลา ค้าปลีก วาดภาพงานศิลปะ เพื่อให้นักเรียนมีอาชีพหลังจากเรียนจบชั้น มัธยมศึกษาแล้วสามารถออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวได้ แต่ยังคงขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำไปใช้ใน สถานประกอบการ การทำงานร่วมกับคนปกติในสังคม และไม่มีกรทดลองฝึกอาชีพเพื่อให้นักเรียนพิการ ได้เข้าไปทำงานในสถานประกอบการ”

(รองผู้อำนวยการ)

“สถานประกอบการเองมีความต้องการรับคนพิการเข้างานเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะตำแหน่ง ทางด้านงานธุรการ งานคอมพิวเตอร์ แต่ไม่สามารถรับคนพิการเหล่านั้นได้เพราะว่าไม่มีประสบการณ์และ ไม่มีวุฒิทางการศึกษาในด้านอาชีพนั้นๆ ที่สถานประกอบการกำหนด หากมีการประสานงานกันระหว่าง สถานประกอบการและทางโรงเรียนจะเป็นเรื่องที่จะช่วยเหลือนักเรียนพิการได้เป็นอย่างมากจะได้มีการจัด หลักสูตรการฝึกงานร่วมกันเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนพิการมีโอกาสเข้าทำงานในสถานประกอบการ ร่วมกับสังคมคนปกติ ที่สนับสนุนอยากให้นักเรียนพิการได้มีโอกาสเข้าทำงานร่วมกับคนปกติทั่วไปใน สถานประกอบการจะเป็นการแก้ปัญหาการมีงานทำของคนพิการและเพื่อให้คนพิการสามารถช่วยเหลือ ตัวเองและดูแลครอบครัวได้ต่อไปในอนาคต”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ

ที่.	การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				ลำดับที่แสดงความคิดเห็น
		ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร / อาจารย์				บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	สถานประกอบการ			แสดงความคิดเห็น		ไม่แสดงความคิดเห็น		
			ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ				
1	ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง	/	/	/	/	/	/	X	X	X	6	66.67	3	33.33	7
2	หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
3	ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
4	นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนักรักก็จะไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัว	/	/	/	/	/	/	X	X	X	6	66.67.00	3	33.33	7
5	ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำเข้าไปใช้ในสถานประกอบการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ร.ที่	การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				ลำดับที่แสดงความคิดเห็น			
		ผู้เชี่ยวชาญ			ผู้บริหาร / อาจารย์			บุคลากรที่เกี่ยวข้อง			สถานประกอบการ			แสดงความคิดเห็น		ไม่แสดงความคิดเห็น		
														ความถี่		ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
6	ขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำ	/	/	/	/	/	/	X	X	X	6	66.67	3	33.33	7			
7	ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1			
8	มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1			
9	สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน	/	/	/	/	X	X	/	/	/	7	77.78	2	22.22	6			
10	การประพฤติตัวเป็นคนดีของสังคม	X	/	/	/	/	/	X	X	X	5	55.56	4	44.44	10			

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่า หากที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้ ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำไปใช้ในสถานประกอบการ ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ รองลงมาร้อยละ 77.78 ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่าสถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน

4.1.10 ด้านสถานประกอบการ

“สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงานในหลายตำแหน่ง โดยเฉพาะงานด้านธุรการ งานด้านคอมพิวเตอร์ แต่ปัญหาสำคัญหนึ่งที่สถานประกอบการพบมาโดยตลอดคือนักเรียนพิการที่โรงเรียนยังมีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่สถานประกอบการต้องการ ทั้งเรื่องวุฒิการศึกษาและควมมีทักษะด้านวิชาชีพในสถานประกอบการ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนเสียโอกาสในการทำงานซึ่งสอดคล้องกับครูและผู้ให้ข้อมูลทุกคน”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

“สถานประกอบการให้โอกาสที่ชัดเจนในการรับคนพิการเข้าทำงาน แต่ทางรัฐบาลยังได้กำหนดข้อเสนอทางเลือกอื่นๆ ไว้ให้กับสถานประกอบการเป็นทางเลือกด้วย เช่น การส่งเงินสมทบเข้ากองทุนแทนการรับคนพิการเข้าทำงาน ซึ่งสถานประกอบการส่วนใหญ่ก็จะเลือกเป็นวิธีการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนแทน เพราะสถานประกอบการไม่ต้องรับภาระในการดูแลคนพิการ การปรับปรุงสถานที่ทำงาน และพนักงานบางคนในสถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรมากกว่า จึงตัดปัญหาโดยการส่งเงินเข้ากองทุน และตำแหน่งบางตำแหน่งที่สถานประกอบการต้องการนั้น คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ”

(ผู้เชี่ยวชาญ)

“สถานประกอบการอยากเข้าไปมีส่วนร่วมแนะนำอาชีพที่สถานประกอบการต้องการให้นักเรียนที่โรงเรียน หรือนำคนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการต้องการ ปัจจุบันตำแหน่งงานส่วนใหญ่ที่สถานประกอบการต้องการมากๆ คือ งานด้านขายตรงทางโทรศัพท์ เพราะปัจจุบันนี้ลูกค้าส่วนใหญ่มักซื้อสินค้าผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ถ้านักเรียนคนไหนสนใจฝึกทักษะด้านนี้ ทางสถานประกอบการยินดีนำมาฝึกเป็นพนักงานขายได้ สถานประกอบการอยากให้โรงเรียนเชิญสถานประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตรของโรงเรียน และสถานประกอบการให้ข้อมูลเพิ่มเติม การศึกษาสายอาชีพที่สถานประกอบการส่วนใหญ่และตลาดแรงงานต้องการคือ ปวช. ปวส. มากกว่าปริญญาตรี หากทางโรงเรียนมีการจัดหลักสูตรสายอาชีพและเชิญสถานประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นและร่วมออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อตอนที่นักเรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วนักเรียนจะได้มีคุณสมบัติและคุณภาพตามที่สถานประกอบการต้องการ”

(ตัวแทนสถานประกอบการ)

ตารางที่ 4.10 แสดงประเด็นสภาพแวดล้อมภายนอกตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสถานประกอบการ

ที่	สถานประกอบการ	ผู้ให้ข้อมูล									ความคิดเห็น				พื้นที่ เปลี่ยนแปลง
					บุคลากรที่เกี่ยวข้อง			สถานประกอบการ			แสดงความ คิดเห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		
		ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร/อาจารย์								ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
1	สถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร	/	/	/	X	X	X	/	/	/	6	66.67	3	33.33	5
2	คนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการ	/	/	/	/	/	X	/	/	/	8	88.89	1	11.11	4
3	คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
4	สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช.ปวส.	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1
5	สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9	100.00	0	0	1

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดร้อยละ 100.00 เห็นสอดคล้องกันว่าคนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช.ปวส. สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน รองลงมาคือร้อยละ 88.89 เห็นสอดคล้องกันว่าคนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการ และร้อยละ 66.67 ให้ข้อมูลว่าสถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

4.2 ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพนักเรียน พิการโรงเรียนศรีสังวาล

ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส และ วิเคราะห์ TOWS matrix
จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลจุดแข็ง
จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส ทั้งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก แสดงดัง
ตารางที่ 4.11 และ 4.12

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. ด้านการบริหารจัดการ	
S1 โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน	W1 ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย W2 ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือ เรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง W3 ขาดทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีใน การเป็นผู้นำ W4 ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการ สอนด้านอาชีพ W5 เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัด หลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการ ของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
2. ด้านบุคลากร	
	W6 โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อย W7 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ W8 บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ W9 ขาดจริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน W10 บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์
3. ด้านสถานที่	
S2 สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ S3 สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ	W11 ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
4. ด้านงบประมาณ	
S4 โรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม S5 มีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ	W12 ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน W13 โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
1. ด้านกฎหมายคนพิการ	
O1 การกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน O2 การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม	T1 การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ T2 ขาดโอกาสในการรับรู้รับทราบข้อมูลกฎหมาย T3 ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย T4 ขาดการประชาสัมพันธ์
2. ด้านนโยบายคนพิการ	
O3 นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน O4 การส่งเงินสมทบเข้ากองทุน O5 สถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ	T5 คนพิการเป็นภาระของสังคม T6 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ
3. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	
O6 สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ O7 การอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม	T7 การสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ T8 การปรับตัวในสังคมของคนพิการ T9 การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการ
4. ด้านแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	
O8 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน	T10 ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ T11 สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ T12 ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

5. ด้านการฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ	
<p>○9 มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ</p> <p>○10 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน</p> <p>○11 การประพัตตัวเป็นคนดีของสังคม</p>	<p>T13 ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง</p> <p>T14 หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก</p> <p>T15 ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้</p> <p>T16 นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนักก็จะไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัว</p> <p>T17 ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำเข้าไปใช้ในสถานประกอบการ</p> <p>T18 ขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำ</p> <p>T19 ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ</p>
6. ด้านสถานประกอบการ	
<p>○12 คนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการ</p> <p>○13 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน</p>	<p>T20 สถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร</p> <p>T21 คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ</p> <p>T22 สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช. ปวส.</p>

ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามในการพัฒนาอาชีพคนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนศรีสังวาลย์ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัย การวิเคราะห์ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคนพิการ สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของโรงเรียนศรีสังวาลย์ เพื่อกำหนด จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะ คุกคาม ได้ดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. S1 โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน
2. S2 สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ
3. S3 สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ
4. S4 โรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม
5. S5 มีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. W1 ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย
2. W2 ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง
3. W3 ขาดทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ
4. W4 ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ
5. W5 เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ
6. W6 โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อย
7. W7 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ
8. W8 บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ
9. W9 ขาดจริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน
10. W10 บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์
11. W11 ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
12. W12 ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน
13. W13 โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ

โอกาส (Opportunities)

1. O1 การกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน
2. O2 การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม
3. O3 นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน
4. O4 การส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
5. O5 สถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ
6. O6 สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ
7. O7 การอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม
8. O8 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน
9. O9 มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ
10. O10 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน
11. O11 การประพฤติดีเป็นคนดีของสังคม
12. O12 คนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการ
13. O13 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน

อุปสรรค (Treats)

1. T1 การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ
2. T2 ขาดโอกาสในการรับรู้รับทราบข้อมูลกฎหมาย
3. T3 ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย
4. T4 ขาดการประชาสัมพันธ์
5. T5 คนพิการเป็นภาระของสังคม
6. T6 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ
7. T7 การสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ
8. T8 การปรับตัวในสังคมของคนพิการ
9. T9 การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการ
10. T10 ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ
11. T11 สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ
12. T12 ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำร่วมกัน
13. T13 ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง
14. T14 หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก
15. T15 ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้
16. T16 นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนักก็จะไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัว
17. T17 ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำเข้าไปใช้ในสถานประกอบการ
18. T18 ขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำ
19. T19 ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. T20 สถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

21. T21 คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ

22. T22 สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช. ปวส.

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (SWOT Analysis) ของการพัฒนาอาชีพคนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ มาจัดทำในรูปแบบ TOWS Matrix ตามขั้นตอนของ Wehrich (1982) ดังนี้

1. กำหนดสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสหลัก (Key External Opportunities = O)
 2. กำหนดสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหลัก (Key External Threats = T)
 3. กำหนดสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งหลัก (Key Internal Strengths = S)
 4. กำหนดสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อนหลัก (Key Internal Weaknesses = W)
 5. จับคู่ จุดแข็งหลัก - โอกาสหลัก คัดหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ได้ยุทธศาสตร์ SO คือใช้จุดแข็งเพื่อให้ได้รับโอกาสมากที่สุด (ยุทธศาสตร์เชิงรุก)
 6. จับคู่จุดแข็งหลัก - ภาวะคุกคามหลัก คัดหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ได้ยุทธศาสตร์ ST คือใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม (ยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน)
 7. จับคู่จุดอ่อนหลัก - โอกาสหลัก คัดหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ได้ยุทธศาสตร์ WO คือลดจุดอ่อนเพื่อเพิ่มโอกาส (ยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข)
 8. จับคู่จุดอ่อนหลัก - อุปสรรคหลัก คัดหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสม ได้ยุทธศาสตร์ WT คือ ลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงอุปสรรค (ยุทธศาสตร์เชิงรับ)
- โดยการคัดเลือกประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญมีการให้คะแนนความสำคัญค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.5 ไปกำหนดยุทธศาสตร์ ดังตารางที่

ตารางที่ 4.13 แสดงประเด็นจุดแข็ง (Strengths) ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

จุดแข็ง (Strengths)	ผู้ให้ข้อมูล									รวมคะแนน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความสำคัญ
	ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษา				ผู้เชี่ยวชาญ ยุทธศาสตร์			ผู้ บริหาร					
1. S1 โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน	5	4	5	4	4	4	4	3	3	36	4.00	0.71	3
2. S2 สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	45	5.00	0.00	1
3. S3 สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ	5	4	5	4	5	5	5	5	5	43	4.78	0.44	2
4. S4 โรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม	3	4	4	3	5	5	4	4	4	36	4.00	0.71	3
5. S5 มีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ	3	3	3	4	3	4	3	2	3	28	3.11	0.60	4

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในการประเมินประเด็นจุดแข็ง S2 , S3, S1 และ S4 ตามลำดับเพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์

ตารางที่ 4.14 แสดงประเด็นจุดอ่อน (Weaknesses) ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

จุดอ่อน (Weaknesses)	ผู้ให้ข้อมูล									ประเภทผลรวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ลำดับความสำคัญ
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา				ผู้เชี่ยวชาญยุทธศาสตร์			ผู้เชี่ยวชาญบริหาร					
1. W1 ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย	1	2	1	2	1	1	2	2	2	14	1.56	0.53	10
2. W2 ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง	5	3	3	4	3	3	4	4	3	32	3.56	0.73	8
3. W3 ขาดทักษะและประสบการณ์ที่ทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ	5	4	3	3	4	3	4	3	3	32	3.56	0.73	8
4. W4 ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ	5	5	5	4	4	5	5	5	5	43	4.78	0.44	1
5. W5 เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการสถานประกอบการ	5	5	5	5	5	5	5	4	4	43	4.78	0.44	1
6. W6 โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อย	1	2	2	1	1	2	2	1	2	14	1.56	0.53	11
7. W7 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ	5	5	5	4	4	4	4	4	4	39	4.33	0.50	4
8. W8 บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ	5	5	5	4	4	4	4	5	5	41	4.56	0.53	3
9. W9 ขาดจริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน	5	3	3	4	4	4	3	3	3	32	3.56	0.73	7
10. W10 บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์	5	4	3	3	4	5	4	4	4	36	4.00	0.71	5
11. W11 ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ	5	5	4	3	3	4	3	4	4	35	3.89	0.78	6
12. W12 ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน	2	1	1	1	1	1	1	2	1	11	1.22	0.44	12
13. W13 โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ	2	2	2	3	1	2	3	1	2	18	2.00	0.71	9

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในการประเมินประเด็นจุดอ่อน W4, W5, W8, W7, W10, W11,W9,W2 และ W3 ตามลำดับเพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์

ตารางที่ 4.15 แสดงประเด็นโอกาส (Opportunities) ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

โอกาส (Opportunities)	ผู้ให้ข้อมูล									ประเภทประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความสำคัญตามลำดับ
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา			ผู้เชี่ยวชาญยุทธศาสตร์			ผู้บริหาร						
1. O1 การกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้ชัดเจน	5	3	3	4	4	4	4	3	3	33	3.67	0.71	9
2. O2 การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม	5	5	4	4	3	3	4	3	3	34	3.78	0.83	8
3. O3 นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน	5	5	3	4	3	4	4	4	3	35	3.89	0.78	7
4. O4 การส่งเงินสมทบเข้ากองทุน	1	2	1	2	1	1	2	2	2	14	1.56	0.53	12
5. O5 สถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ	5	5	5	5	4	4	5	5	4	42	4.67	0.50	2
6. O6 สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ	5	5	5	4	4	4	4	5	4	40	4.44	0.53	5
7. O7 การอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม	2	2	2	1	2	1	2	3	1	16	1.78	0.67	11
8. O8 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน	5	4	4	4	3	3	3	4	3	33	3.67	0.71	9
9. O9 มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ	5	5	5	4	4	5	4	5	5	42	4.67	0.50	2
10. O10 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน	5	5	5	5	5	4	5	5	5	44	4.89	0.33	1
11. O11 การประพฤติตัวเป็นคนดีของสังคม	1	2	1	1	2	3	1	1	2	14	1.56	0.73	12
12. O12 คนพิการที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตามความถนัดที่สถานประกอบการ	5	5	5	5	4	4	5	5	4	42	4.67	0.50	2
13. O13 สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน	5	5	5	4	4	4	3	4	4	38	4.22	0.67	6

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในการประเมินประเด็นโอกาส O10, O9, O5,O12,O6,O13,O3,O2,O1, และ O8 ตามลำดับเพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์

ตารางที่ 4.16 แสดงอุปสรรค (Treats) ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

อุปสรรค (Treats)	ผู้ให้ข้อมูล									หมายเหตุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความถี่สัมพัทธ์
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา			ผู้เชี่ยวชาญยุทธศาสตร์			ผู้บริหาร						
1.T1 การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ	5	4	3	4	3	4	3	3	3	32	3.56	0.73	12
2.T2 ขาดโอกาสในการรับรู้รับทราบข้อกำหนด	5	4	3	3	4	4	3	3	4	33	3.67	0.71	9
3.T3 ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย	5	3	3	4	4	4	3	3	3	32	3.56	0.73	12
4.T4 ขาดการประชาสัมพันธ์	4	5	5	4	4	4	4	4	4	38	4.22	0.44	5
5.T5 คนพิการเป็นภาระของสังคม	5	5	5	4	4	4	4	5	5	41	4.56	0.53	2
6.T6 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ	3	3	3	3	3	3	2	3	2	25	2.78	0.44	16
7.T7 การสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ	5	4	3	3	3	4	4	4	4	34	3.78	0.67	7
8.T8 การปรับตัวในสังคมของคนพิการ	5	5	5	4	4	4	4	3	4	38	4.22	0.67	5
9.T9 การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการ	2	2	3	3	3	2	3	3	2	23	2.56	0.53	19
10. T10 ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ	2	2	2	2	3	3	3	2	3	22	2.44	0.53	18
11. T11 สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ	3	2	2	3	2	2	3	4	3	24	2.67	0.71	17
12. T12 ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีงานทำร่วมกัน	5	4	4	4	3	3	3	3	4	33	3.67	0.71	9
13. T13 ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง	5	5	4	4	4	3	3	3	3	34	3.78	0.83	7
14. T14 หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก	5	3	3	4	4	4	3	3	4	33	3.67	0.71	9
15. T15 ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้	5	4	4	3	4	3	3	3	3	32	3.56	0.73	12

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

อุปสรรค (Treats)	ผู้ให้ข้อมูล									ประเภทองค์กร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความถี่สัมพัทธ์
	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา			ผู้เชี่ยวชาญยุทธศาสตร์			ผู้บริหาร						
16. T16 นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนักก็จะไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัว	5	4	4	3	3	3	3	3	3	31	3.44	0.73	15
17. T17 ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำเข้าไปใช้ในสถานประกอบการ	5	5	5	5	5	5	4	4	4	42	4.67	0.50	1
18. T18 ขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำ	2	2	1	2	2	2	3	2	2	18	2.00	0.50	21
19. T19 ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ	5	5	4	4	4	3	5	5	5	40	4.44	0.73	3
20. T20 สถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร	2	2	2	1	2	3	3	2	2	19	2.11	0.60	20
21. T21 คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ	2	2	2	3	3	2	2	3	3	22	2.44	0.53	18
22. T22 สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช. ปวส.	5	4	4	4	4	4	5	5	5	40	4.44	0.53	3

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในการประเมินประเด็นโอกาส T17, T5, T19, T22, T4 และ T8 ตามลำดับเพื่อนำไปกำหนดยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ TOWS Matrix ตามขั้นตอนของ Wehrich (1982) โดย จับคู่ระหว่าง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์ SO คือ ใช้จุดแข็งเพื่อให้ได้รับโอกาสมากที่สุด ยุทธศาสตร์ ST คือ ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม ยุทธศาสตร์ WO คือ ลดจุดอ่อนเพื่อเพิ่มโอกาส และ ยุทธศาสตร์ WT คือ ลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงอุปสรรคที่เหมาะสม โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้ดังตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix เทคนิคการจับคู่ ของ Koontz, and Weihrich (2008)

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	<ol style="list-style-type: none"> 1. S1 โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน 2. S2 สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ 3. S3 สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ 4. S4 โรงเรียนได้รับงบประมาณตามความเหมาะสม 5. S5 มีเงินบริจาคเข้ามาช่วยเหลือ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. W1 ผู้บริหารมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างบ่อย 2. W2 ผู้บริหารยังไม่เข้าใจเรื่องการศึกษาพิเศษหรือเรื่องของนักเรียนพิการอย่างลึกซึ้ง 3. W3 ขาดทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ 4. W4 ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพ 5. W5 เชิญสถานประกอบการเข้ามาช่วยจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้นที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ 6. W6 โรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรค่อนข้างบ่อย 7. W7 ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ 8. W8 บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนบางคนยังมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนนักเรียนพิการ 9. W9 ขาดจริยธรรมและความซื่อสัตย์ต่ออุดมการณ์ในการทำงาน 10. W10 บุคลากรฝ่ายต่างๆ จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
		11. W11 ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ 12. W12 ต้องมีการผลักดันให้กฎระเบียบด้านการเงินมีความชัดเจน 13. W13 โรงเรียนไม่สามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียนหรือค่าธรรมเนียมต่างๆ
ปัจจัยภายนอก	SO ใช้จุดแข็งเพื่อให้ได้รับโอกาสมากที่สุด(เชิงรุก)	WO ลดจุดอ่อนเพื่อเพิ่มโอกาส(เชิงแก้ไข)
โอกาส (Opportunities) 1. O1 การกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจน 2. O2 การกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม 3. O3 นโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน 4. O4 การส่งเงินสมทบเข้ากองทุน 5. O5 สถานประกอบการทุกแห่งต้องการแรงงานคนพิการ 6. O6 สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ 7. O7 การอยู่ร่วมกับคนปกติในสังคม 8. O8 แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนดไว้ชัดเจน 9. O9 มีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ	1. การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ยึดตามหลักสิทธิและนโยบายของนักเรียนพิการ S1,O1,O2,O3 2. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการตามบริบทของโรงเรียน S1, S2, O2, O3, O8 3. การกำหนดแผนพัฒนาชีวิตนักเรียนพิการโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ S1, S2, S3,O9,O6,O12 4. การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ S2,S3,O5,O10,O6,O12 5. การส่งเสริมอาชีพให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน S2,S3,O12,O13	1. ส่งเสริมอาชีพนักเรียนพิการที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต W5,O9,O10,O13 2. จัดสถานที่ฝึกปฏิบัติงานให้ตรงตามความถนัดของนักเรียนพิการและความต้องการของสถานประกอบการ W4,W5,W11,O10,O12,O13 3. กำหนดแนวทางการพัฒนาความก้าวหน้าของบุคลากร W7,W8,O5 4. กำหนดแนวทางการจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอและต่อเนื่อง W7,W8,W10,O5,O6,O10 5. สร้างการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสนับสนุนการเรียนการสอน W4,W5,O5,O9,O10

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก	SO ใช้จุดแข็งเพื่อให้ได้รับโอกาสมากที่สุด(เชิงรุก)	WO ลดจุดอ่อนเพื่อเพิ่มโอกาส(เชิงแก้ไข)
10. O10 สถานประกอบการมีความต้องการรับคน พิจารณาเข้าทำงาน 11. O11 การประพุดตัวเป็นคนดีของสังคม 12. O12 คนพิจารณาที่เรียนจบแล้วมาฝึกงานตาม ความถนัดที่สถานประกอบการ 13. O13 สถานประกอบการมีความต้องการรับคน พิจารณาเข้าทำงาน		
	ST ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงที่ เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม (เชิงป้องกัน)	WT ลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงอุปสรรค (เชิงรับ)
อุปสรรค (Treats) 1. T1 การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับ กฎหมายคนพิจารณา 2. T2 ขาดโอกาสในการรับรู้รับทราบข้อกฎหมาย 3. T3 ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย 4. T4 ขาดการประชาสัมพันธ์ 5. T5 คนพิจารณาเป็นภาระของสังคม 6. T6 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิจารณา	1. ส่งเสริมให้สังคมรับรู้ถึงสิทธิของนักเรียนพิจารณา S1,S2,T1,T2,T3 2. ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ หรือทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 S2,S3,T7,T8 3. ส่งเสริมการฝึกวิชาชีพของนักเรียนพิจารณาอย่าง ต่อเนื่อง S2,S3,T19	1. ส่งเสริมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้งานได้จริง W11,T13,T14,T17 2. การสร้างความเข้าใจของผู้บริหารและบุคลากรที่ ต่อเนื่องนักเรียนพิจารณา W2,W3,T5,T8 3. สร้างทัศนคติที่ดีให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียนพิจารณา W8,W9,T4,T5 4. ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของบุคลากร บุคลากร ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านการ พัฒนาอาชีพ เพื่อช่วยพัฒนานักเรียนพิจารณา T12,W4

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก	ST ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม (เชิงป้องกัน)	WT ลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงอุปสรรค (เชิงรับ)
<p>อุปสรรค (Treats)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. T1 การไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสนใจกับกฎหมายคนพิการ 2. T2 ขาดโอกาสในการรับรู้รับทราบข้อกฎหมาย 3. T3 ขาดการสนับสนุนให้เรียนรู้เรื่องกฎหมาย 4. T4 ขาดการประชาสัมพันธ์ 5. T5 คนพิการเป็นภาระของสังคม 6. T6 ปรับปรุงสถานที่ทำงานรองรับคนพิการ 7. T7 การสร้างโอกาสและจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการ 8. T8 การปรับตัวในสังคมของคนพิการ 9. T9 การคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของคนพิการ 10. T10 ขาดการประชาสัมพันธ์ให้คนพิการรับทราบ 11. T11 สังคมส่วนรวมไม่ทราบแผนพัฒนาคุณภาพ 12. T12 ขาดการบูรณาการด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านอาชีพและการมีส่วนร่วมกัน 13. T13 ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> 4. จัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน S4,S5,T16 5. ส่งเสริมสถานประกอบการรับนักเรียนพิการเข้าทำงานมากขึ้น S2,S3,T15,T17,T19,T22 	<ol style="list-style-type: none"> 5. ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ T17,W5,W7

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก	ST ใช้จุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากภาวะคุกคาม (เชิงป้องกัน)	WT ลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงอุปสรรค (เชิงรับ)
<p>14. T14 หาที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก</p> <p>15. T15 ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้</p> <p>16. T16 นักเรียนที่ไม่มีทุนมากนักรักจะไม่สามารถออกไปทำกิจการส่วนตัว</p> <p>17. T17 ขาดการส่งเสริมอาชีพที่จะนำเข้าไปใช้ในสถานประกอบการ</p> <p>18. T18 ขาดความรอบคอบและความประณีตในงานที่ทำ</p> <p>19. T19 ขาดสถานที่ฝึกงานของคนพิการ</p> <p>20. T20 สถานประกอบการบางแห่งยังมองว่าการรับคนพิการเข้าทำงานเป็นภาระที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร</p> <p>21. T21 คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณสมบัติตรงกับที่สถานประกอบการต้องการ</p> <p>22. T22 สถานประกอบการส่วนใหญ่ต้องการแรงงานสายอาชีพ ปวช. ปวส.</p>		

4.3 ผลการวิเคราะห์การกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ โรงเรียนศรีสังวาลย์

4.3.1 ผลการวิเคราะห์การกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์

4.3.1.1 ผลการวิเคราะห์การกำหนดยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนศรีสังวาลย์ นำข้อมูลไปวิเคราะห์ SWOT เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคโดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำ Tows Matrix และนำไปจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ทำให้ได้ยุทธศาสตร์มาทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 (SO) การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 (SO) การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 (WO) การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ST) ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ
ที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 5 (WT) ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน
รายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ย่อย 1.1 ส่งเสริมให้มีการบริหารแบบมีส่วนร่วมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของ
สถานศึกษา

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

1.1.1 จัดให้มีแผนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย นโยบายของการ
พัฒนาอาชีพนักเรียนพิการเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการของบุคลากร
หน่วยงาน และโรงเรียน

1.1.2 จัดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 จัดให้มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีศักยภาพมีความเชี่ยวชาญ
มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ และพัฒนาผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ย่อย 1.2 ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์
นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

1.2.1 ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานด้านพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการในการดำเนินการและ
ผลักดันให้เกิดการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการของโรงเรียน

1.2.2 สร้างความก้าวหน้าในวิชาชีพ สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ

ยุทธศาสตร์ย่อย 2.1 ส่งเสริมให้มีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ
นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

2.1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการ
ฝึกอาชีพ

2.1.2 พัฒนารฐานข้อมูลความร่วมมือ

2.1.3 ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุน และการฝึกอาชีพของสถานศึกษากับสถานประกอบการ
และเครือข่าย

ยุทธศาสตร์ย่อย 2.2 การขยายโอกาสการฝึกอาชีพนักเรียนพิการกับสถานประกอบการอย่าง
ทั่วถึงและเสมอภาค

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

2.2.1 ฝึกอาชีพนักเรียนพิการการขยายโอกาสการฝึกอาชีพนักเรียนพิการ

2.2.2 เชิญสถานประกอบการเข้าร่วมฝึกอาชีพในโรงเรียนระหว่างเรียน

ยุทธศาสตร์ย่อย 2.3 การพัฒนาการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพนักเรียนพิการให้มีคุณภาพ
มาตรฐาน

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

2.3.1 พัฒนาศักยภาพสถานศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาชีพ

2.3.2 ฝึกอบรมวิชาชีพนักเรียนพิการให้มีคุณภาพมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน

ยุทธศาสตร์ย่อย 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาและการฝึกอาชีพ ด้วยรูปแบบที่
หลากหลาย

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

3.1.1 ส่งเสริมการเรียนร่วมสายวิชาชีพกับนักเรียนปกติ

3.1.2 สร้างความร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษาของภาครัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุทธศาสตร์ย่อย 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้นักเรียนพิการในการสร้างงานสร้างรายได้
นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

3.2.1 ส่งเสริมให้มีการสร้างรายได้ระหว่างเรียนและลดภาระค่าใช้จ่าย

3.2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในการสร้างงาน สร้างรายได้

ยุทธศาสตร์ย่อย 3.3 ส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ นวัตกรรม มาใช้ในการเรียนการ
สอน เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

3.3.1 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ

3.3.2 นำเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ นวัตกรรม มาใช้ในการเรียนการสอน

3.3.3 เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.1 สร้างมาตรฐานในการเรียนรู้

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.1.1 เน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน

4.1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น

4.1.3 มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกและปฏิบัติได้จริง

4.1.4 ยกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริงการใช้สื่อหรือเครื่องมือที่มี
คุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความ
ความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

4.1.5 ใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.2 หลักสูตรและการสอน

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.2.1 การสอนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก

4.2.2 สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา และสร้างระบบการเรียนรู้
ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based)

4.2.3 สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ส่งเสริมการเรียนรู้แบบสืบค้น และวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน(Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

4.2.5 เชิญสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.3 การพัฒนาทางวิชาชีพ
นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.3.1 สร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม

4.3.2 สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึกเกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณ และทักษะด้านอื่นๆที่สำคัญต่อวิชาชีพ

4.3.3 สร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นต้นแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

4.3.4 วิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียนรู้ สติปัญญา จุดอ่อนจุดแข็งในตัวผู้เรียน

4.3.5 สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนาการเรียนรู้

4.3.6 แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น

4.3.7 สร้างให้เกิดต้นแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.1 สร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.1.1 ส่งเสริมให้กลุ่มปราชญ์ กลุ่มแกนนำและผู้รู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในสถานศึกษา

5.1.2 ถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในสถานศึกษา

5.1.3 เชิญผู้นำชุมชนหรือท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.2 การมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนในการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษา

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.2.1 สร้างการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

5.2.2 พัฒนารูปแบบการใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่เหมาะสมเพื่อการจัดการศึกษา

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.3 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านอาชีพ

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.3.1 สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริง

5.3.2 สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีเครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

5.3.3 ระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคล

5.3.4 การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชนทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบออนไลน์

4.3.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินยุทธศาสตร์

การประเมินความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์แล้วนั้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัย การวิเคราะห์ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพคนพิการสามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของโรงเรียนศรีสังวาลย์ เพื่อกำหนด จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน (SWOT Analysis) ของการพัฒนาอาชีพคนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ มาจัดทำในรูปแบบ TOWS Matrix ตามขั้นตอนของ Wehrich (1982) จึงได้มาซึ่งร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ 5 ยุทธศาสตร์ โดยมีข้อสรุปดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน

ซึ่งขั้นตอนต่อไปของการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดการประเมินความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้ผลสรุปการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการสนทนาแต่ละยุทธศาสตร์ ดังตารางที่ 4.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์

	ความเหมาะสม				ความเป็นไปได้			
	ดัชนี คะแนน	คะแนน เต็ม	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ	ดัชนี คะแนน	คะแนน เต็ม	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1	1.42	0.53	มีความเหมาะสม น้อยที่สุด	5	1.00	0.00	มีความเป็นไปได้ น้อยที่สุด	4
ยุทธศาสตร์ที่ 2	5.00	0.00	มีความเหมาะสม มากที่สุด	1	5.00	0.00	มีความเป็นไปได้ มากที่สุด	1
ยุทธศาสตร์ที่ 3	4.20	0.49	มีความเหมาะสม มาก	2	4.50	0.38	มีความเป็นไปได้ มาก	2
ยุทธศาสตร์ที่ 4	3.28	0.49	มีความเหมาะสม ปานกลาง	3	2.42	0.53	มีความเป็นไปได้ ปานกลาง	3
ยุทธศาสตร์ที่ 5	1.71	0.49	มีความเหมาะสม น้อย	4	1.00	0.00	มีความเป็นไปได้ น้อย	5

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพมีระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 5.00 และระดับความเป็นไปได้อยู่ที่ 5.00 จึงเหมาะสมที่จะนำยุทธศาสตร์ที่ 2 ไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์นี้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีระดับความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมอยู่ที่ 1.43 แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด และมีความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับ 1.86 หมายความว่ามีความเป็นไปได้น้อย

โดยผลการสนทนากลุ่มให้ความเห็นตรงกันว่า การใช้ยุทธศาสตร์การบริหารแบบมีส่วนร่วมนี้ยังไม่สามารถเป็นแรงกระตุ้นผลักดันให้กับสถานประกอบการเปิดรับนักเรียนฝึกการทำงานตามหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างตรงตามความต้องการของสถานประกอบการหรือตลาดแรงงาน เนื่องจากขาดการประสานงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก ไม่ว่าจะเป็นกรมแรงงาน ศูนย์พัฒนาอาชีพต่างๆ หรือแม้กระทั่งสถานประกอบการ ยุทธศาสตร์นี้เหมาะกับการจัดการฝึกอาชีพเฉพาะทางสำหรับนักเรียนฝึกการแต่ละรายบุคคล เพื่อทำเป็นอาชีพอิสระที่นักเรียนฝึกหรือครอบครัวผู้ดูแลสามารถช่วยเหลือกันภายในครอบครัวได้ ยุทธศาสตร์นี้เหมาะกับนักเรียนฝึกบางกลุ่มที่เรียนจบแล้วไม่สามารถออกไปศึกษาต่อที่สถานศึกษาอื่นๆ เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพรุนแรง หรือมีปัญหาเรื่องการเข้าถึงคมนาคมทำงานปกติ เหมาะกับผู้ที่สนใจงานที่ทำคนเดียวได้เช่นงานด้านศิลปะ งานหัตถกรรม เป็นต้น นักเรียนบางส่วนหากได้รับการฝึกทักษะด้านอาชีพอิสระตามที่โรงเรียนกำหนดจนเกิดความชำนาญทางโรงเรียนสามารถจัดหาตลาดแรงงานรองรับหรือติดต่อสถานประกอบการบางแห่งที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกับวิชาชีพที่ทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนได้ฝึกให้กับนักเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนก็จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการได้เช่นกัน

ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ

ยุทธศาสตร์นี้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีระดับความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมอยู่ที่ 5.00 แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด และมีความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับ 5.00 หมายความว่ามีความเป็นไปได้มากที่สุด

โดยผู้สนทนากลุ่มให้ความเห็นตรงกันว่า การใช้ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพนี้มีความเป็นไปได้ที่จะช่วยให้นักเรียนฝึกการสามารถมีงานทำในสถานประกอบการได้ โดยให้ข้อเสนอแนะว่า การส่งเสริมให้มีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพนั้นจะทำให้นักเรียนได้รับการฝึกทักษะจากทางสถานประกอบการโดยตรง โดยควรเริ่มต้นจากให้สถานประกอบการเป็นผู้กำหนดวิชาชีพที่ต้องการใช้แรงงาน และส่งเจ้าหน้าที่มาฝึกงานฝึกทักษะต่างๆ เบื้องต้นให้กับนักเรียนในโรงเรียนจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญในวิชาชีพนั้นๆ ระดับหนึ่งจนเป็นที่น่าพอใจ จากนั้นทางโรงเรียนจึงส่งนักเรียนเข้าไปฝึกงานจริงในสถานประกอบการร่วมกับคนทำงานอื่นๆ ปกติเพื่อเป็นการปรับตัวและเรียนรู้งานจากสถานที่จริงๆ ว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด เมื่อสำเร็จการศึกษาก็สามารถเลือกได้ว่าจะเข้าทำงานต่อในสถานประกอบการที่ฝึกนั้นๆ หรือไม่และยังได้มีโอกาสหางานในลักษณะใกล้เคียงกันในสถานประกอบการอื่นๆ ที่นักเรียนคิดว่ามีความเหมาะสมกับสภาพความพร้อมของตัวเองได้อีกด้วย ยุทธศาสตร์นี้หากทำไประยะหนึ่งแล้วประสบความสำเร็จ สถานประกอบการยังสามารถนำข้อมูลมาต่อยอดพัฒนาเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับทางโรงเรียนได้อีกต่อไปในอนาคต

ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน

ยุทธศาสตร์นี้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีระดับความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมอยู่ที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมมาก และมีความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับ 4.50 หมายความว่ามีความเป็นไปได้มาก

โดยผลการสนทนากลุ่มให้ความเห็นตรงกันว่า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียนฝึกการส่งเสริมการเรียนร่วมสายอาชีพกับนักเรียนปกติและสร้างความร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษาของภาครัฐในการจัดการศึกษาสายอาชีพเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีวุฒิการศึกษาสายอาชีพ ได้เลือกเรียนวิชาที่นักเรียนสนใจและเมื่อสำเร็จการศึกษาสายอาชีพหรือสายอาชีวศึกษาก็สามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการต่างๆ ได้เหมือนกับคนปกติ การเรียนร่วมกับสถานศึกษาสายอาชีพอาจใช้วิธีการ MOU ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่พร้อมด้านสถานที่สำหรับนักเรียนฝึกการในการจัดการศึกษาร่วม อาจมีบางรายวิชาของหลักสูตรอาชีพสามารถนำมาเรียนร่วมในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียนศรีสังวาลย์ได้เช่นคอมพิวเตอร์ ก็สามารถเรียนควบคู่กันตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมเรียบร้อยแล้วไปศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็ไม่

จำเป็นต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์นั้นอีก เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีโอกาสเรียนรู้ปรับตัวกับสถานที่ใหม่ๆภายนอกพื้นที่โรงเรียนศรีสังวาลย์เพื่อเป็นการฝึกความพร้อมเตรียมปรับตัวเมื่อเรียนจบและเข้าทำงานในสถานประกอบการร่วมกับคนปกติได้ต่อไป มีผู้ร่วมสนทนาบางท่านที่ยังไม่ค่อยเห็นด้วยกับยุทธศาสตร์นี้เนื่องจากว่าศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน พื้นฐานความพิการต่างกันอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนร่วมกับผู้อื่น เป็นอุปสรรคในการเดินทาง การปรับตัว ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น

ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์นี้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีระดับความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมอยู่ที่ 3.29 แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมปานกลาง และมีความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับ 2.42 หมายความว่ามีความเป็นไปได้น้อย

โดยผลการสนทนากลุ่มให้ความเห็นคล้ายกันว่า ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยังไม่ใช่อยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการไปสู่การมีงานทำในสถานประกอบการได้เนื่องจาก ลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 นั้น จะเป็นหลักสูตรที่เน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) ยึดโครงการเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วย การวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่น ชุมชนเข้ากับภาค ประเทศ และโลก นักเรียนต้องร่วมมือ (collaboration) กับหน่วยงานหรือโครงการต่างๆ ภายในประเทศและต่างประเทศ และเป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง ภาพของห้องเรียนแบบเดิมๆ จะหายไปห้องเรียนจะถูกขยายกลายเป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (greater community) นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้นำตนเองได้ (self-directed) มีการทำงานทั้งอย่างเป็นอิสระและอย่างร่วมมือกับคนอื่น หลักสูตรและการสอนจะมีลักษณะท้าทายสำหรับนักเรียนทุกคน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักสูตรจะไม่เน้นการยึดตำราเป็นตัวขับเคลื่อน (textbook-driven) หรือแบบแยกส่วน (fragmented) เช่นในอดีต แต่จะเป็นหลักสูตรแบบยึดโครงการและการบูรณาการ ถ้าดูจากลักษณะหลักสูตรแล้วจะเป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่ใช่ระดับแรงงานที่สถานประกอบการต้องการ

หากจะนำไปสู่การพัฒนาอาชีพในสถานประกอบการได้อาจต้องปรับกระบวนการและวิธีการคัดเลือกนักเรียนให้ชัดเจน ต้องแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถ มีคุณสมบัติตรงกับลักษณะที่จะสามารถต่อยอดทางการศึกษาให้สูงขึ้นให้เรียนถึงระดับปริญญาตรีได้ก็ส่งเสริมให้ใช้ยุทธศาสตร์ที่ 4 นี้เป็นตัวขับเคลื่อนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้ทำงานในระดับที่สูงขึ้น กับอีกกลุ่มหนึ่งจะเป็นกลุ่มที่นักเรียนไม่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ต้องการเพียงแค่มุ่งงานทำในสถานประกอบการระดับแรงงานทั่วไปก็สามารถใช้ยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นการช่วยนักเรียนกลุ่มนี้ได้เช่นกัน

ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน ยุทธศาสตร์นี้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีระดับความคิดเห็นในด้านความเหมาะสมอยู่ที่ 1.71 แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมน้อย และมีความคิดเห็นในด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับ 1.00 หมายความว่ามีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

โดยผลการสนทนากลุ่มให้ความเห็นตรงกันว่า การส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการจะไม่สามารถส่งนักเรียนเข้าทำงานในสถานประกอบการได้ จะเหมาะกับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเท่านั้น ที่ผ่านมาโดยปกติโรงเรียนมีการจัดการฝึกอาชีพร่วมกับชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่นอยู่บ้างเป็นบางครั้งโดยสอบถามความต้องการของนักเรียนว่ามีความสนใจประกอบอาชีพอิสระด้านไหนโดยคำนึงถึงความสามารถในการฝึกทักษะของนักเรียนเป็นหลักขึ้นกับนักเรียนแต่ละบุคคล และในการฝึกอาชีพนี้ยังเชิญผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมในการฝึกทักษะร่วมด้วยเมื่อนักเรียนกลับไปบ้านหากมีเวลาว่างหรือในช่วงวันหยุดก็สามารถฝึกอาชีพอยู่ที่บ้านร่วมกับผู้ปกครองได้ แต่โดยอาชีพอิสระที่ได้สอนให้กับนักเรียนที่ผ่านมายังไม่มีความสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือตลาดแรงงานทำให้นักเรียนยังขาดโอกาสในการเข้าร่วมทำงานกับหน่วยงานต่างๆ ในสังคมปกติแต่นักเรียนบางส่วนสามารถฝึกทักษะด้านอาชีพอิสระร่วมกับชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่นและเมื่อฝึกจนมีความชำนาญในอาชีพนั้นๆ แล้ว ทางโรงเรียนหรือชุมชนช่วยหาสถานประกอบการบางแห่งที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกับการฝึกวิชาชีพที่ได้ผ่านการฝึกร่วมกับชุมชนมา เพียงแต่ต้องปรับทักษะต่อยอดวิธีการทำงานบางอย่างให้สอดคล้องกับที่สถานประกอบการต้องการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อกำหนดและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอาชีพนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ เพื่อนำข้อมูลมากำหนดข้อคำถามแบบมีโครงสร้าง และนำไปเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาส (SWOT Analysis) ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ TOWS matrix เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ได้ยุทธศาสตร์ทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน จากนั้นนำยุทธศาสตร์ที่ได้ทั้ง 5 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผลการประเมินพบว่า ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ เป็นยุทธศาสตร์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดและเป็นไปได้มากที่สุด ที่จะทำให้นักเรียนมีงานทำในสถานประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษา

5.1 อภิปรายผลการวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO) ที่ได้คะแนนการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้อยู่ในลำดับที่ 4 เกิดจากการนำจุดแข็ง (Strengths) ประเด็นเรื่อง โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน ร่วมกับ โอกาสภายนอก (Opportunities) เรื่องการกำหนดสิทธิต่างๆ ไว้อย่างชัดเจนและมีการกำหนดกรอบสิทธิของคนพิการได้ครอบคลุม รวมกับนโยบายของกระทรวงต่างๆ กำหนดชัดเจน

ยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559 (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 กระทรวงศึกษาธิการ, 2554:15-29)

จุดเด่นของยุทธศาสตร์ คือ มีการร่วมมือกันภายในโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการบริหารการ แสดงความคิดเห็น สาเหตุที่มีผลคะแนนการประเมินอยู่ในระดับต่ำเนื่องจาก ยุทธศาสตร์นี้ยังไม่สามารถเป็นแรงกระตุ้นผลักดันให้กับสถานประกอบการเปิดรับนักเรียนเข้าทำงานตามหน่วยงานต่างๆ ได้ เนื่องจากขาดการประสานงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก ไม่ว่าจะเป็นกรมแรงงาน ศูนย์พัฒนาอาชีพต่างๆ หรือแม้กระทั่งสถานประกอบการ

จุดอ่อนของยุทธศาสตร์ คือ เป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับการจัดการฝึกอาชีพเฉพาะทาง สำหรับนักเรียนแต่ละรายบุคคล เพื่อทำเป็นอาชีพอิสระที่นักเรียนหรือครอบครัวผู้ดูแลสามารถช่วยเหลือกันภายในครอบครัวได้ ยุทธศาสตร์นี้เหมาะกับนักเรียนบางกลุ่มที่เรียนจบแล้วไม่สามารถออกไปศึกษาต่อกับสถานศึกษาอื่นๆ เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพรุนแรง หรือมีปัญหาเรื่องการเข้าสังคมคนทำงานปกติ เหมาะกับผู้ที่สนใจงานที่ทำคนเดียวได้เช่นงานด้านศิลปะ งานหัตถกรรม เป็นต้น นักเรียนบางส่วนหากได้รับการฝึกทักษะด้านอาชีพอิสระตามที่โรงเรียนกำหนดจนเกิดความชำนาญทางโรงเรียนสามารถจัดหาตลาดแรงงานรองรับหรือติดต่อสถานประกอบการบางแห่งที่มีลักษณะการทำงานคล้ายกับวิชาชีพที่ทางโรงเรียนได้ฝึกให้กับนักเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนก็จะทำให้นักเรียนสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการได้เช่นกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุก (SO) เป็นยุทธศาสตร์ที่ควรนำมาใช้ในโรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นยุทธศาสตร์แรก เนื่องจากมีผลคะแนนการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ ความเหมาะสมมากที่สุดและเป็นไปได้มากที่สุด ผลการจัดอันดับการประเมินอยู่ในอันดับที่ 1 เกิดจากการนำจุดแข็ง (Strengths) ประเด็นเรื่อง สถานะที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการและสถานของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ ร่วมกับโอกาส (Opportunities) ประเด็นเรื่อง สถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ และแผนคุณภาพชีวิตของคนพิการมีการกำหนดไว้ชัดเจน

ยุทธศาสตร์นี้ยังมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559 (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 กระทรวงศึกษาธิการ, 2554:15-29) พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2540:9-17) โรงเรียนควรใช้ยุทธศาสตร์นี้เป็นยุทธศาสตร์แรกในการแก้ปัญหาด้านการมีงานทำในสถานประกอบการของนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

โดยวิธีการอาจต้องมีการส่งเสริมการสอนอาชีพ ฝึกอาชีพ ทักษะต่างๆ ที่สถานประกอบการอยากได้จากคนพิการ เบื้องต้นอาจใช้พื้นที่ฝึกงานฝึกอาชีพภายในโรงเรียนไปก่อนเพื่อให้เกิดความเคยชินปรับตัวช่วงแรก เมื่อมีความชำนาญระดับหนึ่งแล้วก็ย้ายไปฝึกงานต่อในสถานประกอบการนั้น หากผลการทำงานเป็นไปได้อย่างดีตามที่สถานประกอบการตั้งเป้าหมายไว้ ก็นำความรู้ทักษะมาร่างเป็นหลักสูตรในโรงเรียนนำไปขอความเห็นชอบจากกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษา เพื่อขอเปิดเป็นหลักสูตรพิเศษเฉพาะทางสำหรับนักเรียนต่อไปในอนาคต ตรงนี้จะทำให้โรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นศูนย์กลางการเรียน และศูนย์กลางการฝึกงานอาชีพของคนพิการ และการจัดหาอาชีพให้กับนักเรียนในอนาคตต่อไปได้และควรส่งเสริมให้มีการศึกษาเรื่องการบริหารต้นทุน การคำนวณรายรับรายจ่าย การทำบัญชีต้นทุน ให้กับนักเรียนด้วยเนื่องจากปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นกับผู้พิการคือเมื่อออกไปทำงานใช้ชีวิตภายนอกโรงเรียนแล้วนั้นรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่มีการคำนวณต้นทุนในการใช้ชีวิตประจำวันแต่ละเดือน

สำหรับนักเรียนที่ไม่สามารถออกไปเรียนร่วมกับที่อื่นๆ ได้ ต้องส่งเสริมอาชีพอิสระให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล เช่นด้านงานศิลปะ ผู้ที่ชื่นชอบและชื่นชอบงานศิลปะส่วนใหญ่จะซื้อด้วยความชอบด้วยอารมณ์ของงานศิลปะ จะไม่มีมาตรฐาน ราคาและมูลค่างานแต่ละชิ้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความพอใจ ถ้าในวัยเด็กเริ่มต้นตั้งแต่ระดับอนุบาลหรือชั้นประถม หากคุณครูหรือผู้ปกครองมองเห็นแววของนักเรียนว่าชอบงานด้านศิลปะแล้วนั้น ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน ฝึกฝนนักเรียนคนนั้นให้มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถด้านศิลปะขั้นสูงต่อไป เนื่องจากนักเรียนจะมีเวลาฝึกฝนภายในโรงเรียนเป็นเวลามากกว่าห้าปีขึ้นไป ฝีมือของนักเรียนจะได้พัฒนาขึ้นกว่าเรียนปกติในคาบเรียนทั่วไป ให้นักเรียนได้สามารถซึมซับกับศิลปะ ให้ฝึกซ้อมไปจนเกิดทักษะต่างๆ และนักเรียนจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านศิลปะโดยไม่รู้ตัว จากนั้นต้องส่งเสริมงานด้านการตลาดให้นักเรียนเข้าใจ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อวาดภาพออกมาแล้วสวยงาม จะมีช่องทางการทำตลาดให้ผู้ที่อื่นที่สนใจได้อย่างไร เช่นทางกรมฯ อาจร่วมกับสถานประกอบการจัดงานนำภาพของนักเรียนร่วมออกประมูลหรือนำเสนอหน่วยงานราชการต่างๆ นำภาพวาดของนักเรียนตกแต่งตามสถานที่ทำงานของหน่วยงานราชการเอง จัดการแข่งขันกีฬา สนับสนุนของรางวัลเป็นภาพวาดฝีมือคนพิการเป็นต้น จัดการฝึกฝนแข่งขันประกวดในระดับประเทศ และระดับเอเชียและต่อยอดให้ดัง ในตลาดโลกให้ได้ ยิ่งเป็นการเพิ่มมูลค่าให้งานศิลปะนั้นๆ

ส่วนในแง่ของอาชีพในสถานประกอบการที่นักเรียนสามารถทำได้นั้น สถานประกอบการต้องการแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นส่วนมาก ไม่จำเป็นต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะลักษณะงานที่ต้องการคือพนักงานระดับล่างถึงกลางเช่น พนักงานคอมพิวเตอร์ พนักงานคีย์ข้อมูล พนักงานดูแลเว็บไซต์ ดูแลฐานข้อมูล ตรงส่วนนี้ นักเรียนเองสามารถนำไปประยุกต์เป็นอาชีพอิสระของตัวเองได้อีกด้วย ปัจจุบันมีการรับจ้างอิสระในเรื่องการดูแลเว็บไซต์ การเขียนการ์ตูนประกอบเพจ การทำกราฟิกอนิเมชันต่างๆของแต่ละเว็บไซต์ตรงนี้สามารถทำงานผ่านคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้องเดินทางออกไปทำงานภายนอกได้ด้วย หรือทางโรงเรียนอาจสร้างหลักสูตรระยะสั้นยกตัวอย่างเช่นการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีการมอบเกียรติบัตรเพื่อเป็นการรับประกันให้สถานประกอบการรับทราบว่ามีผู้สำเร็จการศึกษาจบการฝึกหลักสูตรจากทางโรงเรียนศรีสังวาลย์แล้วสามารถทำอาชีพประกอบอาชีพโปรแกรมเมอร์ได้ และหากส่งเสริมทักษะด้านการตลาด การขายจะยิ่งทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น หากนักเรียนเป็นกลุ่มที่แขนงสามารถใช้งานได้ปกติมีแค่ความผิดปกติของขา นั้น หากโรงเรียนส่งเสริมอาชีพทักษะสายอาชีพ เช่น การบัญชี การตลาด หรือการขายให้กับนักเรียนก็สามารถออกไปทำงานด้านต่างๆ ได้เหมือนคนปกติทั่วไป

ตามกฎหมายปัจจุบันนี้จำนวนพนักงานปกติหนึ่งร้อยคนจะต้องมีคนพิการเข้าทำงานร่วมด้วยหนึ่งคน ทางกรมฯ ได้สำรวจจากสถานประกอบการต่างๆ แล้วพบว่าอาชีพส่วนใหญ่ที่สถานประกอบการต้องการนั้น คือ พนักงานระดับธุรการ พนักงานระดับนี้วุฒิการศึกษาแค่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็เพียงพอต่อลักษณะงานแล้ว หากได้รับการส่งเสริมเรื่องวุฒิการศึกษาก็จะสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการได้ แต่เมื่อเข้าทำงานได้แล้วสิ่งต่อมาที่คนพิการจะประสบปัญหาคือค่าใช้จ่ายในการครองชีพค่อนข้างสูงยกตัวอย่างเช่นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การอยู่หอพัก ใกล้ที่ทำงานและบางครั้งไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ ค่าจ้างแรงงานในระดับ ปวช. อาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันในแต่ละเดือน ยกเว้นแต่ทางสถานประกอบการได้จัดเตรียมสถานที่พักไว้รองรับพนักงานที่พิการ

ทิศทางตลาดแรงงานในอนาคตจะมีการนำคอมพิวเตอร์ออนไลน์เข้ามาช่วยในการทำงานให้มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นไม่ต้องเดินทางไปยังสถานที่ทำงานจริงอยู่ที่บ้านก็สามารถทำงานได้ตรงนี้สำคัญมากช่วยให้คนพิการไม่ต้องเดินทาง เป็นการลดต้นทุนและค่าครองชีพได้เป็นอย่างดี ทางโรงเรียนต้องส่งเสริมความรู้เรื่องระบบเน็ตเวิร์คระบบอินเทอร์เน็ต การทำงานออนไลน์ให้นักเรียนที่เชี่ยวชาญทางด้านนี้จะประโยชน์กับนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะงานด้านงานขายสินค้าออนไลน์ สามารถต่อยอดไปยังอาชีพอิสระได้อีกด้วย ยกตัวอย่างที่ประเทศจีนได้ทำเว็บขายของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออนไลน์ชื่ออาลีบาบา (Alibaba) ได้มีการค้าขายทุเรียนออนไลน์ไปทั่วโลกไม่ก่นาที่ทุเรียนซึ่งเป็นผลไม้ของประเทศไทยถูกขายออกไปต่างประเทศอย่างรวดเร็วแปดหมื่นลูกในไม่ก่นาที่กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ ต่างต้องทำงานร่วมกันอย่างหนัก ในการให้ความรู้กับคนพิการ โดยเฉพาะงานด้านอาชีพอิสระ หากอาชีพนั้นนักเรียนทำได้ดีแล้วกระทรวงวิทยาศาสตร์เข้ามาต่อยอดความคิดในด้านวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมเข้าไปว่าจะใช้เทคโนโลยีอะไรเข้ามาช่วยทำให้นักเรียนผลิตสินค้าชิ้นนั้นออกไปได้ดีมีมูลค่าที่สูงขึ้นกว่าเดิม และทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นก็ต้องมองหาช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมทำให้สิ่งของนั้นมีช่องทางการซื้อขายที่ง่ายมีคนพบเห็นเยอะต้นทุนต่ำที่สุด ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันช่วยกัน หรือโรงเรียนศรีสังวาลย์เองอาจจะต้องเป็นศูนย์กลางเรื่องนี้เพื่อให้มีจุดศูนย์กลางในการติดต่อที่สะดวกต่อหน่วยงานอื่นๆ ที่จะเข้าช่วยเหลือได้โดยง่าย

ยกตัวอย่างนักเรียนบางคนมีความสนใจและชอบศึกษาเรื่องเคอูพาจ ทางโรงเรียนได้สนับสนุนและจัดฝึกอบรมให้เป็นพิเศษทำให้นักเรียนยังมีความเชี่ยวชาญในการผลิตต่อยอดให้สินค้ามีความสวยงามและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เมื่อทำเสร็จก็นำไปทดลองฝากขายบุคคลภายนอก ผลปรากฏว่าได้รับการตอบรับจากประชาชนทั่วไปเป็นอย่างมากจนผลิตให้ไม่ทันยอดจอง ผู้ปกครองคนไหนมีร้านขายของชาก็นำไปฝากขายเพิ่มช่องทางจำหน่ายถ้าฝึกตั้งแต่อุนบาลจนถึงระดับมัธยมเชื่อว่านักเรียนจะยังมีความชำนาญและมีทักษะในการต่อยอดผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพเป็นยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข (WO) เกิดจากการนำจุดอ่อน (Weaknesses) ประเด็นเรื่อง ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ร่วมกับโอกาส (Opportunities) ประเด็นเรื่องสถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ และมีการฝึกอาชีพอิสระให้คนพิการ

ยุทธศาสตร์นี้ควรนำมาใช้ในโรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นยุทธศาสตร์ลำดับที่ 2 เนื่องจากมีผลคะแนนการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมมากและเป็นไปได้มากผลการประเมินจัดลำดับได้ลำดับที่ 2 สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการ Hoppock's Composite Theory (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2528:52)

จุดเด่นของยุทธศาสตร์คือการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมสายอาชีพกับนักเรียนปกติและสร้างความร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษาของภาครัฐในการจัดการศึกษาสายอาชีพเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีวุฒิการศึกษาสายอาชีพ ได้เลือกเรียนวิชาที่นักเรียนสนใจและเมื่อสำเร็จการศึกษาสายอาชีพหรือสายอาชีวศึกษาก็สามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการต่างๆ ได้เหมือนกับคนปกติ การเรียนร่วมกับสถานศึกษาสายอาชีพอาจใช้วิธีการ MOU (Memorandum of Understanding) ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่พร้อมด้านสถานที่สำหรับนักเรียนในการจัดการศึกษา ร่วม อาจมีบางรายวิชาของหลักสูตรอาชีพสามารถนำมาเรียนร่วมในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียนศรีสังวาลย์ได้เช่นคอมพิวเตอร์ ก็สามารถเรียนควบคู่กันตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมเรียบร้อยแล้วไปศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็ไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์นั้นอีก เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนยังได้มีโอกาสเรียนรู้ปรับตัวกับสถานที่ใหม่ๆ ภายนอกพื้นที่โรงเรียนศรีสังวาลย์เพื่อเป็นการฝึกความพร้อมเตรียมปรับตัวเมื่อเรียนจบและเข้าทำงานในสถานประกอบการร่วมกับคนปกติได้ต่อไป มีผู้ร่วมสนทนาบางท่านที่ยังไม่ค่อยเห็นด้วยกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุทธศาสตร์นี้เนื่องจากว่าศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน พื้นฐานความพิการต่างกันอาจเป็นอุปสรรคในการเรียนร่วมกับผู้อื่น เป็นอุปสรรคในการเดินทาง การปรับตัว ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เป็นยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน (ST) เกิดจากการนำจุดแข็ง (Strengths) ประเด็นเรื่อง โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน สถานที่ของโรงเรียนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียน สถานที่ของโรงเรียนมีความเหมาะสมในการสอนสายอาชีพ ร่วมกับอุปสรรค (Treats) ประเด็นเรื่อง การสร้างโอกาสและการจัดทำโครงการต่างๆ สำหรับคนพิการและการปรับตัวในสังคมของคนพิการ เป็นยุทธศาสตร์ที่ควรนำมาใช้ในโรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นยุทธศาสตร์ลำดับถัดที่สาม เนื่องจากมีผลคะแนนการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมปานกลางและความเป็นไปได้ปานกลาง สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559 (แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 กระทรวงศึกษาธิการ, 2554:15-29) และ นโยบายยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ,2555: 1-18)

จุดเด่นของยุทธศาสตร์ที่ 4 จะเน้นการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) ยึดโครงการเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับภาค ประเทศและโลก นักเรียนต้องร่วมมือ (collaboration) กับหน่วยงานหรือโครงการต่าง ๆ ภายในประเทศและต่างประเทศ และเป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง ภาพของห้องเรียนแบบเดิมๆ จะหายไปห้องเรียนจะถูกขยายกลายเป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น (greater community) นักเรียนมีคุณลักษณะเป็นผู้ชี้นำตนเองได้ (self-directed) มีการทำงานทั้งอย่างเป็นอิสระและอย่างร่วมมือกับคนอื่น หลักสูตรและการสอนจะมีลักษณะท้าทายสำหรับนักเรียนทุกคน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักสูตรจะไม่เน้นการยึดตำราเป็นตัวขับเคลื่อน (textbook-driven) หรือแบบแยกส่วน (fragmented) เช่นในอดีต แต่จะเป็นหลักสูตรแบบยึดโครงการและการบูรณาการ

จุดอ่อนของยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 คือยังไม่ใช่อุทธศาสตร์ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอาชีพนักเรียนไปสู่การมีงานทำในสถานประกอบการได้ เนื่องจาก ลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 เมื่อดูจากลักษณะหลักสูตรแล้วจะพบว่าเป็นการจัดการศึกษาให้โอกาสนักเรียนศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่ใช่ระดับแรงงานที่สถานประกอบการต้องการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน เป็นยุทธศาสตร์เชิงรับ (WT) เกิดจากการนำจุดอ่อน (Weaknesses) ประเด็นเรื่อง ขาดสถานที่สำหรับฝึกอาชีพให้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ และ ควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพพร้อมกับอุปสรรค (Treats) ประเด็นเรื่อง ขาดการฝึกประสบการณ์ทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่ศึกษาต่อสายอาชีพได้ยาก และ ไม่มีการฝึกอาชีพที่สามทหารงานร่วมกับผู้อื่นในสถานประกอบการได้

ยุทธศาสตร์ที่ 5 นี้ควรนำมาใช้ในโรงเรียนศรีสังวาลย์เป็นยุทธศาสตร์ลำดับสุดท้ายเนื่องจากมีผลคะแนนการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมน้อยที่สุด ความเป็นไปได้ที่น้อยที่สุด ผลลำดับการประเมินอยู่ในลำดับสุดท้าย หรือทำพร้อมกันร่วมกับยุทธศาสตร์ที่ 2 เพราะยุทธศาสตร์นี้เป็นยุทธศาสตร์เชิงรับสามารถทำควบคู่กันยุทธศาสตร์เชิงรุกได้ สอดคล้องกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2555-2559.2554: 15-17) มีจุดเด่นคือ นักเรียนสามารถพัฒนาอาชีพอิสระจากการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชนมาสอนอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล สาเหตุที่มีผลคะแนนการประเมินอยู่ในระดับต่ำที่สุดเนื่องจาก ยุทธศาสตร์นี้ยังไม่สามารถเป็นแรงกระตุ้นผลักดันให้กับสถานประกอบการเปิดรับนักเรียนเข้าทำงานตามหน่วยงานต่างๆ ได้

การส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียนจะไม่สามารถส่งนักเรียนเข้าทำงานในสถานประกอบการได้ จะเหมาะกับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเท่านั้น อาชีพอิสระที่ได้สอนให้กับนักเรียนที่ผ่านมาก็ยังไม่มีผลสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการหรือตลาดแรงงานทำให้นักเรียนยังขาดโอกาสในการเข้าร่วมทำงานกับหน่วยงานต่างๆ

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำยุทธศาสตร์ไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการไปใช้ในโรงเรียนศรีสังวาลย์

โรงเรียนต้องเริ่มมีการ MOU (Memorandum of Understanding) กับสถานประกอบการใกล้ๆ โรงเรียน ที่มีความต้องการรับคนพิการเข้าทำงาน จากนั้นเชิญสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมกันร่างหลักสูตร เมื่อร่างหลักสูตรและปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วจึงนำหลักสูตรที่ได้ขออนุญาตกับกระทรวงแรงงานหรือกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเปิดหลักสูตรการเรียนวิชาชีพนั้นๆ และเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนก็เชิญสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนในบางวิชาที่ทางครูไม่มีความชำนาญเท่ากับสถานประกอบการ ซึ่งเมื่อหลักสูตรตรงนี้สำเร็จจะสามารถนำไปใช้กับศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดอื่นๆ ได้อีกด้วย ขณะนี้สถานประกอบการบางแห่งเริ่มมีหลักสูตรที่สถานประกอบการคิดขึ้นเองโดยผ่านการเห็นชอบร่วมกับกระทรวงแรงงานเพื่อรับคนพิการเข้าทำงานตรงกับที่สถานประกอบการต้องการถ้าหากโรงเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยจะทำให้เกิดประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง

ส่วนอาชีพที่สถานประกอบการต้องการให้คนพิการเข้าทำงานมากเป็นอันดับหนึ่งร้อยละ 70 คือ โปรแกรมเมอร์/พนักงานคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 20 คือพนักงานขายทางโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต และสุดท้ายคือเจ้าหน้าที่ธุรการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนครั้งต่อไป

ในการทบทวนครั้งต่อไปควรนำแผนยุทธศาสตร์ที่ 2 ไปทดลองใช้งานและมีการติดตามผลว่าผลที่ได้เป็นอย่างไร (Research & Development) และในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลของสถานประกอบการมาใช้ ต้องมีความหลากหลายของข้อมูลของสถานประกอบการเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เห็นถึงอาชีพที่หลากหลาย ควรแบ่งกลุ่มประเภทของสถานประกอบการออกเป็นกลุ่มๆ เช่นกลุ่มที่มีสถานที่พร้อมรับคนพิการเข้าทำงาน กับกลุ่มที่กำลังจะมีแนวโน้มพัฒนาสถานที่เพื่อคนพิการและกลุ่มที่ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงในเรื่องสถานที่ทำงานเพื่อคนพิการ และลองใช้ทฤษฎีการกำหนดยุทธศาสตร์อื่นๆ เช่น ทฤษฎี Diamond Model ของ Michael E. Porter หรือ ทฤษฎี Balanced Scorecard (BSC) ของ Robert Kaplan และ David Norton เพื่อเปรียบเทียบผลยุทธศาสตร์ที่ได้ว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ อาจต้องเพิ่มเป็นสองกลุ่มเพื่อให้เห็นข้อมูลที่อาจจะเห็นต่างกันรวมถึงกลุ่มที่ทำการกำหนดยุทธศาสตร์ ก็อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่มด้วยเช่นกัน เพื่อให้ได้ความหลากหลายของยุทธศาสตร์มากยิ่งขึ้น และควรมีการเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่มีนักเรียนในลักษณะเดียวกัน เช่น โรงเรียนศรีสังวาลย์ขอนแก่น หรือ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการ. 2557. การปฏิบัติตามกฎหมายเรื่องการจ้างงานคนพิการ ประจำปี 2557. สืบค้นได้จาก: <http://nep.go.th/th/news>.
- กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. หนังสือสั่งการที่ รง 0403/00910 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2549. สืบค้นได้จาก: http://home.dsd.go.th/hr/web/index_wcag.php.
- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2535. การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา. (เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง).
- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2554. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย์.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวง. ม.ป.ป.. พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2554. ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552 -2561). กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- ชินชฐา เทวินทรภักดี. 2531. การดูแลคนพิการเอกสารการสอนชุดวิชาหน่วยที่ 1- 7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ: ชวนการพิมพ์.
- ขวัญทิพย์ ชินเศรษฐวงศ์. 2556. “ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน”. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 7(2): 140-155.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2555. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559. สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย์.
- เฉลิมชัย ศุโขทัยบูลย์. (2556). “ยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ”.วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 6(2): 681-699.
- ชำนาญ เหล่ารักผล. 2553. “การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการความรู้สำหรับโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉาน คณาสารสมบัติ. 2556. “ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามแนวคิดซีอาร์พี”. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธ์ และจู่ไร ทัพวงษ์. 2554. “บทวิพากษ์นโยบายและข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติเกี่ยวกับคนพิการในประเทศไทย: ความความเสมอภาคในโอกาสของการมีงานทำและไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม”. องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO). กรุงเทพฯ.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย . 2550. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 124 (ตอนที่ 47 ก), หน้า 15.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย . 2550. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 124 (ตอนที่ 47 ก), หน้า 14.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2540. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2558. **ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการและการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558**. สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ: เล่ม 132 ตอนพิเศษ 327 ง.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2557. **ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของสมาคม สมาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยและองค์การคนพิการแต่ละประเภท พ.ศ. 2557**.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ: เล่ม 131 ตอนพิเศษ 232 ง.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2542. **พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- โรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา. 2554. “ตราสารจัดตั้งนิติบุคคลของโรงเรียนในระบบโรงเรียนอาชีวพระมหาไถ่ พัทยา. สืบค้นได้จาก: <http://www.rvsd.ac.th/rvsd>.
- ศรีวงศ์ สุมิตร และสาลินี วรบัณฑิต. 2536. **เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ**. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2537. **ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ**. กรุงเทพฯ: ไทยพานิช.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ กฤษณา สุวรรณภักดี พรพรรณณ ปริญาธนกุล วลีพร ธนาธิคม และพรทิพย์ นุกุลวุฒิโอภาส. 2548. **การวางแผนกลยุทธ์: ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ : อินโนกราฟฟิกส์.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์. 2545. **ปัญหาและแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ**. สืบค้นได้จาก: <http://www.forfriend2000.com>.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2541. **คู่มือผู้ประกอบการใส่ใจเด็กวัยเรียน**. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2528. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทิยา หุตานวัตร และ ณรงค์ หุตานวัตร. 2545. **SWOT การวางแผนกลยุทธ์ธุรกิจชุมชน: คณะเกษตร**. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- ประคอง กรรณสุด. 2538. **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญู. 2533. **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**. กรุงเทพฯ:บรรณกิจ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนกลยุทธ์โรงเรียนศรีสังวาลย์. 2554. เอกสารประเมินตนเองโรงเรียนศรีสังวาลย์.

โรงเรียนศรีสังวาลย์.

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559. 2554. **แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559.** คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551.** กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ภิญโญ สาร. 2519. **หลักการบริหารโรงเรียน.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์. 2548. รายงานการวิจัยเรื่องการสำรวจการเตรียมความพร้อมในการพึ่งพาตนเองของบุคคลปัญญาอ่อน.

วิสา เบญจมน. 2546. การสร้างเสริมพลังให้บุคคลปัญญาอ่อนมีส่วนร่วมในสังคม คำบรรยายพิเศษ ในพิธีเปิดการประชุมวิชาการเรื่อง “การสร้างเสริมพลังให้บุคคลปัญญาอ่อนมีส่วนร่วมใน สังคม” ณ โรงแรมปรี๊นท์พาเลส กรุงเทพมหานคร, 6 สิงหาคม 2546.

สุภาพร พงศ์ภิญโญโอบาส ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ และเรขา อรัญวงศ์. 2556.

“การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง”.

วารสาร ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 15(2): 67-79.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2555. **นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การระดับนานาชาติ.** กรุงเทพฯ: สกศ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2550. **การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 3 พ.ศ. 2550.** กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2550. **การสำรวจสุขภาพและสวัสดิการ พ.ศ.2550**

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สืบค้นได้จาก: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@asia/@robangkok/documents/publication/wcm_041891.pdf

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2556. **สำรวจความพิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.**

สืบค้นจาก: service.nso.go.th/nso/web/survey/surpop2-5-4.html.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2551. **รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** กรุงเทพฯ: เพลินสตูดิโอ.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2553. **สถิติข้อมูลคนพิการในจังหวัดนครปฐม.** สืบค้นได้จาก: <http://nptho.moph.go.th/HP/index.htm>

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2557. **การดำเนินงานจดทะเบียนคนพิการทั่วประเทศ เดือนพฤศจิกายน 2557.** สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ” สืบค้นได้จาก: https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=12933.

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. 2558. **การดำเนินงานจดทะเบียนคนพิการทั่วประเทศ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.**

สืบค้นได้จาก https://www.m-society.go.th/ewt_news.php?nid=12933.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. **แผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อเด็กพิการในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 – 2554**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- เสรีย์ วชิระถาวรชัย. 2537. “การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพของคนพิการ: การศึกษาเชิง
ประเมินผลของศูนย์ฟื้นฟูอาชีพคนพิการหายาดฝน จังหวัดเชียงใหม่”.
รายงานการค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการเมือง
การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์. 2544. **แนวทางการส่งเสริมอาชีพคนพิการ**. วิทยานิพนธ์สังคม
สงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม).
สมุทรปราการ :มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. 2545. **การบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สมศิริ นนทสวัสดิ์ศรี. 2554. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นองค์กร
แห่งการสร้างเสริมสุขภาพวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและ
ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทิน จันทา วรณิเชาวน์ สุขุม และวงศ์ธีรา สุวรรณิน. 2554. “คุณภาพชีวิตการทำงานของ
คนพิการทางกายที่ผ่านการฝึกอาชีพจากศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการ”
วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 1(2): 103-114.
- สุวภา จรดล และโชคชัย สุทธาเวช. 2556. “การจัดบริการด้านการจ้างงานของรัฐแก่
คนพิการ”. **วารสารวิทยบริการ**. 24(3): 18-32.
- สุพานี สฤกษ์วานิช. 2555. พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ : แนวคิดและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 2
ปทุมธานี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. 2547. การประชุมประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
สมัยที่ 92.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2537. **การวางแผนการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Adler, A. 1992. **Understanding Human Nature**. London. Oneworld Publications.
- American Institutes for Research. 2013. “Improving College and Career
Readiness for Students with Disabilities”. COLLEGE & CAREER
READINESS & SUCCESS Center. Washington, DC. pp. 1-33.
- De Cenzo, D. A.. and Robbins, S. P. 1994. **Human Resource Management:**
Concept and practice. Toronto: Wiley.
- Dessler, G. 1997. **Human Resource Management**. Upper Saddle River ,
New Jersey : Prentice – Hall.
- Eisner, E. (2005). Education Connoisseurship and Criticism. Their Form and
Functions in Educational Evaluation. In Reimagining School:
The Selected Works of Elliot W. Eisner. New York: Routledge.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Gutteridge, T. G. and Hutcheson, P. G. 1990. Career Development.
The Handbook of Human Resource. Nadler, L. and Nadler, Z. (editor).
 2nd ed. New York: Wiley&Son: 30 – 35.
- Harvard Business School .(2005). **Strategy: Create and implement the best strategy for your business.** Boston Massachusetts: Harvard Business School Press.
- Jasmi A. T., Amla S., Salleh A., Simin G. and Azlinda M. A. .2015.
 “Effect of career education module on career development of community college students”. Int J Educ Vocat Guidance.15: 37–55.
- Koontz, H. and H. Wehrich. 2008. **Essentials of Management an International Perspective.** 8th ed. New York : McGraw-Hill.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. 1970. “Determinining Sample Size for Research Activities”. Educational and Psychological Measurement. v. 30, 607-610.
- Lawrence G. Herebiniak. 2005. **Making Strategy Work:** Leading Effective Execution and Change, Pearson Education Inc. Wharton School Publishing.
- Lewis Carroll In Liotta, P.H., and Richmond M.Lloyd. 2004. **Strategy and Force Planning** 4th ed. Newport : RI Naval War College Press.
- Mark, W., Laura, N. and Mary, M. 2015. “Evolving stories of child career Development”. Int J Educ Vocat Guidance. . 15: 175–184.
- Sharplin, A.. 1985. **Strategic Management.** New York : Mc Graw–Hill.
- Super, D. E. (1990). **A life-span, life-space, approach to career development.** In D. Brown & L. Brooks (Eds.), Career choice and development. San Francisco: JosseyBass.
- Thomas G. Gutteridge. 1993. **Organizational career development: benchmarks for building a world-class workforce.** San Francisco : Jossey-Bass.
- Wheelen,T. L. and Hunger,J.D.. 1998. **Strategic Management and Business Policy.** 6th ed. Addison-Wesley.
- Yoonhee S, Sherri L. T. and Marid K. 2011. “Career Development Skills, Outcomes, and Hope Among College Students” 40 (2): 127-145.

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /3678

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์

เรียน ดร.วิเชียร เกตุสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” โดยมี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์นี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวุฒิชัย เกษพานิช มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /3678

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์

เรียน ดร.สีบพงษ์ ปราบใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” โดยมี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์นี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวุฒิชัย เกษพานิช มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /3678

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์

เรียน รศ.ดร.กิติมา ปรีดีติลล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” โดยมี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์นี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวุฒิชัย เกษพานิช มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /3678

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์

เรียน ผศ.ดร.เกยูร วงศ์ก้อม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” โดยมี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์นี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวุฒิชัย เกษพานิช มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /3678

คณะกรรมการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 สิงหาคม 2559

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ศศิมา กานยะตามิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” โดยมี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์นี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวุฒิชัย เกษพานิช มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน คุณวิทยา เกตชู

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Siruv abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน คุณสุนันท์ณี เล้าฐานะเจริญ

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมดุษฐ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Sinnu abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน คุณเสาวลักษณ์ วิจิตร

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Siruv abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน คุณคมสันต์ พิทยาภรณ์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมดุष्ฎิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Siruv abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน ดร.อรุดา สุตมี

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตรอำนวยการและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Sirru abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /1910

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

12 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมในการสนทนากลุ่ม

เรียน คุณวิทยา เกตชู

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรอุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์และในขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัยโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ในการนี้ คณะครุศาสตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอเรียนเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันพุธที่ 27 มิถุนายน 2561 เวลา 13.00-15.00 น. ณ โรงเรียนศรีสังวาลย์ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ดังกล่าวด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Siruv abm

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบตรวจสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นข้อสัมภาษณ์เกี่ยวกับการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก
และภายในของการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ
โรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในจากการสัมภาษณ์จากผู้มีส่วนได้
ส่วนเสีย ประกอบด้วยนักเรียนพิการที่สำเร็จการศึกษาและอยู่ในภาคของการทำงานในสถาน
ประกอบการ ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อนำผลที่ได้จากการ
สัมภาษณ์ไปวิเคราะห์หา จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคและโอกาสในการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ
โรงเรียนศรีสังวาลย์ รวมถึงประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์เพื่อนำมา
กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์ต่อไป

นายวุฒิชัย เกษพานิช

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์
การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ตำแหน่ง.....
 สถานที่ทำงาน..... วัน-เวลาที่ให้สัมภาษณ์.....

**การศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ
 โรงเรียนศรีสังวาลย์**

สภาพแวดล้อมภายนอก

- 1. กฎหมายคนพิการ** หมายถึง กฎหมายที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ เป็นการกำหนด
 สิทธิ

ทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือ
 พบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความ
 ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา สามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบ
 การศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคล
 นั้น รวมถึงได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร
 กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของ
 คนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

1.1 ท่านคิดว่ารัฐมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดสิทธิทางการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยให้
 ได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกับบุคคลปกติทั่วไปอย่างไร ปัจจุบันท่านประสบปัญหาใดบ้าง และมี
 แนวทางแก้ปัญหาอย่างไร

.....

1.2 ท่านมีแนวทาง/วิธีการ ในการส่งเสริมความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความ
 ต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการอย่างไร

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 โรงเรียนควรจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคลเพื่อสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นโยบายคนพิการ หมายถึง นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วยนโยบายของกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง

2.1 ท่านคิดว่านโยบายของกระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการปัจจุบันเป็นอย่างไร และท่านมีความต้องการให้แต่ละกระทรวงกำหนดนโยบายด้านใดเพิ่มเติมเพื่อตอบสนองต่อสถานประกอบการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง การให้ความสำคัญในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิคนพิการในด้านต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานด้านคนพิการของประเทศไทยเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรมต่อไป การให้ความช่วยเหลือ การเห็นคุณค่าของคนพิการ ตลอดจนการออกข้อกฎหมายที่เป็นสากลสำหรับคนพิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

3.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันมีการให้ความสำคัญในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิคนพิการในด้านต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านคนพิการของประเทศไทยเกิดความต่อเนื่องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 ท่านประสบปัญหาและมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือคนพิการที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายที่เป็นสากลสำหรับคนพิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการหรือไม่ มีข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หมายถึง แผนการพัฒนาที่ยึดหลักการวิเคราะห์สถานการณ์โดยรอบด้าน ภายใต้การบูรณาการแนวความคิดจากทุกภาคส่วนและนำเสนอโดยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติอ้างอิงจากแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555-2559

4.1 ท่านคิดว่าแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นอย่างไร และประสบปัญหาหรือไม่ สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จุดเด่น จุดด้อย ข้อเสนอแนะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. การฟื้นฟูคนพิการด้านอาชีพ หมายถึง กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพการให้บริการด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องได้แก่ การแนะแนวอาชีพ การฝึกอาชีพ การเลือกอาชีพ

5.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันประสบปัญหาในการฟื้นฟูสมรรถภาพการให้บริการด้านอาชีพอย่างต่อเนื่องหรือไม่ มีแนวทางการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6. **สถานประกอบการ** หมายถึง สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการต้องการรับคนพิการแขนหรือขา เข้าทำงานตามตำแหน่งที่เหมาะสมตามความต้องการของสถานประกอบการนั้นๆ ใช้ประกอบกิจการเป็นประจำ และหมายความรวมถึงสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่พักหรือเก็บสินค้าเป็นประจำด้วย

6.1 ท่านคิดว่าสถานประกอบการมีความต้องการรับคนพิการแขนหรือขา เข้าทำงานตามตำแหน่งที่เหมาะสมตามความต้องการของสถานประกอบการหรือไม่ ประสบปัญหาในการรับคนพิการเข้าทำงานอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

7. **คนพิการ นักเรียนพิการ** หมายถึง คนพิการทำสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนศรีสังวาลย์ ที่มีความต้องการพิเศษเนื่องจากมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมเนื่องจากมีความบกพร่องทางแขนหรือขา และการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านใดด้านหนึ่งเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน มีอาชีพเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ทัดเทียมหรือเทียบเท่ากับบุคคลทั่วไป

7.1 ท่านคิดว่างานประเภทไหนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้สำหรับท่านมากที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

7.2 ท่านคิดว่าโรงเรียนควรส่งเสริมการฝึกอาชีพหรือ จัดหลักสูตรการเรียนการสอนแบบใด เพื่อให้สอดคล้องกับนักเรียนพิการที่จะออกไปทำงานกับสถานประกอบการ

.....

.....

.....

.....

.....

สภาพแวดล้อมภายใน

8. การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการภายในของโรงเรียนศรีสังวาลย์ซึ่งเป็นสถานศึกษาสำหรับการจัดการศึกษาเด็กพิเศษซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกายด้านแขน ขา การเคลื่อนไหว การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การจัดหลักสูตร สำหรับนักเรียนที่บกพร่องด้านร่างกายแขน ขา

8.1 ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมีการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ทั้งการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ การจัดกิจกรรม หลักสูตร การจัดการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อตลาดแรงงานในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. บุคลากร หมายถึง บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาคนพิการได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้สอน บุคลากรเหล่านี้จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในขบวนการทำงานกลุ่ม และสามารถชี้แนะ และประเมินผลผู้ร่วมงานได้ ที่สำคัญอย่างยิ่งคืองานในส่วนที่จะต้องมีการตัดสินใจ ผู้บริหารงานการศึกษาพิเศษ

9.1 ท่านคิดว่าสถานศึกษาประสบปัญหาด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาคนพิการได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้สอน หรือไม่ และมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9.2 ท่านคิดว่าบุคลากรเหล่านี้จำเป็นต้องมีทักษะและประสบการณ์มีทัศนคติที่ดีในการเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในขบวนการทำงานกลุ่ม และสามารถชี้แนะหรือไม่ และมีแนวทางการพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. **สถานที่** หมายถึง สถานที่ภายในโรงเรียนศรีสังวาลย์ ที่ใช้สำหรับให้ความรู้ ให้การศึกษา จัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านกิจกรรม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายด้าน แขนขา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

10.1 ท่านคิดว่าสถานศึกษาประสบปัญหาด้านสถานที่สำหรับให้ความรู้ ให้การศึกษาสำหรับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

11. **งบประมาณ** หมายถึง เงินสนับสนุนที่จัดสรรจากทางภาครัฐเพื่อช่วยเหลือโรงเรียน สำหรับจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตามระเบียบการขอรับเงินอุดหนุนทางการ ศึกษา ตามกฎกระทรวงที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

11.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันสถานศึกษามีปัญหาเงินสนับสนุนที่จัดสรรจากทางภาครัฐเพื่อ ช่วยเหลือโรงเรียนสำหรับจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตามระเบียบการขอรับ เงินอุดหนุนทางการศึกษา ตามกฎกระทรวงที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

11.2 ท่านมีข้อเสนอแนะ/ความต้องการด้านเงินสนับสนุนที่จัดสรรจากทางภาครัฐเพื่อ ช่วยเหลือโรงเรียนสำหรับจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

นายวุฒิชัย เกษพานิช

นักศึกษาศรีสังวาลย์ เอกสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

หนังสือขอเข้าเก็บข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /4556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน นาวาอากาศตรีหญิงอารีรัตน์ เอกพจน์

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /4556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน คุณฐิติพร ฉาไธสง

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sinnu abn

(ดร.ราตรี ศิริพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /4556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์และบริหารสำนักงาน (กลยุทธ์)

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04 /4556

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายบุคลากร

ด้วย นายวุฒิชัย เกษพานิช นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์ขอสัมภาษณ์ท่าน เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์” เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการโรงเรียนศรีสังวาลย์”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ให้กับนักศึกษาดังกล่าวและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Simu Ahn

(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-592-4456

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

ร่างยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus groups)

เรื่อง ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

ดำเนินการสนทนา วันที่ 27 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2561 ณ ห้องประชุมโรงเรียนศรีสังวาลย์ เวลา 13.00-15.00

พิธีกร นายวุฒิชัย เกษพานิช

ผู้จัดบันทึก นางสาวสุทธิลักษณ์ ชุนประวัตติ

ผู้ช่วยผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม นางสาวสุทธิลักษณ์ ชุนประวัตติ

รายชื่อสมาชิกผู้เข้าร่วมสนทนา

1. ดร.อรุณา สุทธิ	ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสังวาลย์
2. คุณตรีงเนตร พรรณดวงเนตร	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
3. ศ.ดร.วรเดช จัทรศร	ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารและพัฒนาระบบราชการไทย
4. อาจารย์คมสันต์ พิทยาภรณ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
5. คุณสมนรรค์มี เล้าฐานะเจริญ	นักวิเคราะห์นโยบายและวางแผนธุรกิจ
6. คุณวิทยา เกตุชู	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกลาง
7. คุณอำนาจ ปานหิรัญ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

คำชี้แจง ประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus group) เรื่อง ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลามาร่วมการสนทนากลุ่ม ขอเรียนว่าแต่ละท่านได้รับเชิญมาเพราะทางผู้วิจัยและทีมงานได้พิจารณาแล้วว่าความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญและมีคุณค่าต่องานวิจัยและเป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมในอนาคต ทางผู้วิจัยทราบว่าท่านมีภาระงานมากและไม่ค่อยมีเวลา การที่ท่านเสียสละและให้เกียรติมาร่วมสนทนากับเราครั้งนี้ถือเป็นพระคุณแก่ทางผู้วิจัยเป็นอย่างมาก การสนทนาครั้งนี้ไม่ใช่การทดสอบ ทุกคำถาม ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เรื่องที่จะพูดคุยกันวันนี้เป็นเรื่องที่เราสนใจ เพียงว่าท่านรู้สึกอย่างไรและมีความคิดเห็นอย่างไรในประเด็นนั้นๆ การที่ความคิดเห็นของท่านจะเหมือนหรือต่างจากท่านอื่น ๆ ไม่ใช่เรื่องที่ผิด แต่ถ้าท่านคิดว่าความคิดเห็นของท่านคล้ายกับของท่านอื่นๆ ท่านจะกรุณาแจ้งผู้วิจัยด้วยจะเป็นการดีมาก และจะดียิ่งขึ้น ถ้าท่านช่วยบอกทีมงานวิจัยได้ว่าความคิดเห็นของท่านที่คล้ายกับของท่านอื่นยังมีมุมมองที่ต่างออกไปอย่างไร ก่อนอื่นผู้วิจัยขอแนะนำทีมงานวิจัยและผู้เข้าสนทนากลุ่มในครั้งนี้ ผม นายวุฒิชัย เกษพานิช วันนี้มี อาจารย์สุทธิลักษณ์ ชุนประวัตติ ทำหน้าที่ จัดบันทึกข้อมูลที่มี รศ.ดร.มาลัย ทวีสุข และ ผศ.ดร.ธนิษฐ์ รัตนโอฬาร เป็นที่ปรึกษา

จุดมุ่งหมายของการจัดกลุ่มสนทนาวันนี้ คือ เพื่อขอรับฟังความคิดเห็น ความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับเรื่อง ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ การสนทนาครั้งนี้เราจะขออนุญาตบันทึกเสียงและขอรับรองว่าจะไม่มีการนำเสียงที่บันทึกนี้ไปเปิดเผยต่อสาธารณะ หรือ นำไปกระทำการที่จะมีผลเสียหายมาถึงท่านทุกคน ข้อมูลจากการสนทนาที่จะนำไปใช้ในการประเมินยุทธศาสตร์ต่อไป และผลจากการสรุปสาระสำคัญจากการสนทนาครั้งนี้ อาจมีการนำข้อความไปอ้างถึงในงานวิจัยในครั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้ศึกษาค้นคว้าในลำดับต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการสนทนา ท่านไม่ จำเป็นต้องพูดเรียงตามลำดับอะไร ถ้าท่านรู้สึกอยากจะพูด
 อยากแสดงความคิดเห็น ขอให้ท่านพูดออกมา ได้เลย อย่างที่สอง ขอความกรุณาท่านอย่าพูดคุยกัน
 ขณะที่สมาชิกท่านอื่นกำลังพูดอยู่ อาจจะมีบางช่วงที่ ท่านมีอารมณ์อยากจะร่วมพูดด้วยขณะที่ท่าน
 อื่นกำลังพูด ผู้วิจัยขอร้องให้ท่านรอสักครู่ ให้ท่านนั้น พูดจบตอนก่อน อย่างที่สาม อยากจะขอให้ท่าน
 รู้สึกว่ากลุ่มเรามีสมาชิก และหัวใจสำคัญของการสนทนาก็คือการได้รับฟังความคิดเห็นจากทุกคน
 อย่างที่สี่ ท่านไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับความคิดเห็น ความรู้สึกของ ท่านอื่นๆ แต่ขอให้ท่านบอกความ
 คิดเห็นของท่านให้ผู้วิจัยได้รับฟัง โปรดอย่าวิพากษ์ความคิดเห็นของท่าน

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือจากทุกท่าน ที่ทำให้การสนทนาในวันนี้ประสบความสำเร็จ
 ตามจุดมุ่งหมายทุกประการ คำตอบ และความคิดเห็นที่จริงใจของท่านมีคุณค่ามหาศาลต่อผลการวิจัย
 ประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและผลกระทบของการให้บริการทางการศึกษาวิชาชีพของนักเรียนพิการ
 ต่อไปในอนาคต ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายวุฒิชัย เกษพานิช

นักศึกษาระดับปริญญาเอก รุ่น 2

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Focus Group เรื่อง : ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของโรงเรียนศรีสังวาลย์ และได้จัดทำร่างยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนศรีสังวาลย์ โดยมีข้อสรุปดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาความก้าวหน้าของนักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน

รายละเอียดของแต่ละยุทธศาสตร์มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ย่อย 1.1 ส่งเสริมให้มีการบริหารแบบมีส่วนร่วมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

1.1.1 จัดให้มีแผนยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย นโยบายของการพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการเป็นแนวทางการดำเนินการการพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการของบุคลากร หน่วยงาน และโรงเรียน

1.1.2 จัดให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 จัดให้มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาบุคลากรภายในโรงเรียนให้มีศักยภาพมีความเชี่ยวชาญ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการ และพัฒนาผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ย่อย 1.2 ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

1.2.1 ส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานด้านพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการในการดำเนินการและผลักดันให้เกิดการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีพนักเรียนเพื่อการของโรงเรียน

1.2.2 สร้างความก้าวหน้าในวิชาชีพ สร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากร

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อสาธารณะไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.1 สร้างมาตรฐานในการเรียนรู้

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.1.1 เน้นทักษะ ความรู้และความเชี่ยวชาญที่เกิดกับผู้เรียน

4.1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนในเชิงสหวิทยาการระหว่างวิชาหลักที่เป็นจุดเน้น

4.1.3 มุ่งเน้นการสร้างความรู้และเข้าใจในเชิงลึกและปฏิบัติได้จริง

4.1.4 ยกระดับความสามารถผู้เรียนด้วยการให้ข้อมูลที่เป็นจริงการใช้สื่อหรือ

เครื่องมือที่มีคุณภาพจากการเรียนรู้ในสถานศึกษา การทำงานและในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้

4.1.5 ใช้หลักการวัดประเมินผลที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.2 หลักสูตรและการสอน

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.2.1 การสอนให้เกิดทักษะการเรียนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก

4.2.2 สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา และสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency based)

4.2.3 สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัว

เกื้อหนุน

4.2.4 ส่งเสริมการเรียนรู้แบบสืบค้น และวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) เพื่อการสร้างทักษะขั้นสูงทางการคิด

4.2.5 เชิญสถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ย่อย 4.3 การพัฒนาทางวิชาชีพ

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

4.3.1 สร้างครูให้เป็นผู้ที่มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงบูรณาการ การใช้เครื่องมือและกำหนดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน และสร้างให้ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม

4.3.2 สร้างให้ครูเป็นผู้มีทักษะความรู้ความสามารถในเชิงลึกเกี่ยวกับการแก้ปัญหา การคิดแบบวิจารณ์ญาณ และทักษะด้านอื่นๆที่สำคัญต่อวิชาชีพ

4.3.3 สร้างสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นกับครูเพื่อเป็นตัวแบบ (Model) แห่งการเรียนรู้ของชั้นเรียนที่จะนำไปสู่การสร้างทักษะการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

4.3.4 วิเคราะห์ผู้เรียนได้ทั้งรูปแบบการเรียน สติปัญญา จุดอ่อนจุดแข็งในตัวผู้เรียน

4.3.5 สนับสนุนให้เกิดการประเมินผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างทักษะและเกิดการพัฒนการเรียนรู้

4.3.6 แบ่งปันความรู้ระหว่างชุมชนทางการเรียนรู้โดยใช้ช่องทางหลากหลายในการสื่อสารให้เกิดขึ้น

4.3.7 สร้างให้เกิดตัวแบบที่มีการพัฒนาทางวิชาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาอาชีพนักเรียน

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.1 สร้างสรรค์แนวปฏิบัติทางการเรียนโดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการ

การพัฒนาอาชีพนักเรียนพิการ

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.1.1 ส่งเสริมให้กลุ่มปราชญ์ กลุ่มแกนนำและผู้รู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในสถานศึกษา

5.1.2 ถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้และการจัดการความรู้ในสถานศึกษา

5.1.3 เชิญผู้นำชุมชนหรือท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.2 การมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนในการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษา

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.2.1 สร้างการมีส่วนร่วมของโรงเรียนกับชุมชนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

5.2.2 พัฒนารูปแบบการใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่เหมาะสมเพื่อการจัดการศึกษา

ยุทธศาสตร์ย่อย 5.3 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ด้านอาชีพ

นโยบาย/แนวทางการดำเนินการ

5.3.1 สร้างผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติจริง

5.3.2 สร้างโอกาสในการเข้าถึงสื่อเทคโนโลยีเครื่องมือหรือแหล่งการเรียนรู้ที่มี

คุณภาพ

5.3.3 ระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมทั้งการเรียนเป็นกลุ่มหรือการเรียนรายบุคคล

5.3.4 การพัฒนาและขยายผลสู่ชุมชนทั้งในรูปแบบการเผชิญหน้าหรือระบบ

ออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างแบบประเมินความเป็นไปได้และความเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์

เกณฑ์การแปลความหมายเป็นมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ลิเคอร์ท (Likert) จากตารางของ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 120 -121)

5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด / เป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก / เป็นไปได้มาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง / เป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย / เป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด / เป็นไปได้น้อยที่สุด

	ความเหมาะสม				ความเป็นไปได้			
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบี่ยง มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบี่ยง มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ
ยุทธศาสตร์ที่ 1								
ยุทธศาสตร์ที่ 2								
ยุทธศาสตร์ที่ 3								
ยุทธศาสตร์ที่ 4								
ยุทธศาสตร์ที่ 5								

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายวุฒิชัย เกษพานิช
วันเดือนปีเกิด	5 มกราคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดลำปาง
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 6 ซอยลาซาล 71 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
ปีการศึกษา 2540	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตร์ สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
ปีการศึกษา 2550	สำเร็จการศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประวัติการทำงาน	กรรมการผู้จัดการ บริษัท โพรแมช (ประเทศไทย) จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้